

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

28 päivänä lokakuuta 2004 *

Asiassa T-35/01,

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, kotipaikka Shanghai (Kiina), edustajanaan asianajaja P. Waer,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajinaan aluksi asianajajat G. Berrisch ja P. Nehl ja sittemmin G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuzschitz, S. Meany ja T. Scharf, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönnotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2605/2000 (EYVL L 301, s. 42) 1 artikla,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit J. Pirrung,
P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.3.2003 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 1 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[Perus]asetuksessa ilmaisun ’samankaltainen tuote’ on tulkittava tarkoittavan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin

kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa, muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.”

- 2 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 27.4.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, s. 18), säädetään seuraavaa:

”a) Muussa kuin markkinatalousmaista — — peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräjät otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksiaan.

- b) Venäjä[ltä] — — ja Kiina[sta] — — peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyöntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1—6 kohdan mukaisesti,

jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.

- c) Edellä b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:
- yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttamista tässä suhteessa, ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla,
 - yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan,
 - yritysten tuotantokustannuksiin ja taloudelliseen tilanteeseen ei kohdistu aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä peräisin olevia merkittäviä vääristymiä, erityisesti varojen aliarvostuksen, muiden poistojen, vaihtokauppojen tai velkojen hyvittämällä tapahtuneiden maksujen muodossa,

— kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden

ja

— valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun yhteisön tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.”

3 Perusasetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Vahingon määrittäminen

1. [Perus]asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalalle kohdistuvaa merkittävää vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, a) jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyynnimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen ja b) jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäy-

täntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyynnin marginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa [perus]asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi

tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoter ryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin

- a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä
- b) riittävän vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientää
- c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää

ja

d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojoitoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.”

4 Perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.”

5 Perusasetuksen 20 artiklassa säädetään seuraavaa:

” — —

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli otetaan käyttöön, niiden on oltava komissiolle viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.”

Tosiseikat

- 6 Elektronisten vaakojen sellaisten tuottajien, jotka toimivat Euroopan yhteisössä ja valmistavat suurimman osan yhteisössä tuotettavista elektronisista vaaosta, 30.7.1999 tekemän kantelun seurauksena komissio aloitti perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti 16.9.1999 julkaistulla ilmoituksella (EYVL C 262, s. 8) polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tiettyjen Kiinasta, Etelä-Koreasta ja Taiwanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuontia.
- 7 Kaksi yhteisön elektronisten vaakojen tuottajaa, Avery Berkel Ltd ja Bizerba GmbH, joiden tuotanto muodosti yhteensä 39 prosenttia tuolloisesta yhteisön koko tuotannosta, osallistuivat komission tutkimuksiin.
- 8 Samaan aikaan komission lähettämiin kyselylomakkeisiin vastasi kahdeksan kyseessä olevien maiden vientiä harjoittavaa tuottajaa, neljä maahantuontiyritystä, joiden toiminta liittyi kyseiseen tuotantoon, sekä samankaltaisen maan eli Indonesian vertailutuottaja.
- 9 Polkumyyntiä ja siitä aiheutunutta vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.9.1998 ja 31.8.1999 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahingon määrittämisessä tarvittava kehityssuuntien tarkastelu kattoi 1.1.1995 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson (jäljempänä tarkasteluajanjakso).
- 10 Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd (jäljempänä kantaja tai Shanghai Teraoka) on Kiinan oikeuden mukaan 1992 perustettu yhtiö, jonka osakepääoma on yksinomaan ulkomaisten sijoittajien hallussa ja joka tuottaa ja vie erityisesti yhteisöön elektronisia vaaokkoja.

- 11 Kantaja vaati 11.10.1999 komissiota myöntämään sille tutkimuksissa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Komissio ilmoitti kantajalle 17.12.1999 lähetetyllä faksilla, että se ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä sille, että se voisi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman.
- 12 Vastauksena vaatimuksensa hylkäämiseen kantaja esitti huomautuksensa komissiolle 27.12.1999 ja 11.1.2000 päivätyillä kirjeillä.
- 13 Komissio vahvisti 4.1. ja 3.2.2000 sen, että se kieltäytyy myöntämästä kantajalle markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa.
- 14 Komission ja yhteisön kyseisen teollisuudenalan edustajien välillä 6.4.2000 pidetyn kokouksen seurauksena kaksi yhteisön tuottajaa esitti 10. ja 14.4.2000 komissiolle huomautuksensa komission alustavista toteamuksista, jotka koskivat yhteisön kyseiselle teollisuudenalalle aiheutuvaa vahinkoa.
- 15 Kantaja toimitti 1.8.2000 komissiolle huomautuksensa, jotka koskivat vahinkoa ja syy-seuraus-suhdetta.
- 16 Komissio ilmoitti kantajalle 21.9.2000 lähetetyllä faksilla ne tosiseikat ja olennaiset päätelmät, joiden perusteella se aikoi suositella, että otetaan käyttöön 13,1 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa tiettyjä kantajan valmistamia elektronisia vaakoja.

- 17 Kantaja pyysi 29.9.2000 lähetetyllä faksilla lisätietoja polkumyynnistä ja siitä väitteen mukaan aiheutuvasta vahingosta.
- 18 Komissio vastasi tähän pyyntöön 29.9.2000 ja 4.10.2000 päivätyillä kirjeillä.
- 19 Kantaja pyysi 4.10.2000 lähetetyllä faksilla lisää aikaa huomautustensa esittämiseen. Komissio hylkäsi kiireellisyyden perusteella tämän pyynnön 5.10.2000 lähetetyllä faksilla.
- 20 Kantaja esitti 10.10.2000 huomautuksensa saamistaan tiedoista.
- 21 Komissio vastasi 11.10.2000 lähetetyllä faksilla kantajan huomautuksiin ja alensi polkumyynnimarginaalia 13,1 prosentista 12,8 prosenttiin.
- 22 Komissio täydensi vastaustaan kantajan huomautuksiin 23.10.2000 lähetetyllä faksilla.
- 23 Lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa 27 päivänä marraskuuta 2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2605/2000 (EYVL L 301, s. 42; jäljempänä riidanalainen asetus) neuvosto määräsi 12,8 prosen-

tin suuruisen polkumyöntitullin kantajan viemille ja jäljempänä määritellyille tuotteille. Riidanalaisen asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli tuotaessa Kiina[sta], Korea[sta] ja Taiwanista peräisin olevia, tällä hetkellä CN-koodiin ex 8423 8150 (Taric-koodi 8423 81 50 10) kuuluvia vähittäiskaupassa käytettäviä elektronisia vaakoja, joiden kuormitusraja on enintään 30 kiloa ja joissa on painon, yksikköhinnan ja maksettavan hinnan digitaalinäyttö (riippumatta siitä, onko ne varustettu laitteella näiden tietojen tulostamiseksi).

2. Tuotteen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan perusteella määritetty tulli on [kantajan osalta] seuraava: — — 12,8 prosenttia — — ”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 24 Kantaja on nostanut käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.2.2001 toimitetulla kannekirjelmällä.
- 25 Komissio toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.6.2001 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen vastaajan vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 11.9.2001 antamallaan määräyksellä.
- 26 Komission luovuttua esittämästä väliintulokirjelmää kirjallinen käsittely päätettiin 28.11.2001.

27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto) on esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn.

28 Prosessinjohtotoimenpiteenä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti asianosaisia vastaamaan kirjallisiin kysymyksiin ja toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset noudattivat tätä pyyntöä osittain.

29 Asianosaisten ja väliintulijan lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 6.3.2003 pidetyssä istunnossa.

30 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen asetuksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli sen viemien elektronisten vaakojen osalta

— velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Neuvosto, jota komissio tukee, vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta

— hylkäämään kanteen

— velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Aineellinen kysymys

- 32 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovellettaessa on tehty ilmeinen arviointivirhe. Toisen kanneperusteen mukaan perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5 ja 8 kohtaa on rikottu ja vahinkoa määritettäessä on tehty ilmeinen arviointivirhe. Kolmannen kanneperusteen mukaan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa on rikottu. Neljännen kanneperusteen mukaan perusasetuksessa säädettyjä menettelysääntöjä on rikottu.

A Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovellettaessa on tehty ilmeinen arviointivirhe

1. Johdanto

- 33 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet ovat katsoneet virheellisesti, ettei se täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettuja edellytyksiä, jotka koskevat markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämistä. Kantaja väittää esittäneensä riittävät todisteet siitä, että sillä oli oikeus saada kyseinen asema.
- 34 Neuvosto perusteli sitä, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei myönnetty, riidanalaisen asetuksen 46 perustelukappaleessa seuraavasti:

”Komissio havaitsi, että molemmat yritykset [joista toinen oli kantaja] olivat harjoittaneet myyntiä Kiinassa suunnilleen samanlaisilla tappiollisilla hinnoilla useita vuosia. Lisäksi kummatkaan yritykset eivät olleet täysin vapaita päättämään, oliko

niiden myytävä tuotantonsa kotimaan markkinoilla ja missä määrin. Komission käytäntönä on ollut hylätä [markkinataloudessa toimivan yrityksen] asemaa koskevat pyynnöt, jos kotimarkkinoiden myyntiä on rajoitettu eivätkä hinnat vaihtelee asiakkaiden välillä, koska kyseinen hinnoittelu voi johtua keskitetystä hintavalvonnasta. Todisteista ilmeni lisäksi, että kyseiset hinnat olivat olleet tappiollisia useita vuosia, mikä on myös osoituksena siitä, että tuottajat eivät toimineet markkinatalousolosuhteissa.”

35 Neuvosto katsoi tämän vuoksi riidanalaisen asetuksen 47 perustelukappaleessa, että kantaja ”ei näin ollen täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä”.

36 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi edellä 11 ja 13 kohdassa, komissio hylkäsi 17.12.1999 lähetetyllä faksilla kantajan vaatimuksen saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asema ja vahvisti tämän hylkäämisen 4.1. ja 3.2.2000 lähetetyillä fakseilla. Komissio esitteli tutkimusten tulokset ja esitti tutkimuksensa perusteluiksi kolme seuraavaa huomiota. Ensinnäkin kantaja noudatti Kiinassa 29.12.1997 annettua hintojen vahvistamista koskevaa lakia (jäljempänä hintalaki), jossa se velvoitettiin myymään tuotteitaan Kiinan markkinoilla tappiolla — suunnilleen samoilla hinnoilla. Toiseksi kantaja ei komission mukaan voinut täysin vapaasti päättää, myikö se tuotteitaan Kiinan markkinoilla vai ulkomailla ja missä määrin. Komission mukaan kantaja oli toimittanut sille virheellisiä tietoja eikä ollut toimittanut merkityksellisiä asiakirjoja ja se oli näin ollen vaikeuttanut tutkimuksia.

37 Tällä kanneperusteella kantaja riitauttaa ensinnäkin komission ja sittemmin neuvoston käyttämän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan tulkinnan.

38 Toiseksi kantaja riitauttaa komission ja neuvoston toteamukset, joiden perusteella ne katsoivat, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan edellytykset eivät täyttyneet. Kantaja riitauttaa erityisesti toteamukset, jotka komissio esitti 17.12.1999 lähettä-

mänsä faksin osassa ”Tutkimusten tulokset” ja jotka koskivat sitä, ettei kantajalla ollut velvollisuutta kirjata taseeseen vastattaviksi luottotappiovarauksia, sitä, että sen valuuttatilin enimmäismääränä oli yrityksen pääoman määrä, Kiinan markkinoilla havaittua systemaattista myyntiä tappiolla, hintalaissa kantajalle asetettua kieltoa käyttää Kiinassa eri hintoja samankaltaisten asiakkaiden osalta, myyntivapauden rajoituksia Kiinan markkinoilla ja sitä, että kantaja toimitti tutkimusten aikana komissiolle harhaanjohtavia tietoja.

- 39 On heti hylättävä ne kantajan väitteet, jotka koskevat kahta ensimmäistä edeltävässä kohdassa mainittua seikkaa. Koska neuvosto ja komissio eivät kumpikaan perustelleet päätelmiään näillä seikoilla, niihin liittyvät väitteet ovat tehottomia.
- 40 Kolmanneksi kantaja väittää, että yhteisön toimielimet eivät toimittaneet sille asiakirjoja, joiden perusteella ne sittemmin kieltäytyivät myöntämästä sille markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Tämäkin väite on hylättävä, koska yhteisön toimielimet arvioivat asiaa tältä osin sellaisten asiakirjojen perusteella, jotka kantaja itse oli toimittanut komissiolle vastatessaan tutkimusten kyselylomakkeen D-osaan, sekä sellaisten asiakirjojen perusteella, joista komissio sai tiedon paikan päällä toteutetussa tarkastuksessa.
- 41 Lisäksi on todettava, ettei kantaja ole täsmentänyt mistä ”uusista tiedoista” oli kyse ja että se viittasi ainoastaan omien asiakirjojensa sisältämiin tietoihin. Kantaja myönsi vastauskirjelmässään, että ”tutkijoille annettiin niiden paikan päällä toteuttaman tarkastuksen aikana kaikkiin [Kiinan] markkinoilla toteutettuihin yksittäisiin liiketoimiin liittyvät laskut sekä kaikki muut kirjanpitoa ja tuotantokustannuksia koskevat tiedot”. Näin ollen yhteisön toimielinten ei tarvinnut toimittaa Shanghai Teraokalle kyseisiä asiakirjoja, jotka olivat peräisin siltä itseltään ja jotka se siten tunsi, sen jälkeen kun toimielimet olivat tehneet niistä tiettyjä päätelmiä.

- 42 On lisättävä, että kantajan vastauskirjelmässään esittämällä uudella väitteellä, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklan 4 kohtaa on rikottu, kun neuvosto on toimittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävän oikeudenkäynnin aikana tietoja, joita ei ole toimitettu sille hallinnollisen menettelyn aikana, ei ole tässä yhteydessä mitään merkitystä. Tällainen väite on osoitus markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamista koskevan menettelyn ja lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoon liittyvän menettelyn sekoittamisesta toisiinsa. Koska viimeksi mainittuun menettelyyn liittyvällä perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdalla ei ole yhteyttä markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamiseen, kantaja ei voi tehokkaasti vedota sen noudattamatta jättämiseen kun kyse on sellaisista asiakirjoista, joilla nimenomaan pyritään tällaisen aseman saamiseen.

2. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan systematiikka

a) Asianosaisten lausumat

- 43 Kantaja riitauttaa yhteisön toimielinten käyttämän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan tulkinnan erityisesti todistustaakan osalta. Se väittää, että neuvosto ei ole ottanut huomioon perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan muutoksen tarkoitusta eli tahtoa ottaa huomioon Kiinan talouden rakenteiden perustavanlaatuisen muutos.
- 44 Lisäksi kantaja vetoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-80/97, Starway vastaan neuvosto, 26.9.2000 antamaan tuomioon (Kok. 2000, s. II-3099, 112 kohta), josta sen mukaan ilmenee sen, että viejältä vaaditaan todistetta, jota sillä ei ole hallussaan, merkitsevän oikeusvarmuuden periaatteen ja puolustautumisoi-keuksien kunnioittamisen periaatteen loukkaamista.
- 45 Lopuksi kantaja katsoo, että kun yhteisön toimielimet vetoavat tiettyihin tosiseikkoihin, niiden on osoitettava, että nämä tosiseikat pitävät tosiasiallisesti

paikkansa ja että nämä tosiseikat on todettu oikealla tavalla. Kantaja tukeutuu tältä osin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-381/99, Brunnhofer, 26.6.2001 antamaan tuomioon (Kok. 2001, s. I-4961, 52 kohta).

- 46 Neuvosto väittää, että kantajan päättely perustuu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan virheelliseen tulkintaan. Sen mukaan asetuksen N:o 905/98 johdanto-osasta nimittäin ilmenee, että kyseisessä säännöksessä luodaan Kiinan ja Venäjän osalta yksinkertainen oletama siitä, ettei markkinataloudelle ominaisia olosuhteita ole, ja että kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan — käsiteltävänä olevassa asiassa kantajan — on näin ollen esitettävä päinvastaiset todisteet. Neuvoston mukaan kantajan väitteet perustuvat käänteiseen todistustaakkaan. Neuvoston mukaan toimielimillä on tällä alalla laaja harkintavalta, mikä ilmenee yhtäältä oikeuskäytännöstä (asia T-118/96, Thai Bicycle v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok. 1998, s. II-2991, 32 kohta) ja toisaalta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdan sisältämistä ilmaisuista ”asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten” ja ”riittävästi todisteita”.
- 47 Neuvosto väittää lopuksi, että periaatteessa edellä mainitussa säännöksessä esitetyt viisi edellytystä ovat kumulatiivisia. Se korostaa kuitenkin sitä, että nämä edellytykset eivät ole kaikki yhtä tärkeitä. Neuvoston mukaan ensimmäinen edellytys, jonka mukaan hintoja ja tuotantopanosten kustannuksia koskevat yritysten päätökset tehdään tarjontaa ja kysyntää heijastavien markkinasignaalien perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista, on tältä osin merkittävin. Näin ollen pelkkä sen toteaminen, että kantaja ei täytä edellä mainittua edellytystä, riittää neuvoston mukaan perusteeksi sen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisestä koskevan vaatimuksen hylkäämiselle.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 48 Aluksi on huomautettava, että kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden alalla yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja

oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (asia T-162/94, NMB France ym. v. komissio, tuomio 5.6.1996, Kok. 1996, s. II-427, 72 kohta; asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok. 1998, s. II-85, 51 kohta; edellä 46 kohdassa mainittu asia Thai Bicycle v. neuvosto, tuomion 32 kohta ja asia T-340/99, Arne Mathisen v. neuvosto, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. II-2905, 53 kohta).

49 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (asia 240/84, NTN Toyo Bearing v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 19 kohta; edellä 46 kohdassa mainittu asia Thai Bicycle v. neuvosto, tuomion 33 kohta ja edellä 48 kohdassa mainittu asia Arne Mathisen, tuomion 54 kohta). Sama koskee kyseessä olevassa maassa esiintyviä oikeudellisia ja poliittisia tilanteita, joita yhteisön toimielinten on arvioitava voidakseen määrittää, toimiiko vientiä harjoittava yritys markkinataloudessa ilman merkittävää valtion puuttumista ja voiko se tämän vuoksi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman (ks. vastaavasti asia T-155/94, Climax Paper v. neuvosto, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-873, 98 kohta).

50 Tämän jälkeen on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettua normaaliarvon määrittämismenetelmä on poikkeus 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tätä varten säädetystä erityisestä menetelmästä, jota sovelletaan lähtökohtaisesti tuontiin, joka on peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jokaista pääsäännön poikkeusta tai rajoitusta on kuitenkin tulkittava suppeasti (asia C-399/93, Oude Luttikhuis ym., tuomio 12.12.1995, Kok. 1995, s. I-4515, 23 kohta; asia C-83/99, komissio v. Espanja, tuomio 18.1.2001, Kok. 2001, s. I-445, 19 kohta ja asia C-5/01, Belgia v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok. 2002, s. I-11991, 56 kohta).

51 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan alkuperäistä sanamuotoa on muutettu asetuksella N:o 905/98, koska neuvosto katsoi, että Venäjällä ja Kiinassa toteutetut

uudistukset ovat perusteellisesti muuttaneet kyseisten maiden talouksia, ja ne ovat johtaneet sellaisten yritysten syntyyn, joita koskevat markkinatalouden olosuhteet. Asetuksen N:o 905/98 johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa korostetaan, että on tärkeää tarkistaa yhteisön polkumyynnin vastainen käytäntö näiden maiden osalta, ja todetaan, että tuotteen normaaliarvo voidaan määrittää markkinatalousmihin sovellettavien sääntöjen mukaisesti tapauksissa, joissa voidaan osoittaa, että tutkimuksen kohteena oleva yksi tai useampi tuottaja toimii markkinaolosuhteissa kyseisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Kyseisen asetuksen kuudennen perustelukappaleen mukaan ”markkinaolosuhteiden vallitsemista koskeva tutkimus tehdään asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella, joita ovat esittäneet yksi tai useampi tutkimuksen kohteena oleva tuottaja, jotka haluavat käyttää hyväkseen mahdollisuutta normaaliarvon määrittämiseen markkinatalousmihin sovellettavien sääntöjen perusteella”.

- 52 Näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdasta ja asetuksen N:o 905/98 edellä mainituista perustelukappaleista ilmenee ensinnäkin, että yhteisön toimielinten on käsiteltävänä olevan asian tilanteessa toteutettava tapauskohtainen tutkinta, koska Kiinaa ei voida vielä pitää markkinatalousmaana. Kiinasta peräisin olevan tuotteen normaaliarvo voidaan näin ollen määrittää markkinatalousmihin sovellettavien säännösten mukaisesti ainoastaan, ”jos voidaan — — osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa”.

- 53 Toiseksi edellä mainituista säännöksistä ilmenee, että todistustaakka on sellaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla, joka haluaa saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa nimittäin säädetään, että vaatimuksen ”on sisällettävä riittävästi todisteita”. Tämän vuoksi yhteisön toimielinten ei tarvitse osoittaa, että vientiä harjoittava tuottaja ei täytä tämän aseman saamisen edellytyksiä. Sen sijaan yhteisön toimielinten on arvioitava, riittävätkö vientiä harjoittavan tuottajan toimittamat seikat osoittamaan sen, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, ja yhteisöjen tuomioistuimen on tarkistettava, onko tämä arvio ilmeisen virheellinen.

54 Kyseessä olevan tuottajan toimittamien todisteiden riittävyttä arvioitaessa on sovellettava perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittuja edellytyksiä. Tältä osin sekä siitä, että tämän säännöksen neljännen ja viidennen luetelmakohdan välissä on käytetty sanaa "ja", että näiden edellytyksen luonteesta seuraa, että nämä edellytykset ovat kumulatiivisia. Tämän vuoksi kyseessä olevan tuottajan on täytettävä kaikki perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitut edellytykset, jotta se voisi saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, ja mikäli se ei täytä yhtä näistä edellytyksistä, sen vaatimus on hylättävä.

55 Näin ollen on tutkittava, onko kantaja osoittanut täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyn ensimmäisen edellytyksen, jonka mukaan hintoja ja tuotantopanosten kustannuksia koskevat yritysten päätökset on tehtävä tarjontaa ja kysyntää heijastavien markkinasignaalien perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista.

3. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettu ensimmäinen edellytys

a) Yhdenmukaisten hintojen käyttäminen

Asianosaisten lausumat

56 Kantaja väittää, että toteamus, jonka mukaan se myi tuotteitaan Kiinassa yhdenmukaisilla hinnoilla, on ilmeisen virheellinen. Se väittää, että hintalakia ei

sovelleta elektronisten vaakojen markkinoilla. Joka tapauksessa hintalain sisältö ei ole komission kuvaaman kaltainen. Kantaja korostaa myös, että hintaluettelo, johon neuvosto tukeutui, ei heijastele todellisia laskutettuja hintoja, joista neuvotellaan jälleenmyyjien kanssa. Kantaja lisää sen, että se käyttää samaa hintaa samalla myyntiportaalla toimivien kumppaneiden osalta, osoittavan, että se noudattaa vilpittömän kilpailun periaatetta, sellaisena kuin sitä sovelletaan Euroopan yhteisössä määräävän markkina-aseman väärinkäyttökiellon avulla.

57 Kantaja huomauttaa selittäneensä, että sen hinnat määritetään tarjonnan ja kysynnän avulla ja että kilpailu Kiinan markkinoilla on voimakasta. Sen mukaan yhteisön toimielimet ovat lähestyneet asiaa puutteellisesti ja epätarkasti, kun ne ottivat huomioon ainoastaan kolmetoista Kiinan markkinoilla tapahtunutta myyntiä koskevaa laskua, joita laadittiin tutkimusajanjaksolla kuitenkin jopa 25 701 kappaletta. Kaikkiin Kiinan markkinoilla yksittäisiin liiketoimiin liittyvät laskut, jotka näyttävät toteen kantajan ja sen asiakkaiden väliset hintaneuvottelut, annettiin kantajan mukaan komission tutkijoille paikan päällä toteutetun tarkastuksen aikana. Tältä osin yhteisön toimielimet eivät kantajan mukaan ottaneet huomioon sitä, että näiden neuvottelujen aikana ei lainkaan viitattu siihen, että hallitus valvoisi hintoja. Lisäksi kantaja katsoo osoittaneensa vastauksessaan kysymyksiin, jotka liittyvät markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämiseen, että Kiinan markkinoilla käytettyjen myyntihintojen kuukausittainen keskiarvo vaihtelee huomattavasti, mikä tukee sen väitettä, jonka mukaan myös sen yksittäisissä liiketoimissa käyttämät hinnat vaihtelevat merkittävästi.

58 Neuvosto katsoo, ettei kantaja ole näyttänyt toteen todellisia hintaneuvotteluja.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 59 On tutkittava, toimittiko kantaja tutkimusten aikana riittävät todisteet siitä, että se saattoi vahvistaa hintansa Kiinan markkinoilla vapaasti ”markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista”, kuten perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa edellytetään.
- 60 Kantajan oli näin ollen tutkimusten aikana toimitettava komissiolle todisteet sen toteuttamista yksittäisistä liiketoimista aiheutuvasta hintojen vaihtelusta esimerkiksi laskujen avulla. Tältä osin kantaja ei voi moittia yhteisön toimielimiä siitä, etteivät ne ottaneet huomioon kaikkia laskuja (eli yli 25 000 laskua), jotka koskivat tutkimusajanjakson aikana toteutettuja yksittäisiä kauppvoja. Kantajan oli yksilöitävä näistä laskuista ne, joista ilmenee sen käyttävän tosiasiallisesti eri hintoja eri asiakkaille myydyin saman mallin osalta. On lisättävä, että kun kantaja sai tietää komission toteamuksista, joiden mukaan se myi tuotteitaan yhdenmukaisin hinnoin, se olisi voinut vielä hallinnollisen menettelyn aikana toimittaa komissiolle merkityksellisiksi katsomansa laskut.
- 61 Tämän jälkeen on tutkittava, täyttikö kantaja todistustaakkaa koskevan edellytyksen, kun se antoi komission tutkijoille paikan päällä toteutetun tarkastuksen aikana neuvottelupapereita (negotiation sheets) ja sopimuksia (national contracts) osoittaakseen, että hintaneuvotteluja oli käyty SA Carrefourin (jäljempänä Carrefour) paikallisten kiinalaisten tytäryhtiöiden kanssa. On kuitenkin todettava, että näissä kantajan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämässä asiakirjoissa ei suinkaan näydetä toteen tälle asiakkaalle myönnettyjä alennuksia, vaan niistä ilmenee, että laskutettu hinta ja Kiinan markkinoiden osalta vahvistetussa hinnastossa esitetty hinta vastasivat täysin toisiaan. Carrefourin myydyimmän mallin perushinta oli siis sama kuin kantajan Kiinan markkinoiden osalta laaditussa hinnastossa esitetty hinta. Vertaamalla kyseisiä asiakirjoja ja kyseisen tuotteen Kiinan markkinoiden osalta laadittua hinnastoa voidaan todeta, että kyseisen mallin (ylempään segmenttiin kuuluva elektroninen vaaka SM-80SXB) hinta ei poikennut lainkaan kyseisessä hinnastossa esitetystä hinnasta eli 6 837,61 juan renminbistä (CNY), kun otetaan huomioon se, että vaikka Carrefourin toimittamissa ja kantajan tutkimusten aikana esittämässä laskuissa mainitaan 8 000 CNY:n hinta, tuo hinta

sisältää 17 prosentin arvonlisäveron laskettuna listahinnasta. Carrefourin neuvottelupapereissa taas mainitaan 12 000 CNY:n hinta eli listahinta, johon on lisätty 17 prosentin arvonlisävero sekä 4 000 CNY:n ylimääräinen palvelumaksu. Mallin SM-80SXP hinta on samalla tavoin yhdenmukainen. Vastauksena kirjalliseen kysymykseen neuvosto toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle Carrefourilta peräisin olevan laskun, josta ilmenee, että tosiasiallisesti laskutettu hinta vastaa listahinnan, 17 prosentin arvonlisäveron ja 4 000 CNY:n ylimääräisen maksun yhteenlaskettua määrää, mikä on osoitus samasta logiikasta kuin mikä ilmenee neuvottelupapereista. Kantaja on lisäksi vahvistanut suullisessa käsittelyssä sellaisen käytännön olemassaolon, jonka mukaan palvelusta veloitetaan ylimääräinen 4 000 CNY:n maksu.

- 62 Näin ollen on todettava, että Carrefourin laskuista, sopimuksista ja neuvottelupapereista ilmenevät hinnat eivät poikkea hinnastossa esitetyistä hinnoista. Neuvottelupapereista ilmenee, että sama periaate koskee myös kantajan toisen asiakkaansa, Nanjing Supermarket Ltd:n osalta käyttämiä hintoja.
- 63 Tämän vuoksi toimitetuissa neuvottelupapereissa, sopimuksissa tai laskuissa ei missään osoiteta kantajan käyttäneen saman tuotteen osalta eri hintoja suhteessa eri asiakkaisiin.
- 64 Tätä toteamusta ei horjuta se kantajan mainitsema seikka, että sen Kiinan markkinoiden suurin asiakas eli Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd neuvotteli siltä paremmat hinnat kuin muut asiakkaat. Kuten komissio totesi perustellusti 17.12.1999 lähettämässään faksissa, tämän yrityksen riippumattomuutta kantajasta voidaan epäillä. Lisäksi on huomattava, ettei kantaja ole edes yrittänyt kiistää kyseisiä yhteyksiä komission kanssa käymässään kirjeenvaihdossa, kanteessaan tai vastauskirjelmässään. Kantaja ei 27.12.1999 lähettämässä kirjeessä, jossa se riitautti komission 17.12.1999 lähettämässä faksissa esitetyt tulokset ja toteamukset, kommentoinut lainkaan väitettä, jonka mukaan Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd -niminen yhtiö oli sidoksissa siihen. Sama koskee

11.1.2000 päivättyä kirjettä, jossa kantaja riitautti komission sen esittämiin huomautuksiin 4.1.2000 päivätyllä kirjeellä antamat vastaukset, joissa toistettiin komission epäily kantajan yhteyksistä kyseiseen yhtiöön. Koska kantaja ei näin ollen ollut kiistänyt sen ja Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd -nimisen yhtiön välisiä yhteyksiä, komissio saattoi perustellusti jättää kantajan tältä yritykseltä laskuttamat hinnat tutkimuksensa ulkopuolelle.

- 65 On vielä tutkittava, toimittiko kantaja siitä huolimatta, ettei se esittänyt relevantteja laskuja, merkitykselliset todisteet komission tutkimuksiin sisältyvän kyselylomakkeen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamista koskevaan D osaan antamassaan vastauksessa. Vastauksessaan kantaja ilmoitti komissiolle seuraavat myyntiä koskevat tiedot: kyseessä olevan tuotteen kuukausittaiset myyntimäärät Kiinan markkinoilla ja kyseisen tuotteen Kiinan markkinoilla tutkimusajanjakson aikana käytettyjen hintojen kuukausittaiset keskiarvot, kantajan Kiinan markkinoilla tutkimusajanjakson aikana eniten myymien tuotteiden myyntimäärät tuotteittain, kyseisen tuotteen hinnasto Kiinan markkinoiden osalta, kyseisen tuotteen kuukausittaiset vientimyyntimäärät ja tutkimusajanjakson aikana käytettyjen vientimyyntihintojen kuukausittaiset keskiarvot, kyseisen tuotteen hinnasto viennin osalta ja kuukausittainen luettelo yhteisöön suuntautuvasta vientimyyntistä tutkimusajanjakson kolmen vilkkaimman kuukauden eli vuoden 1998 syyskuun, vuoden 1999 tammikuun ja vuoden 1999 maaliskuun ajalta.

- 66 Kanteeseen liitetyn taulukon, joka sisälsi kyseisen tuotteen Kiinan markkinoilla tutkimusajanjakson aikana käytettyjen hintojen kuukausittaiset keskiarvot, sisältämien tietojen perusteella kantaja laati uuden taulukon, jonka se esitti vastauskirjelmässään ja josta ilmenee kunkin elektronisen vaakamallin alimman ja korkeimman keskiarvohinnan vaihteluprosentti, osoittaakseen, ettei se käyttänyt yhdenmukaisia hintoja. Tältä osin kantajan komission tutkimuksiin sisältyvän kyselylomakkeen D osaan antaman vastauksen sisältämien tietojen — joita yhteisön toimielimet eivät ole kiistäneet — perusteella voidaan esittää taulukko, josta ilmenee kunkin mallin myyntimäärä ja prosenttiosuus Kiinan markkinoilla sekä myyntihin-

nan vaihteluprosentti tutkimusajanjakson aikana. On korostettava, että riidanalaisen asetuksen mukaan elektronisten vaakojen markkinat jaetaan yleensä kolmeen eri segmenttiin: alempaan segmenttiin, keskitason segmenttiin ja ylempään segmenttiin.

Malli	Kiinan markkinoilla myydyt määrät	Prosenttiosuus myynnistä Kiinan markkinoilla	Myyntihinnan vaihteluprosentti Kiinan markkinoilla
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2 127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3 455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	ei saatavilla
DS-688FB	3 471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Tässä taulukossa esitetään kahdeksan mallia (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H ja RM-30), jotka muodostavat yhteensä 3,78 prosenttia kantajan myynnistä Kiinan markkinoilla. Kuitenkin juuri näiden mallien osalta hinnat vaihtelevat eniten. Tämän vuoksi on todettava, että kun otetaan huomioon näiden mallien alhaiset yhteenlasketut myyntimäärät, niihin liittyvien hintojen vaihteluiden ei voida katsoa merkitsevän kokonaisuutena tarkasteltuna kantajan toiminnalle ominaista suuntausta, kun se vahvistaa hintoja eri asiakkaisiinsa nähden.
- 68 Ylempään segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakojen SM-80/81B ja SM-80/81P hintojen 71,89 ja 34,55 prosentin vaihtelut johtuvat pääasiassa siitä, että kyseisiin malleihin sisältyy joitakin alamalleja, kuten neuvosto totesi, ja mitä kantaja ei ole kiistänyt. Koska jokaisella alamallilla on eri hinta, tämän vuoksi — vaikka alamallia myytäisiin yhdenmukaisella hinnalla — keskimääräinen myyntihinta vaihtelee suhteessa kunkin alamallin myyntimääriin tietyllä ajanjaksolla.
- 69 Tästä taulukosta ilmenee myös, että myydyimmän mallin (malli DS-685B, jonka myynti oli 53,28 prosenttia myynnistä Kiinan markkinoilla) kuukausittaiset keskiarvohinnat vaihtelevat 2,21 prosenttia. On kuitenkin todettava, että tämä vaihtelu, joka on erittäin heikko, ei sellaisenaan tue sitä, että eri asiakkaiden osalta käytettäisiin eri hintoja. Noin 10 prosentin hintojen vaihtelua kunkin kolmen jäljelle jääneen mallin (eli mallit DS-685FB, DS-688B ja DS-688FB) osalta ei voida itsessään pitää merkittävänä.
- 70 Kantajan toimittamat tiedot koskevat nimittäin ainoastaan myyntihintojen kuukausittaisia keskiarvoja, joiden kehitys voi johtua myös hintojen vaihtelusta eri aikoina,

eikä näin ollen ole poissuljettua, että saman ajanjakson aikana eri asiakkaiden osalta voitiin käyttää yhdenmukaisia hintoja. Tämän johdosta on todettava, että asiakirjojen sisältämien tietojen ja erityisesti edellä 66 kohdassa esitettyyn taulukkoon koottujen tietojen perusteella ei voida todeta, että tutkimusajanjakson aikana eri asiakkailta olisi tosiasiallisesti laskutettu eri hintoja.

71 Kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan se toimi yleisen kilpailutilanteen mukaan vahvistaen ja muuttaen hintojaan suhteessa kilpailijoidensa hintoihin, on riittävää todeta, ettei se toimittanut mitään tätä väitettä tukevia seikkoja. Se ei ole myöskään osoittanut, että sen edellytykset, että erilaisten hintojen käyttämistä olisi voitu pitää kilpailusääntöjen vastaisena, olisivat käsiteltävänä olevassa asiassa täyttyneet.

72 Kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan hintalaki ei ole vaikuttanut sen hintapolitiikkaan, on riittävää todeta, ettei neuvosto ole tukeutunut tämän lain mahdolliseen sovellettavuuteen, vaan siihen, ettei kantaja toimittanut riittäviä todisteita siitä, että se vahvisti hintansa markkinaolosuhteiden mukaan.

73 Tämän vuoksi komissio ja sittemmin neuvosto ovat voineet tekemättä ilmeistä harkintavirhettä katsoa, ettei kantaja ollut tutkimusten aikana toimittanut riittäviä todisteita siitä, että se laskutti saman tuotteen osalta eri asiakkailta eri hintoja.

b) Myynti tappiolla

Asianosasten lausumat

- 74 Kantaja väittää, että komission toteamus, jonka mukaan kantaja myi systemaattisesti tuotteitaan tappiolla Kiinan markkinoilla, on sekä ennenaikainen että merkityksetön. Yhtäältä komissio ei odottanut kaikkien tarvittavien tietojen toimittamista ennen lausuntonsa antamista. Toisaalta neuvoston toteamuksista ilmenee, että tällaiset käytännöt ovat yleisiä tietyillä markkinataloudessa toimivilla yrityksillä. Kantaja viittaa tältä osin riidanalaisen asetuksen 30 ja 38 perustelukappaleeseen.
- 75 Tappioiden ja voittojen suhteen osalta kantaja riitauttaa yhteisön toimielinten toteamukset, joiden mukaan se kärsi merkittäviä ja systemaattisia tappioita Kiinan markkinoilla ja sai suuria voittoja vientimarkkinoilta. Kantaja huomauttaa, että merkittävä osuus sen myynnistä Kiinan markkinoilla on muita tuotteita kuin elektronisia vaakoja. Kantaja väittää, että näin ollen Kiinan markkinoilla toteutettuun myyntiin liittyvät tiedot, jotka sisältyivät kaikkia tuotteita koskevaan tappioiden ja voittojen laskelmaan, eivät voi osoittaa luotettavasti elektronisten vaakojen Kiinan markkinoilla tapahtuvan myynnin kannattavuutta. Tuloslaskelmassa ei esitetä erikseen yhtäältä viennin tappioita ja voittoja ja toisaalta Kiinan markkinoilla toteutettua myyntiä. Tässä tilanteessa on kantajan mukaan virheellistä väittää, että tuloslaskelmassa todetaan selvästi viennin suuret voitot ja Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin huomattavat tappiot.
- 76 Kantajan mukaan yhteisön toimielimet eivät ole toimittaneet tätä väitettä tukevia laskelmia. Kantaja katsoo, että niiden olettamien perusteella, joita se on voinut tehdä

yhteisön toimielinten laskelmista, tämän toimenpiteen tuloksista ilmenee Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin osalta 1,96 prosentin voitto vuodelta 1997 ja sen mielestä merkityksetön 0,73 prosentin tappio vuodelta 1998. Kyseisen laskelman mukaan kantajan viennistä saama voitto oli 8,68 prosenttia vuonna 1997 ja 10,5 prosenttia vuonna 1998. Kantajan mukaan neuvosto on näin ollen tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se on katsonut, että nämä tiedot osoittavat selvästi useamman vuoden ajalta huomattavat tappiot Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin osalta.

- 77 Lisäksi kantaja kiistää kärsineensä, toisin kuin neuvosto väittää, ”suuria tappioita” mallin DS-685B myynnissä Kiinan markkinoilla tutkimusajanjakson aikana, ja väittää, ettei neuvosto julkistanut niitä seikkoja, jotka se on ottanut huomioon ennen tällaisen toteamuksen esittämistä. Kantaja huomauttaa, että sen komission kanssa käymästään kirjeenvaihdosta ilmenee päinvastoin, että suurimman osan voitoistaan se on saanut myynnistä Kiinan markkinoilla ja erityisesti mallien SM-80 ja SM-90 myynnistä.
- 78 Kantaja pyytää neuvostoa esittämään ne tiedot, joiden perusteella se päätteli, että kantaja myi lähes kaikkia mallejaan tappiolla ja yhdenmukaisin hinnoin Kiinan markkinoilla. Siltä varalta, että neuvosto esittää uusia tietoja, kantaja esittää uuden oikeudellisen perusteen, jonka mukaan näitä tietoja ei ole esitetty perusasetuksen mukaisesti, mitä merkitsee kyseisen asetuksen 20 artiklan 4 kohdan rikkomista.
- 79 Neuvoston mukaan kantajan vastauksesta komission tutkimuksiin sisältyvään kyselylomakkeeseen sekä paikan päällä toteutetun tarkastuksen aikana saaduista asiakirjoista ilmenee, että kantaja sai viennin yhteydessä suuria voittoja, kun taas Kiinan markkinoilla se kärsi huomattavia tappioita.

- 80 Lisäksi neuvosto katsoo, että kantajan laskelmat eivät ole päteviä, sillä kantaja ei ottanut huomioon saamiaan tukia eikä vuoden 1998 osalta muista liiketoimista saamiaan tuloja. Neuvoston laskemien mukaan kantaja sai näin ollen myynnistä Kiinan markkinoilla tosiasiallisesti vuonna 1997 voittoa 0,24 prosenttia, mitä se pitää merkityksettömänä, ja vuonna 1998 tappiota 2,59 prosenttia, mitä se pitää huomattavana, kun taas viennistä saatu voitto oli 6,96 prosenttia vuonna 1997 ja 8,67 prosenttia vuonna 1998. Neuvosto laati tältä osin seuraavan taulukon, joka sisältää kantajan esittämän voittoja ja tappioita koskevan taulukon sekä sen saamat tuet, joiden määrät ilmoitetaan lihavoituna (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on korjannut taulukkoa, jotta se olisi täsmällisempi):

	1998			1997		
	Yhtiön kokonaismyynti	Vienti	Sisämarkkinat	Yhtiön kokonaismyynti	Vienti	Sisämarkkinat
Myynti	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Myynti-kustannukset	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
	18 113 541,34	11 230 395,63	6 883 145,71	16 381 137,64	9 828 682,58	6 552 455,06
	+ 2 273 246,55	+ 1 409 412,86	+ 863 833,68	+ 1 844 989,62	+ 1 106 993,77	+ 737 995,84
	+ 150 000,00					
Muut kulut ja tulot	20 536 787,89	12 639 808,49	7 746 979,39	18 226 127,26	10 935 676,35	7 290 450,90
	7 743 821,49	8 085 106,03	-341 284,54	6 402 153,70	5 563 119,87	839 033,83
	5 320 574,94	6 675 693,17	- 1 205 118,22	4 557 164,08	4 456 126,10	101 037,99
	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	- 2,59	4,27	6,96	0,24

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 81 On tutkittava ensiksi, onko kantajan menettelyllisiä oikeuksia loukattu niiden tosiseikkojen osalta, joiden perusteella yhteisön toimielimet ovat esittäneet toteamuksensa myynnistä tappiolla, toiseksi, ovatko yhteisön toimielimet tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat katsoneet, että tappiolla tapahtuneen myynnin perusteella voidaan todeta, että kantaja ei toimi markkinataloudessa, ja kolmanneksi, ovatko yhteisön toimielimet tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat katsoneet näiden seikkojen perusteella että tappiollista myyntiä on esiintynyt.
- 82 Ensinnäkin kantajan menettelyllisten oikeuksien loukkaamista koskevan väitteen osalta riittää, kun viitataan edellä 40 kohtaan.
- 83 Toiseksi on todettava, että kantajan väite, jonka mukaan myös tietyt markkinataloudessa toimivat yritykset myyvät joskus tuotteitaan tappiolla, ei sellaisenaan vaikuta siihen, että tällaista menettelytapaa voidaan pitää seikkana, jonka perusteella voidaan — erityisesti, jos tätä tukevat muut tekijät, kuten yhdenmukaiset hinnat tai myynninrajoitukset — katsoa, ettei yritys on osoittanut täyttäneensä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettua ensimmäistä edellytystä.
- 84 Kolmanneksi on huomautettava, että neuvosto on perustellut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman epäämistä sillä, että ”todisteista ilmeni lisäksi, että [kantajan Kiinan markkinoilla käyttämät] hinnat olivat olleet tappiollisia useita vuosia”. On myös korostettava, että kantajan oli osoitettava, että se toimi markkinataloudessa. Sen jälkeen, kun komissio ilmoitti kantajalle 17.12.1999 päivätyllä kirjeellä katsovansa, että kantaja oli systemaattisesti kärsinyt tappioita Kiinan markkinoilla, kantaja ei kuitenkaan toimittanut päinvastaisen osoittavia todisteita, vaan ainoastaan totesi 27.12.1999 ja 11.1.2000 päivätyissä kirjeissä, ettei

komissio voinut todeta tällaista ilman tietoja, joita edellytettiin ainoastaan kyseessä olevan tutkimukseen sisältyvän kyselylomakkeen yrityksen kannattavuutta koskevaan C osaan annettavassa vastauksessa. Jos kantaja katsoi, että komission toteamukset eivät pitäneet paikkaansa, mikään ei estänyt sitä esittämästä komissiolle merkityksellisiä todisteita, jotka mahdollisesti osoittavat Kiinan markkinoilla kyseisinä vuosina saadut voitot. Kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt tällaisia todisteita.

- 85 Yhteisön toimielinten arviointinsa perustana käyttämistä todisteista on todettava aluksi, ettei se, että kantaja on myynyt myös muita tuotteita kuin elektronisia vaakoja, käsiteltävänä olevassa asiassa merkitse sitä, että komissio olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se on käyttänyt kantajan tuloslaskelman sisältämiä tietoja arvioidakseen sen tappioita ja voittoja ainoastaan kyseessä olevan tuotteen osalta. Kantajan tutkimusten aikana toimittamien asiakirjojen pohjalta oli nimittäin mahdollista määrittää elektronisten vaakojen myynnin määrä tosiasiallisena rahallisen arvona ilmaistuna. Tältä osin on todettava, että kun myyntiä mitataan tosiasiallisena rahallisen arvona eikä yksikköinä ilmaistuna, voidaan havaita, että elektronisten vaakojen myynti muodosti kolme neljäsosaa kantajan myynnistä Kiinan markkinoilla. Vuoden 1998 tuloslaskelman mukaan kantajan liikevaihto Kiinan markkinoilla oli lähes 46,5 miljoonaa CNY (eli kokonaisliikevaihto vähennettynä viennin liikevaihdolla), kun taas kantajan esittämän sen taulukon mukaan, joka sisältää Kiinan markkinoilla tutkimusajanjakson aikana myytyjen elektronisten vaakojen myyntihintojen kuukausittaisen keskiarvon ja niiden kuukausittaiset myyntimäärät ja jota neuvosto ei ole riitauttanut, elektronisten vaakojen myynnin määrä oli 34,1 miljoonaa CNY.

- 86 Tämän jälkeen on lausuttava kantajan sen laskelman pätevyydestä, jonka mukaan se sai Kiinan markkinoilla toteuttamastaan myynnistä 1,96 prosenttia voittoa tilikaudella 1997 ja 0,73 prosenttia tappiota tilikaudella 1998. Tältä osin neuvosto toteaa perustellusti, että kantaja lisäsi vuosina 1997—1998 toteuttamastaan myynnistä saatuihin tuloihin yli 4 miljoonan CNY:n suuruiset tuet.

- 87 Tämän vuoksi kantajan laskelman arvo voidaan kyseenalaistaa. Vaikka markkinataloudessakin myönnetään tukia, ne ovat aina markkinoille vieraita toimenpiteitä ja merkitsevät julkisen vallan vaikutusta, joka voi ohjata yritysten toimintaa eri suuntaan kuin mihin markkinavoimat sitä ohjaisivat. On korostettava, että vaikka kyseessä olevat tuet ovat määrältään vähäisiä suhteessa kantajan kokonaisliikevaihtoon näinä kahtena vuonna, niiden määrä on huomattava verrattuna Kiinan markkinoilta saatuihin pieniin ja satunnaisiin voittoihin.
- 88 Kun kantajan saamista voitoista vähennetään kantajan saamat tuet, kuten neuvosto tekee (ks. edellä 80 kohta), voidaan todellakin todeta — mikä vaikuttaa uskottavalta — että kantajan Kiinan markkinoilla kärsimät tappiot vuonna 1998 olivat 2,59 prosenttia, kun taas vuonna 1997 sen tilanne oli lähes tasapainossa, kun se sai 0,24 prosenttia voittoa. Tällaisesta laskelmasta ilmenee myös, että kantajan Kiinan markkinoilla kyseisenä kahtena vuonna kärsimät tappiot ovat saattaneet olla yli 1,1 miljoonaa CNY, kun taas sen viennistä saama voitto on ollut yli 11,1 miljoonaa CNY.
- 89 Näissä olosuhteissa voidaan kyllä todeta, että riidanalaisen asetuksen perustelukappaleiden sanamuoto ylittää sen, mikä ilmenee todisteista, joihin yhteisön toimielimet ovat tukeutuneet. Näiden todisteiden perusteella yhteisön toimielimet saattoivat kuitenkin tekemättä ilmeistä virhettä todeta, että kantajan myynti Kiinassa ei kokonaisuutena tarkasteltuna ollut kannattavaa ajanjaksolla, jolta tietoja oli saatavilla.
- 90 Tämä muodostaa aihetodisteen, jolla yhdessä muiden kyseessä olevien todisteiden kanssa voitiin perustella toteamusta, jonka mukaan kantaja ei ollut osoittanut, että se toimi markkinataloudessa.

- 91 Koska tällainen aihetodiste oli olemassa, kantajan piti joko toimittaa hallinnollisen menettelyn aikana todisteet, jotka kumoavat yhteisön toimielinten sitä koskevan toteamuksen, tai toimittaa konkreettiset todisteet osoittaakseen, että huolimatta Kiinassa toteutetun myynnin yleisestä kannattamattomuudesta se vastaa markkina-taloudessa toimivan yrityksen toimintaa.
- 92 Tältä osin kantaja väittää pelkästään, että Kiinan markkinoilla suurimmat voitot syntyivät SM-80- ja SM-90-mallisten elektronisten vaakojen myynnistä. Sen perusteella, että kyseisten mallien myynnistä on saatu voittoa, vaikka on todettu, että kaikkien muiden elektronisten vaakojen osalta kantaja kärsi tappiota Kiinan markkinoilla, on mahdollista todeta loogisesti, että muiden mallien, erityisesti alempaan segmenttiin kuuluvan mallin DS-685B kaltaisten mallien osalta tappiot olivat suurempia, mikä kumooa kantajan laskelman erityisesti vuoden 1998 osalta. Juuri näitä alemman segmentin malleja kantaja on vienyt Euroopan yhteisöön.
- 93 Näissä olosuhteissa on todettava, ettei kantaja ole osoittanut, että yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat todenneet kantajan myyvän tuotteitaan Kiinassa tappiolla.

c) Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin ja viennin suhde

Asianosaisten lausumat

- 94 Kantaja riitauttaa riidanalaisessa asetuksessa esitetyn väitteen, jonka mukaan se ei voinut täysin vapaasti päättää Kiinan markkinoilla toteutettavan myynnin ja vientimyynnin suhdetta.

- 95 Kantaja riitauttaa väitteen, jonka mukaan sille on määrätty viennin suhdeluku sen yhtiöjärjestyksen määräysten ja Kiinan ulkomaisten sijoittajien kokonaan omistamia yhtiöitä koskevan lain yksityiskohtaisten täytäntöönpanosäännösten (jäljempänä yksityiskohtaiset säännökset) 15 artiklan mukaisesti sen ja paikallisen sijoitusviranomaisen sopimuksella. Kantaja väittää, että siitä, että tällaista suhdelukua ei ole, on osoituksena yhtäältä Jinshanin (Kiina) ulkoasiain taloudellisen komission 22.12.1999 myöntämä todistus, jonka se toimitti tuomioistuimelle (jäljempänä Jinshanin todistus), ja toisaalta se, että sen myynnistä suurin osa toteutui Kiinassa. Kantaja huomauttaa, että Jinshanin todistuksessa vahvistetaan nimenomaisesti, etteivät Kiinan viranomaiset ole määrittäneet minkäänlaista sen vientimyyntiä koskevaa suhdelukua. Kantajan mukaan kyseinen todiste on ainoa, jolla on merkitystä sen osoittamiseksi, ettei Kiinan hallitus määrännyt sille mitään suhdelukua.
- 96 Kantaja riitauttaa neuvoston väitteet, jotka koskevat Kiinan hallituksen asiassa noudattamaa politiikkaa. Kantajan mukaan kiinalaisten elektronisia vaakoja valmistavien sellaisten julkisten yhtiöiden olemassaoloa, jotka ovat 80-luvulta lähtien myyneet kyseisiä vaakoja Kiinan markkinoilla, ei voida vakavasti kiistää.
- 97 Neuvosto väittää yhteisön toimielinten todenneen, että vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana Shanghai Teraokan harjoittaman vientimyyntin ja sen Kiinan markkinoilla toteuttaman myynnin välillä oli pysyvä suhdeluku ja ettei kantaja ole selittänyt, miksi se oli Kiinan markkinoilla kärsimistään tappioista huolimatta ylläpitänyt tällaista prosenttiosuutta, jos sille ei ollut määrätty mitään vientimyyntiä koskevaa suhdelukua.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 98 Jinshanin todistuksessa todetaan seuraavaa:

”Me, Jinshanin ulkoasiain taloudellinen komissio, olemme lupaviranomainen, joka hyväksyy japanilaisen Teraoka Seiko Co. Ltd:n kokonaan omistaman Shanghai

Teraoka Electronic Co. Ltd:n perustamisen Kiinassa. Kun otetaan huomioon yhtiön hallituksen puheenjohtajan Kazuharu Teraokan ja meidän väliset heti alusta erinomaiset neuvottelut, emme ole vahvistaneet tämän yhtiön osalta vientimyyntiä koskevaa suhdelukua. Meidän ei myöskään tarvinnut allekirjoittaa sopimusta, koska Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd on ulkomaalaisten sijoittajien kokonaan omistama yhtiö.”

99 Sen selvittämiseksi, osoittaako tämä asiakirja sen, että kantaja saattoi vapaasti päättää markkinaolosuhteiden mukaisesti tuotteidensa myynnistä Kiinan markkinoilla tai vientiin, on aluksi palautettava mieleen sellaisen Kiinan lainsäädännön sisältö, jolla säännellään kantajan kaltaisen yrityksen perustamista.

100 Yksityiskohtaisten säännösten 15 artiklassa säädetään, että ulkomaalaisten sijoittajien kokonaan omistaman yrityksen perustamista koskevassa hakemuksessa on esitettävä muun muassa Kiinan markkinoilla ja kansainvälisillä markkinoilla toteutettavan myynnin suhdeluku. Kyseisten säännösten 45 artiklan nojalla ”kun ulkomaalaisten sijoittajien kokonaan omistama yritys myy tuotteitaan Kiinan markkinoilla, sen on noudatettava hyväksyttyä myynnin suhdelukua” ja ”jos ulkomaalaisten sijoittajien kokonaan omistama yritys aikoo myydä tuotteitaan Kiinan markkinoilla enemmän kuin hyväksytyyn myynnin suhdeluvun mukaisen määrän, tämä edellyttää tutkinta- ja lupaviranomaisen hyväksyntää”.

101 Yksityiskohtaisten säännösten 15 artiklan nojalla tehdyn ”sopimuksen” olemassaolosta on huomautettava, että kyse on tosiasiallisesti ”ulkomaalaisten sijoittajien kokonaan omistaman yrityksen perustamista koskevasta hakemuksesta”, jossa on mainittava muun muassa tuotteiden Kiinan markkinoilla toteutettavan myynnin ja vientimyyntien suhdeluku. On todettava, että tämän asiakirjan toimittamista

koskevasta komission vaatimuksesta huolimatta tätä asiakirjaa ei ole kantajan tutkimusten aikana komissiolle toimittamien tietojen joukossa.

- 102 Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen kantaja sen sijaan toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle sen perustamismenettelyyn liittyviä asiakirjoja. Kolmesta tällaisesta asiakirjasta eli huipputarkkojen antureiden ja niiden sovellusten valmistamista ja toimintaa koskevan yhdellä investoinnilla rahoitettavan hankkeen toteutettavuusselvityksestä, jonka kantaja esitti 8.8.1992, Jinshanin maakunnan hankkeeseen 3.9.1992 antamasta virallisesta vastauksesta ja ulkomaalaisten sijoittajien omistaman yrityksen perustamishanketta koskevasta lupahakemuksesta, joka on rekisteröity Jinshanin maakunnan ulkomaankaupan ja taloudellisen yhteistyön komissiossa 4.9.1992, ilmenee, että 50 prosenttia tuotteista piti myydä ulkomailla. Muissa asiakirjoissa, erityisesti hiljattain perustetun tai kehitetyn yrityksen hakemusasiakirjoissa, jotka on toimitettu Jinshanin maakunnan kehitys- ja suunnittelukomissioon 31.8.1992, toteutettavuusselvitykseen ja ulkomaalaisten sijoittajien omistaman yrityksen perussopimuksen säännöksiin liittyvässä kertomuksessa, jonka Jinshanin maakunnan ulkomaankaupan ja taloudellisen yhteistyön komissio on laatinut 17.9.1992, ja toteutettavuusselvitykseen ja ulkomaalaisten sijoittajien omistaman yrityksen perussopimuksen säännöksiin liittyvässä virallisessa vastauksessa, jonka Jinshanin maakunta on antanut 17.9.1992, mainittiin ainoastaan se, että ”osa” tuotannosta menisi vientiin. Näissä asiakirjoissa vahvistetaan yhtäältä, että kantajan piti mainita vientimyyntinsä prosenttiosuus jättäessään ulkomaalaisten sijoittajien omistaman yrityksen perustamista koskevan hakemuksen, ja toisaalta, että Jinshanin maakunnan viranomaiset ovat hyväksyneet tämän prosenttiosuuden kantajan perustamista koskevaan hakemukseen 3.9.1992 annetussa virallisessa vastauksessa. Näistä asiakirjoista ilmenee, että kantajaa perustettaessa sen ei suunniteltu voivan täysin vapaasti päättää myyntinsä jakautumisesta. Ne ovat näin ollen ristiriidassa Jinshanin todistuksen kanssa. Näin ollen tämä todistus ei ole riittävä osoitus kantajan vapaudesta päättää ilman Kiinan viranomaisten vaikutusta, missä suhteessa sen tuotteita myydään Kiinan markkinoilla ja missä määrin niitä viedään ulkomaille.

103 Näin ollen on tarkastettava, onko kantaja muutoin toimittanut hallinnollisen menettelyn aikana todisteita, joiden perusteella voitaisiin todeta, ettei sille ollut määrätty mitään suhdelukua, joka koskee sen myynnin jakamista Kiinan markkinoiden ja viennin kesken, ja että sen taloudelliset päätökset tehtiin tarjontaa ja kysyntää heijastavien markkinasignaalien perusteella.

104 Tältä osin on esitettävä kantajan laatima taulukko, jonka sisältöä neuvosto ei ole riitauttanut ja jossa esitetään yhteenvetona kantajan komissiolle vastauksessaan tutkimuksen sisältämään, markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaan kyselylomakkeeseen esittämät tiedot.

	1995	1996	1997	1998	TA *
Myynti Kiinassa	9 020	26 122	23 241	26 183	25 695
Myynti EY:ssä	2 070	9 045	4 407	7 597	5 552
Kokonaismyynti maailmassa	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Kiinan myynnin prosentuaalinen osuus kokonaismyynnistä	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Tutkimusajanjakso.

105 Edellä esitetty taulukko osoittaa, että vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisenä aikana Kiinan markkinoilla toteutettu myynti oli aina noin 57—60 prosenttia kaikesta myynnistä eli se vaihteli vain vähän. Kun otetaan huomioon tämä vakaa prosenttiosuus, on todettava, että kantajan Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin ja vientimyynnin välillä oli olemassa tietty suhdeluku ja että tämä suhdeluku oli lähes muuttumaton. Sen osalta, että Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin prosenttiosuus oli vuonna 1995 noin 72 prosenttia,

on huomautettava, että kantaja totesi itse paikan päällä toteutetun tarkastuksen aikana, että se aloitti elektronisten vaakojen tuotannon vasta vuonna 1995 ja että se saavutti täyden tuotantokapasiteettinsa vasta vuonna 1996. Tämän vuoksi vuonna 1995 todettua suhdelukua, joka poikkesi muiden vuosien suhdeluvusta, ei voida pitää edustavana kyseisen vuoden erityisolosuhteiden vuoksi, koska vuoden 1995 kokonaismyynti oli ainoastaan noin kolmasosa muina vuosina toteutetusta kokonaismyynnistä. Mikään ei näin ollen estä ainoastaan myöhempien vuosien huomioon ottamista ja muuttumattoman suhdeluvun olemassaolon toteamista.

- 106 Pelkästään se, että kyseinen suhdeluku ei ole ollut 50 prosenttia, kuten kantajan perustamiseen liittyvissä määräyksissä ja ehtoissa määrättiin, vaan noin 60 prosenttia, ei osoita tämän myynnin jakautumisen olevan seurausta kantajan itsenäisistä päätöksistä, jotka on tehty markkinasignaalien perusteella ilman Kiinan viranomaisten puuttumista asiaan. On nimittäin korostettava, että yksityiskohtaisissa säännöksissä säädettiin mahdollisuudesta korottaa yrityksen valtion sisäisen myynnin osuutta toimivaltaisen viranomaisen luvalla.
- 107 Lisäksi on todettava, että tässä yhteydessä, jonka erityispiirteenä on kantajan Kiinan markkinoilla toteuttama tappiollinen tai joka tapauksessa heikosti kannattava myynti sekä sille myönnetyt tuet, uskottavimmalta vaikuttaa toteamus, jonka mukaan tämä muuttumaton suhdeluku ei johdu markkinavoimista, ja kantajan olisi pitänyt näyttää päinvastainen toteen.
- 108 Suullisessa käsittelyssä vastauksenaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen, joka koski sitä, että Shanghai Teraoka oli myynyt pysyvästi 60 prosenttia tuotteistaan Kiinan markkinoilla, vaikka tämä myynti oli tappiollista, kantaja selitti, että sillä oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa sisaryhtiö, joka valmisti suuren osan eurooppalaisille markkinoille tarkoitetuista tuotteista, ja että tämän vuoksi sen ei tarvinnut harjoittaa vientiä Kiinasta näille markkinoille. Tämä peruste

ei kuitenkaan ole riittävä selittämään, miksi se myi tuotteitaan tappiolla Kiinan markkinoilla. Kuten neuvosto väittää, markkinataloudessa kantaja pyrki joko korottamaan hintojaan Kiinan markkinoilla tai lopettamaan myynnin näillä markkinoilla keskittyäkseen yksinomaan vientitoimintaan.

109 Näissä olosuhteissa on todettava, ettei kantaja ole toimittanut riittäviä todisteita osoittaakseen, että se saattoi vapaasti päättää, myykö se tuotteitaan Kiinan markkinoilla ja missä määrin.

d) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettua ensimmäistä edellytystä koskeva päätelmä

110 Ensiksi on todettava, kuten edellä 59—73 kohdasta ilmenee, ettei kantaja ole toimittanut tutkimusten aikana riittäviä todisteita osoittaakseen, että se käytti eri hintoja eri asiakkaiden osalta ja että se teki taloudelliset päätöksensä tarjontaa ja kysyntää heijastavien markkinasignaalien perusteella.

111 Toiseksi on todettava, kuten edellä 81—93 kohdasta ilmenee, ettei kantaja ole kyennyt osoittamaan, ettei se myynyt tuotteitaan tappiolla Kiinassa tai että sen menettelylle oli puhtaasti kaupallisia syitä.

112 Kolmanneksi on todettava, kuten edellä 98—109 kohdasta ilmenee, ettei kantaja ole kyennyt osoittamaan, että se piti yllä Kiinan markkinoilla toteutetun myyntinsä ja vientinsä välistä suhdelukua puhtaasti kaupallisista syistä ja ettei sille määrätty tätä

suhdelukua kyseessä olevissa Kiinan lakien säännöksissä. Se ei kyennyt toimittamaan varsinkaan mitään uskottavaa todistetta, joka selittäisi, miksi se oli ylläpitänyt tätä suhdelukua sen Kiinan markkinoilla kärsimistä tappioista huolimatta, kun taas sen vientimyynti oli voitollista.

- 113 Edellä esitetystä seuraa, etteivät yhteisön toimielimet ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä, kun ne ovat todenneet kantajan tutkimusten aikana toimittamien tietojen perusteella, ettei kantaja ollut osoittanut, että se täyttäisi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetun ensimmäisen edellytyksen ja että se näin ollen toimisi markkinataloudessa.
- 114 Tämän vuoksi ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

B Toinen kanneperuste, jonka mukaan vahinkoa määritettäessä on rikottu perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5 ja 8 kohtaa sekä tehty ilmeinen arviointivirhe

1. Alustavat huomautukset

- 115 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5 ja 8 kohtaa, kun ne ovat todenneet, että yhteisön teollisuus oli kärsinyt huomattavaa vahinkoa. Tämä kanneperuste voidaan jakaa kuuteen osaan. Ensimmäinen koskee perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkomista, toinen sellaisen tuonnin, jota polkumyynti ei koske, huomioon ottamista vahinkoa määritettäessä, kolmas väitettä, jonka mukaan yhteisön teollisuus oli kärsinyt huomattavaa vahinkoa, neljäs yhteisön toimielinten ilmeistä virhettä todellisen polkumyyntimar-

ginaan suuruutta arvioitaessa, viides perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkomista Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolta (Eurostat) peräisin olevien lukujen huomioon ottamisen vuoksi ja kuudes perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 8 kohdan rikkomista arvioitaessa polkumyyntiä merkitsevän tuonnin vaikutuksia samankaltaisen tuotteen osan tuotantoon yhteisössä.

116 Ennen näiden toisen kanneperusteen eri osien tutkimista on tutkittava kantajan vastauskirjelmässään mainitsema ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan väitetty rikkominen.

117 Kantaja väittää neuvoston rikkoneen työjärjestystä, kun se esitti vastineessaan uusia tosiseikkoja tai arvioita, joita ei ollut toimitettu kantajalle hallinnollisen menettelyn aikana. Tämä koski sen mukaan erityisesti vastineeseen sisältynyttä ilmoitusta, jonka mukaan "myynnin jakautumisen kehitys johtui erityisesti hiljattain tapahtuneesta ylemmän segmentin elektronisten vaakojen myynnin kasvusta". On todettava, että viittauksella työjärjestyksen 48 artiklaan ei ole merkitystä, sillä nyt esillä olevassa asiassa kantaja moittii neuvostoa lähinnä siitä, että se täydensi riidanalaisen asetuksen perusteluja vastineen antamisvaiheessa. Tästä on riittävää todeta, että kantajan väite perustuu virheelliseen olettamaan. Kuten 21.9.2000 päivätystä tiedonannosta ilmenee, komissio toimitti kantajalle tiedot kunkin eri segmentin myyntimäärän kehityksestä. Näin ollen tämä väite on hylättävä.

118 Toisen kanneperusteen aineellisesta kysymyksestä on aluksi huomautettava, että, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä 48 kohdassa todennut, monitahoisia taloudellisia kysymyksiä arvioidessaan toimielimillä on laaja harkintavalt.

119 Kantajan on esitettävä sellainen näyttö, jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi todeta, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahinkoa arvioidessaan (asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997, Kok. 1997, s. II-2391, 106 kohta; asia T-210/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. II-3291, 58 kohta ja asia T-58/99, Mukand ym. v. neuvosto, tuomio 19.9.2001, Kok. 2001, s. II-2521, 41 kohta).

120 On syytä tutkia ensin kuudes osa.

2. Kuudes osa: perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 8 kohdan rikkominen arvioitaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia samankaltaisen tuotteen osan tuotantoon yhteisössä

a) Asianosaisten lausumat

121 Kantaja väittää, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan 8 kohdan kanssa, koska se on arvioinut tuonnin vaikutuksia samankaltaisen tuotteen pelkkään osaan nähden. Kantajan mukaan kyseisen 8 kohdan selkeä sanamuoto ei salli sitä, että tuontia arvioitaisiin suhteessa samankaltaisen tuotteen, tässä tapauksessa tuotevalikoiman alimpaan ryhmään kuuluvien elektronisten vaakojen, osiin. Kantaja toteaa lisäksi, että neuvosto on hylännyt vahingon määrittämistä koskevia hakemuksia, jotka ovat perustuneet samankaltaisen tuotteen pelkkää osaa koskevaan arviointiin. Se viittaa tältä osin lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Japanista peräisin olevien suurten alumiinielektrolyyttikondensaattorien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 30 päivänä marraskuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3482/92 (EYVL L 353, s. 1) ja erityisesti sen 12 perustelukappaleeseen.

- 122 Kantajan mukaan neuvosto on itsekin esittänyt toisistaan poikkeavia näkemyksiä todetessaan, että kyseisen tuotteen kolme segmenttiä ovat vaihdettavissa keskenään ja sitten sulkenut keskitason ja ylempään segmenttiin liittyvät taloudelliset tekijät vahingon määrittämistä koskevan tutkimuksensa ulkopuolelle.
- 123 Kantajan mukaan tuotevalikoiman yläpäähän kuuluvien mallien myynnin lisääntyminen tutkimusajanjakson aikana ei ole uusi tilanne yhteisön toimielimille ja se huomauttaa, etteivät yhteisön toimielimet ole viime aikoina päätetyissä tutkimuksissa arvioineet erikseen samankaltaisen tuotteen eri segmenttejä. Se perustaa väitteensä tältä osin lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa 6 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 468/2001 (EYVL L 67, s. 24) 37—48 perustelukappaleeseen ja lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Singaporesta peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa 6 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 469/2001 (EYVL L 67, s. 37) 47—58 perustelukappaleeseen.
- 124 ”Keskivertolaskelmaksi” kutsutusta menettelytavasta kantaja toteaa, että perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdassa asetetaan yhteisön toimielimille velvollisuus arvioida polkumyynnin kohteena olevan tuonnin vaikutusta suhteessa samankaltaisen tuotteen, tässä tapauksessa elektronisten vaakojen, valmistukseen yhteisössä, ja korostaa tämän säännöksen tavoitetta. Se vaatii, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa lueteltujen vahingon eri osatekijöiden arviointi ja tuonnin vaikutusten tutkinta, joka on suoritettu ottaen huomioon kyseisen tuotteen pelkkä osa, julistettaisiin perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan vastaisiksi.
- 125 Neuvosto katsoo segmenttikohtaisen tutkimusmenetelmän olevan perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan mukainen. Se toteaa, että tällainen menetelmä on pitänyt valita sen vuoksi, että ylimpään segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakojen tuonnin määrä oli merkittävästi kasvanut. Tämä seikka selittää sen eron, joka riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen tutkimuksen ja kantajan mainitsemien tutkimusten välillä on.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 126 On syytä muistuttaa riidanalaisen asetuksen 10 perustelukappaleesta ilmenevän, että elektronisten vaakojen markkinat on yleisesti jaettu kolmeen erilliseen segmenttiin, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä 66 kohdassa todennut, eli ylempään segmenttiin, keskitason segmenttiin ja alempaan segmenttiin.
- 127 Ensinnäkin on syytä todeta, ettei perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdasta ilmene, että segmenttikohtainen tutkimus olisi poissuljettu ja että keskivertolaskelman tekemistä vaadittaisiin. Neuvoston tavoin on syytä todeta, että perusasetuksen 3 artiklan nojalla toimitetussa vahingon määrittämisessä yhteisön toimielimet voivat suorittaa segmenttikohtaisen tutkimuksen arvioidakseen vahingon eri osatekijät, muun muassa jos muuta menetelmää käyttäen saadut tulokset syystä tai toisesta osoittautuvat harhaanjohtaviksi, kunhan vain kyseinen tuote otetaan kokonaisuudessaan asianmukaisesti huomioon.
- 128 Riidanalaisen asetuksen 11 perustelukappaleen mukaan kyseisellä tuotteella on kolme segmenttiä. Sen 12 perustelukappaleessa todetaan, että yhteisössä tuotetut elektroniset vaa'at ovat samanlaisia kuin Kiinassa, Koreassa ja Taiwanissa tuotetut ja yhteisöön viedyt vaa'at, ja että niitä on sen vuoksi pidettävä samankaltaisina tuotteina.
- 129 Koska tarkasteltavina olevista maista tutkimusajanjakson aikana peräisin olevasta tuonnista (ks. riidanalaisen asetuksen 63 perustelukappale) 97 prosenttia keskittyi alempaan segmenttiin, tutkimuksen oikean lopputuloksen kannalta katsoen on johdonmukaista ja jopa välttämätöntä, että tässä tutkimuksessa arvioidaan erikseen kyseisen tuotteen alemmaa segmenttiä. Näin ollen kyseisen tuotteen määrittelyn ja vahingon arvioinnin välillä ei ole minkäänlaista ristiriitaa.

130 Toiseksi siitä kantajan väitteestä, jonka mukaan neuvosto on asian kannalta merkityksellisiä tekijöitä, kuten myyntihintaa, markkinaosuutta ja muita alempaa segmenttiä koskevia seikkoja erikseen arvioidessaan perustanut arvionsa yksinomaan samankaltaisen tuotteen pelkkään osaan, on syytä todeta, kuten riidanalaisen asetuksen vahinkoa koskevista perustelukappaleista ilmenee, että neuvosto on aina ottanut huomioon kaikki elektroniset vaa'at eikä ainoastaan alempaan segmenttiin kuuluvia elektronisia vaakoja (ks. riidanalaisen asetuksen 81 perustelukappale). Koska kokonaistarkastelu perustuu sellaiseen samankaltaisen tuotteen käsitteeseen, joka pitää sisällään elektronisten vaakojen kolme segmenttiä eikä ainoastaan alempaa segmenttiä, on syytä katsoa, ettei neuvosto ole rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa.

131 Toisen kanneperusteen kuudes osa on näin ollen hylättävä.

3. *Ensimmäinen osa: perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkominen*

a) Asianosaisten lausumat

132 Kantaja moittii neuvostoa siitä, ettei se ole tutkinut kaikkia asian kannalta merkittäviä tekijöitä, muun muassa sitä, ettei yhteisön tuotannonala ollut vielä kokonaan toipunut entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, eikä tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyyttä vahinkoa määrittäessään. Kantajan mukaan neuvoston tehtäviin kuuluu perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan nojalla ottaa vahinkoa määritettäessä huomioon kaikki kyseisessä artiklassa luetellut, asian kannalta merkittävät taloudelliset tekijät ja seikat. Kantaja viittaa tältä osin maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisuelimen päätöksiin ja vetoaa erityisesti maailman kauppajärjestön erikoisryhmän selvitykseen, joka koskee Intiasta peräisin olevien puuvillalakanoiden tuonnista kannettavia polkumyyntituloja (jäljempänä puuvillalakanoina koskeva selvitys).

133 Kantaja toteaa, että yhtäältä perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan sanamuoto ja asiayhteys sekä toisaalta vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleis-sopimuksen (EYVL L 336, s. 1) VI artiklan täytäntöönpanosta tehdyn sopimuksen (EYVL L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyöntikoodi), joka on WTO:n perustamissopimuksen, joka on hyväksytty Uruguayan kierroksen monenvälisissä neuvotteluissa tehtyjen sopimusten hyväksymisestä Euroopan yhteisöjen nimissä sen toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY, liitteessä 1A, 3.4 artiklan sanamuoto ja asiayhteys ovat lähes samoja, ja että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että yhteisön toimielimet arvioivat jokaisen kuudestatoista taloudellisesta tekijästä. Se toteaa, että tämä kanta on samansuuntainen kuin puuvillalakanoina koskevassa selvityksessä esitetyt päätelmät. Lisäksi kantaja katsoo, että tietyn tekijän merkityksettömyys on tarvittaessa tuotava esiin esittämällä ne syyt, jotka ovat johtaneet tähän päätelmään ja että nämä syyt on selvästi mainittava perusteluosassa. Se korostaa, että jollei perusteluosassa esitetä tietoja, jotka osoittavat, että yhteisön toimielimet ovat noudattaneet niille selvästi asetettuja edellytyksiä, yhteisöjen tuomioistuimia estetään harjoittamasta valvontavaltaansa.

134 Kantaja korostaa, ettei riidanalaisen asetuksen 77 perustelukappaleessa ole mainintaa siitä, että neuvosto olisi tutkinut kaikki perusasetuksessa säädetty tekijät. Lisäksi kantaja väittää, etteivät yhteisön toimielimet ole arvioineet sitä seikkaa, ettei ”yhteisön teollisuus ollut vielä kokonaan toipunut entisten polkumyönti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista”, eikä ”tosiasiallisen polkumyöntimarginaalin merkittävyyttä”. Ensimmäisen kohdan osalta kantaja korostaa, että riidanalaisen asetuksen 59 perustelukappale, johon neuvosto on vedonnut puolustukseksi, koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohtaa, eikä sillä voida osoittaa yhteisön toimielinten noudattaneen perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa asetettua velvollisuutta. Riidanalaisen asetuksen 88 ja 94 perustelukappaleissa mainitulla tuonnin vaikutuksen arvioinnilla, joka koskee kyseisen tuotteen pelkkää osaa, rikotaan perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa. Näin ollen näitä seikkoja ei kantajan mielestä voida pitää todisteina. Toisen kohdan osalta kantaja katsoo, että vaikka perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa ei olisikaan rikottu, kyseisillä seikoilla ei voida katsoa arvioitun sellaisia taloudellisia tekijöitä, joihin ne liittyvät, sillä pelkkä viittaus polkumyynnin vastaisiin toimiin ei merkitse sitä, että yhteisön toimielimet olisivat suorittaneet kyseisen tutkimuksen ja arvioineet muun muassa sitä, oliko yhteisön teollisuus vielä kokonaan toipunut entisten polkumyöntikäytäntöjen vaikutuksista. Tosiasiallisen polkumyöntimarginaalin merkittävyydestä kantaja toteaa, että riidan-

alaisen asetuksen 90 perustelukappaleessa esitettyä toteamusta ei voida pitää arviointina, koska siinä viitataan kyseisen tuonnin määrään ja tuontihintoihin, jotka jo sinänsä ovat sellaisia erillisiä seikkoja, jotka yhteisön toimielimillä on myös velvollisuus tutkia.

135 Neuvosto väittää ensinnäkin, että puuvillalakanoita koskevaa selvitystä, johon kantaja tukeutuu, ei voida soveltaa suoraan yhteisön oikeusjärjestyksessä. Lisäksi se toteaa, että kantaja tulkitsee virheellisesti tätä selvitystä, joka on täysin yhteensoveltuva sen menetelmän kanssa, jota yhteisön toimielimet käyttävät vahinkoa määritettäessä. Neuvoston mukaan nyt käsiteltävänä olevalla väitteellä tarkoitetaan, että EY 253 artiklassa määrätyt perustelut ovat riittämättömät. Neuvosto vetoaa yhdistetyissä asioissa T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica vastaan neuvosto, 15.12.1999 annettuun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon (Kok. 1999, s. II-3837; tämä tuomio on kumottu asiassa C-76/00 P, Petrotub ja Republica v. neuvosto, 9.1.2003 annetulla yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla, Kok. 2003, s. I-79) todetessaan, että yhteisön toimielimillä on lopulliset polkumyynnitoimenpiteet käyttöön ottavassa asetuksessa ainoastaan velvollisuus tutkia ne tekijät, joka se on katsonut asian kannalta merkittäviksi.

136 Neuvosto väittää toisaalta vielä, että yhteisön toimielimet ovat toimineet perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Se huomauttaa, että kantajan väite, jonka mukaan perusasetuksessa ei ole tutkittu kaikkia tekijöitä, on virheellinen ja näin ollen asian kannalta merkityksetön.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

137 Aluksi on syytä todeta, että kantaja rajoittautuu lausumissaan moittimaan yhteisön toimielimiä siitä, etteivät ne ole soveltaneet perusasetuksen 3 artiklan 5 kohtaa

vuoden 1994 polkumyöntikoodin 3.4 artiklan valossa ja että ne ovat näin jättäneet noudattamatta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettua yhdenmukaisen tulkinnan periaatetta.

- 138 Tältä osin on muistutettava, että yhteisön oikeuden säädöksiä on tulkittava mahdollisuuksien mukaan kansainvälisen oikeuden mukaisesti erityisesti silloin, kun yhteisön säädöksillä on tarkoitus nimenomaan panna täytäntöön yhteisön tekemä kansainvälinen sopimus (ks. mm. asia C-341/95, Bettati, tuomio 14.7.1998, Kok. 1998. s. I-4355, 20 kohta ja edellä 135 kohdassa mainittu asia Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 9.1.2003, 57 kohta), ja tämä koskee myös perusasetusta, joka on annettu vuoden 1994 polkumyöntikoodista aiheutuvien kansainvälisten velvoitteiden täyttämiseksi (edellä 135 kohdassa mainittu asia Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 9.1.2003, 56 kohta).
- 139 Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohta on sisällöltään pääasiallisesti sama kuin vuoden 1994 polkumyöntikoodin 3.4 artikla. Siinä säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuudenalan tilanteeseen. Se sisältää luettelon niistä erilaisista tekijöistä, jotka voidaan ottaa huomioon ja täsmennetään, ettei tämä luettelo ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva. Tämä kohta on sisällöltään lähes sama kuin vuoden 1994 polkumyöntikoodin 3.4 artikla, paitsi siltä osin kuin siinä mainitaan se seikka, ”että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyönti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista”, joka ei esiinny vuoden 1994 polkumyöntikoodin 3.4 artiklassa.
- 140 Näin ollen on syytä todeta, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohta on sinänsä vuoden 1994 polkumyöntikoodin mukainen. Kantaja väittää kuitenkin, että yhteisön toimielimet eivät ole noudattaneet puuvillalakanoita koskevassa selvityksessä esitetystä, vuoden 1994 polkumyöntikoodin 3.4 artiklan tulkinnasta johtuvaa velvollisuuttaan arvioida kaikki asian kannalta merkittävät tekijät, kun se on jättänyt

huomiotta kaksi perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittua tekijää eli sen seikan, ettei kyseinen yhteisön teollisuus ollut vielä kokonaan toipunut entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, ja tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyyden.

141 Näin ollen on tutkittava, ovatko yhteisön toimielimet arvioineet näitä kahta tekijää.

142 Neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 77 perustelukappaleessa seuraavaa:

”Polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkittaessa otettiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon kaikki tuotannonalan tilanteen kannalta merkittävät taloudelliset tekijät ja seikat. Tiettyjä tekijöitä ei kuitenkaan seuraavassa käsitellä yksityiskohtaisesti, koska voitiin todeta, että niillä ei ollut olennaista vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tämän tutkimuksen aikana. Olisi lisäksi huomattava, että mikään näistä tekijöistä ei välttämättä anna ratkaisevaa valaistusta asiaan.”

143 Siihen seikkaan liittyvästä tekijästä, ettei yhteisön teollisuus ollut vielä kokonaan toipunut entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, on todettava, että nyt esillä olevassa asiassa on nimenomaisesti viitattu voimassaoleviin polkumyyntitoimenpiteisiin riidanalaisen asetuksen osassa ”D Vahinko”. Riidanalaisen asetuksen 59 perustelukappaleessa neuvosto toteaa seuraavaa:

”Yhteisön tuotannonalan rakenne on muuttunut huomattavasti tarkastelujakson aikana. [Teollisuudessa on jatkettu] [l]okakuussa 1993 (eli kun Singaporestä ja

[Etelä-]Koreasta peräisin olevien vaakojen tuonnissa otettiin käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet) aloitet[ua] rakenneuudistus- ja vakautusohjelm[aa] — —.”

- 144 Tämän jälkeen riidanalaisen asetuksen 88 perustelukappaleessa todetaan, että ” — — [alemmasta] segmentistä aiheutuneet tappiot ovat heikentäneet yhteisön tuotannonalan kokonaiskannattavuutta ja estäneet sitä hyötymästä täysimääräisesti euro-ilmioistä sekä Japanista ja Singaporesta peräisin olevaa tuontia koskevista polkumyyntitoimenpiteistä”.
- 145 Riidanalaisen asetuksen 94 perustelukappaleessa päätellään lopuksi, että ” — — alemman segmentin heikko taloudellinen tilanne on erityisesti estänyt yhteisön tuotannonalaa saavuttamasta sitä kokonaiskannattavuuden tasoa, jonka se olisi voinut odottaa saavuttavansa euro-ilmion ja voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden seurauksena, etenkin kun otetaan huomioon ne uudelleenjärjestelytoimet, joita se on toteuttanut”.
- 146 On todettava näiden kohtien osoittavan selvästi, että yhteisön toimielimet ovat polkumyynnin kohteena olevan tuonnin vaikutuksia kyseiseen yhteisön teollisuudenalaan tutkiessaan ottaneet huomioon sen seikan, että kyseinen teollisuus ei ollut vielä kokonaan toipunut entisten polkumyyntikäytäntöjen vaikutuksista.
- 147 Siitä kantajan väitteestä, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen 88 ja 94 perustelukappaleessa esitetyt toteamukset olisivat pätemättömiä eikä niillä voitaisi katsoa todistettavan sitä, että yhteisön toimielimet olisivat arvioineet tämän tekijän, koska arviointi käsitti vain osan kyseisestä tuotteesta ja koska sillä näin rikottiin perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa, riittää kun todetaan, ettei tällä väitteellä ole tässä asiassa merkitystä. Edellä 129 kohdassa on jo todettu, että koska alempaan

segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakojen tuonti oli 97 prosenttia kaikkien vaakojen tuonnista, alempaa segmenttiä voitiin tutkia erikseen vahinkoa määrittäessä.

148 ”Tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin merkittävyyteen” liittyvää tekijää neuvosto on taas käsitellyt riidanalaisen asetuksen 90 perustelukappaleessa. Siinä se toteaa, että polkumyynnin ”[tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin] vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat”.

149 Tästä syystä on todettava, ettei neuvosto ole jättänyt arvioimatta tosiasiallisen polkumyymtimarginaalin merkittävyyteen liittyvää tekijää. Vaikka komissio ei olekaan maininnut sitä 21.9.2000 päivätyssä tiedonannossaan, se on kuitenkin viitannut siihen 4.10. ja 23.10.2000 päivätyissä kirjeissään vastatessaan kantajan 29.9.2000 esittämiin huomautuksiin.

150 Näin ollen toisen kanneperusteiden ensimmäinen osa on hylättävä.

4. Toinen osa: sellaisen tuonnin huomioon ottaminen vahingon määrittämistä koskevassa tutkimuksessa, joka ei ollut tapahtunut polkumyynnillä

a) Asianosaisten lausumat

151 Kantaja väittää yhteisön toimielinten selvästi rikkoneen perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohtaa, kun ne ovat vahinkoa tutkiessaan ottaneet huomioon tuonnin, joka

ei ollut tapahtunut polkumyynnillä, toisin sanoen CAS Corp:n, joka oli yksi niistä korealaisista yhtiöistä, joka oli ollut tutkimuksen kohteena ja jonka osalta polkumyöntikäytännön puuttuminen oli todettu, tuonnin.

- 152 Kantaja tulkitsee perusasetuksen 3 artiklassa olevaa viittausta ”polkumyynnillä tapahtuneeseen tuontiin” siten, että sillä suljetaan pois mahdollisuus ottaa huomioon sellaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta peräisin oleva tuonti, jotka eivät harjoita polkumyyntiä. Näin ollen kun tätä tuontia arvioidaan kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun tavoin, huomioon ei voida ottaa sellaista tuontia, joka on peräisin sellaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jonka polkumyntimarginaali on nollan tai vähimmäismarginaalin suuruinen. Näin ollen se, että CAS Corp:sta peräisin olevat tuonti oli otettu huomioon, aiheutti yhteisön toimielinten arvioinnin lainvastaisuuden ja vahingon koko määrityksen pätemättömyyden. Kantaja viittaa tältä osin lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliina-vaatteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2398/97 muuttamisesta ja sen Intiasta peräisin olevaan tuontiin soveltamisen keskeyttämisestä 7 päivänä elokuuta 2001 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1644/2001 (EYVL L 219, s. 1), jonka neuvosto antoi puuvillalakanoina koskevan selvityksen johdosta.
- 153 Kantaja toteaa, ettei neuvosto ole esittänyt mitään perusteluja eikä muitakaan vakuuttavia seikkoja sen toteamuksensa tueksi, jonka mukaan sillä seikalla, että eräältä korealaiselta tuottajalta peräisin oleva tuonti ei ollut tapahtunut polkumyynnillä, ei ollut merkitystä sen kokonaisvaikutuksen kannalta katsoen, joka Koreasta peräisin olevalla tuonnilla oli yhteisön teollisuudenalaan.
- 154 Neuvosto kiistää sen tulkinnan, jonka kantaja on esittänyt perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5 kohdasta. Neuvosto väittää, että ”polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla”

tarkoitetaan sellaisesta maasta tapahtuvaa tuontia, jonka suhteen polkumyyntimarginaalin on osoitettu olevan koko maan osalta vähimmäistasoa suurempi. Neuvoston mukaan tämä lähestymistapa heijastelee pitkäaikaista yhteisön käytäntöä eikä ole ristiriidassa kyseisen artiklan sanamuodon kanssa.

155 Neuvosto väittää omaksuneensa edellä esitetyn lähestymistavan sen vuoksi, että ensinnäkin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin erottaminen ilman polkumyyntiä tapahtuvasta tuonnista on mahdollista vain tietyissä olosuhteissa ja tiettyjä lähestymistapoja noudattaen, eikä niitä aina voida soveltaa. Toiseksi se toteaa, että polkumyynti on näytetty toteen vain tutkimusajanjakson ajalta, mutta että vahingon osoittavien tekijöiden kehitystä on arvioitu pidemmältä ajanjaksolta. Yhteisön toimielinten on mahdotonta päättää, onko tuonti, joka tutkimusajanjakson aikana on tapahtunut polkumyynnillä, tapahtunut polkumyynnillä myös jäljellä olevan tarkasteluajanjakson ajan, ja päinvastoin. Neuvosto korostaa lisäksi sitä, että sen omaksuma lähestymistapa voi olla viejien kannalta edullinen, kun taas kantajan ajama lähestymistapa voi olla niille vahingollinen. Lopuksi neuvosto väittää toimineensa edellä 46 kohdassa mainitun, asiassa Thai Bicycle vastaan neuvosto annetulla tuomiolla tunnustetun laajan harkintavaltansa rajoissa. Neuvosto toteaa, että toisin kuin kantaja väittää, asiassa 255/84, Nachi Fujikoshi vastaan neuvosto, 7.5.1987 annetussa tuomiossa (Kok. 1987, s. 1861) tehty päätelmä on yleisluonteinen ja että yhteisöjen tuomioistuin on siinä todennut, ettei yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon sitä osaa, joka oli aiheutettu tietyn viejän suorittamalla tuonnilla, ollut tarpeen yksilöidä.

156 Toissijaisesti neuvosto väittää, että vaikka yhteisön toimielimet olisivatkin tehneet virheen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää vahvistaessaan siitä syystä, että ne sisällyttivät siihen CAS Corp:n tuonnin, tämä virhe ei ollut konkreettisesti vaikuttanut itse vahingon määrittämiseen. Neuvosto toteaa, että kantaja oli selvästikin tiennyt CAS Corp:n polkumyyntimarginaalin kantajallekin toimitetun tiedonannon sisällön vuoksi, ja väittää, että kantaja ei tuolloin ollut esittänyt vastalauseita. Lisäksi se väittää, että vaikka yhteisön toimielimet eivät olisikaan arvioineet Etelä-Koreasta ja Kiinasta peräisin olevaa tuontia kumulatiivisesti, ne olisivat tulleet samaan lopputulokseen Kiinasta tapahtuvan tuonnin osalta.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

157 Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa annetaan ne yleiset säännöt, joita on noudatettava vahinkoa todettaessa, ja saman artiklan seuraavissa säännöksissä

annetaan tarkempia ohjeita tätä toteamista varten. Saman 3 artiklan 5 ja 6 kohdassa annetaan myös polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin tutkintaa koskevat säännökset.

158 Toisen kanneperusteen toisen osan tutkimisen edellytyksenä on aluksi se, että tulkitaan perusasetuksen 3 artiklassa olevaa ilmaisua ”polkumyynnillä tapahtuva tuonti”.

159 Aluksi on syytä todeta, että tämä käsite kattaa tietysti kaikki sellaiset liiketoimet, jotka tapahtuvat polkumyynnillä. Koska kaikkien yksittäisten liiketoimien tutkiminen on kuitenkin mahdotonta, vahinkoa tutkittaessa on huomioon otettava kaikki sellainen tuonti, joka on peräisin miltä tahansa vientiä harjoittavalta tuottajalta, jonka on havaittu harjoittavan polkumyyntiä. Sitä vastoin sellaista tuontia, joka on peräisin vientiä harjoittavalta tuottajalta, jolle on myönnetty nollan tai vähimmäismäärän suuruinen polkumyyntimarginaali, ei voida pitää ”polkumyynnillä tapahtuvana tuontina” vahinkoa määritettäessä.

160 Sitten on syytä muistuttaa, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi, jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen ja jos tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset.

161 Tätä säännöstä on tulkittava siten, että sillä sallitaan tietystä maasta peräisin olevan tuonnin huomioon ottaminen vain siltä osin, kuin se on peräisin sellaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jonka on todettu harjoittavan polkumyyntiä. Näin ollen

sellaisesta maasta peräisin oleva tuonti, jonka suhteen polkumyymtimarginaalin on osoitettu olevan vähimmäistasoa suurempi, voidaan ottaa kokonaisuudessaan huomioon vain siinä tapauksessa, ettei viimeksi mainittuun sisälly yhtään sellaista vientiä harjoitettavaa tuottajaa, jolle on myönnetty nollan tai vähimmäistason suuruinen polkumyymtimarginaali.

162 Nyt esillä olevassa asiayhteydessä ja perusasetuksen 3 artiklan päämäärän ja tarkoituksen valossa on näin ollen syytä katsoa, että käsite ”polkumyynnillä tapahtuva tuonti” ei kata sellaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta peräisin olevaa tuontia, joka ei harjoita polkumyyntiä, siitäkään huolimatta, että se toimii maassa, jolle on myönnetty vähimmäistasoa suurempi polkumyymtimarginaali.

163 Tämä tulkinta ei ole millään tavoin ristiriidassa sen oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan yhteisön lainsäätäjä on valinnut yhden tietyn maan tai useamman maan alueen vahingon toteamista varten viittaamalla yleisesti näistä maista polkumyynnillä tapahtuvaan kokonaistuontiin (asia T-171/97, *Swedish Match Philippines v. neuvosto*, tuomio 20.10.1999, Kok. 1999, s. II-3241, 65 kohta). Tältä osin on katsottu, että polkumyymtihinnoilla toteutetun tuonnin yhteisön tuotannolle aiheuttamaa vahinkoa on arvioitava kokonaisvaltaisesti eikä tällöin ole tarpeen eikä mahdollistakaan yksilöidä sellaista osaa tästä vahingosta, joka voidaan lukea kunkin vastuussa olevan yhtiön syyksi (edellä 155 kohdassa mainittu asia *Nachi Fujikoschi v. neuvosto*, tuomion 46 kohta; em. asia *Swedish Match Philippines v. neuvosto*, tuomion 66 kohta ja edellä 48 kohdassa mainittu asia *Arne Mathisen v. neuvosto*, tuomion 123 kohta).

164 On syytä todeta, että noissa asioissa oli kyse yhtiöistä, jotka olivat vastuussa polkumyymtihinintaan tapahtuneesta tuonnista. Nyt esillä olevassa asiassa on sitä vastoin kyse yhtiöstä, jonka tuonti ei ole tapahtunut polkumyynnillä, mikä tarkoittaa sitä, että kyse on sellaisen yhtiön tuonnista, joka ei ole vastuussa polkumyynnistä. Näin ollen edellisessä kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä ei voida sellaisenaan soveltaa nyt esillä olevassa asiassa eikä se vaikuta käsitteen ”polkumyynnillä tapahtuva tuonti” tulkintaan.

- 165 Tämän tulkinta on lisäksi WTO:n sopimuksen tulkinnan mukainen, sellaisena kuin tämä tulkinta ilmenee puuvillalakanoita koskevasta selvityksestä, ja on syytä korostaa, että neuvosto on hyväksynyt tässä esitetyt päätelmät. Asetuksen N:o 1644/2001 17 perustelukappaleessa todetaan, että ”paneeli katsoi myös, että sellaista tuottajalle/viejälle kuuluvaa tuontia, jonka ei voitu katsoa tapahtuneen polkumyynnillä, ei voida katsoa vahinkoa koskevan arvion yhteydessä polkumyynnillä tapahtuneeksi tuonniksi”. Tämän jälkeen neuvosto arvioi uudelleen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset jättäen huomiotta ne viejät, jotka eivät harjoittaneet polkumyyntiä.
- 166 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, ettei yhteisön toimielinten olisi pitänyt ottaa huomioon CAS Corp. -nimisestä korealaisesta yhtiöstä peräisin olevaa tuontia, vaikka Etelä-Korealle olikin vahvistettu vähimmäistasoa korkeampi polkumyyntimarginaali, koska tämä yhtiö ei harjoittanut polkumyyntiä.
- 167 Tämän jälkeen on tutkittava tällaisen virheen vaikutukset nyt esillä olevaan asiaan. Vaikutuksia on arvioitava ottaen huomioon nyt käsiteltävänä oleva kanneperuste, jonka mukaan kantajalle on aiheutunut vahinkoa siitä, että CAS Corp. -nimisestä yhtiöstä peräisin oleva tuonti on otettu huomioon polkumyynnillä tapahtuneena tuontina (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 2.5.1995, Kok. 1995, s. II-1381, 112—115 kohta). Riidanalaisen asetuksen kumoamiseen ei nimittäin riitä se, että neuvosto on tehnyt virheen, vaan lisäksi edellytetään, että tämä virhe on vaikuttanut vahingon määrittämiseen ja siis asetuksen varsinaiseen sisältöön.

168 Neuvosto väittää, että se olisi voinut määrittää vahingon pelkästään Kiinasta peräisin olevan tuonnin perusteella. Se on tässä tarkoituksessa laatinut vastaukseensa taulukon, josta ilmenevät vahingon pääasialliset osatekijät sellaisina kuin niitä arvioitaisiin tilanteessa, jossa huomioon otettaisiin pelkästään Kiinasta peräisin oleva tuonti, ja se on verrannut niitä niihin osatekijöihin, joiden nojalla se päätyi riidanalaisesta asetuksesta ilmeneviin päätelmiin. Eräs tähän taulukkoon sisältynyt laskuvirhe on korjattu istunnossa.

Muutetut tiedot	Alkuperäiset tiedot (kaikki tarkasteltavina olleet maat)	Uudet tiedot (vain Kiina)
Tutkimuksen kohteena olevan tuonnin määrä	Kasvu: vuoden 1995 14 853 yksi- köstä 33 063 yksikköön tutki- musajanjakson aikana	Kasvu: vuoden 1995 3 456 yksi- köstä 16 827 yksikköön tutki- musajanjakson aikana
Tuonnin määrän kasvu	123 %	387 %
Tuonnin edustama markkina- osuus	Kasvu: vuoden 1995 9,2 %:sta 15,1 %:iin tutkimusajanjakson aikana	Kasvu: vuoden 1995 2,1 %:sta 7,7 %:iin tutkimusajanjakson aikana
Alihinnoittelun maakohtainen hajonta	Kiina 0—52% Taiwan 60—65% Etelä-Korea 30—50%	0—52 %
Alemman segmentin tuonti (arvio)	Kasvu 14 407 yksiköstä 32 071 yksikköön	Kasvu 3 352 yksiköstä 16 322 yksikköön
Määrän kasvu (alempi segmentti)	123 %	387 %

169 Tästä taulukosta, jota kantaja ei ole kiistänyt ja jonka määrää ja viennin markkinaosuutta koskevat tiedot ilmenevät asiakirjoista, ilmenee, että Kiinasta yhteisöön tapahtunut tuonti on kasvanut 387 prosentilla vuoden 1995 3456 yksiköstä tutkimusajanjakson aikaisiin 16 827 yksikköön. Etelä-Koreasta peräisin oleva tuonti on sitä vastoin saman ajanjakson aikana kasvanut vain 32 prosenttia (vuonna 1995 5 532 yksikköä ja vuonna 1999 7 301 yksikköä) ja Taiwanista peräisin oleva vain 52 prosenttia (vuonna 1995 5 865 yksikköä ja vuonna 1999 8 935 yksikköä). Näistä kolmesta maasta peräisin olevan tuonnin kumuloitu kasvu oli 123 prosenttia (vuonna 1995 14 853 yksikköä ja vuonna 1999 33 063 yksikköä). Kiinasta peräisin oleva tuonti on näin ollen kasvanut prosentuaalisesti paljon voimakkaammin kuin muista tarkasteltavina olleista maista peräisin oleva tuonti. On kuitenkin syytä muistuttaa, että perusasetuksen 3 artiklan 3 kohta huomioon ottaen tärkeää on sen selvittäminen, onko määrätystä kolmannesta maasta peräisin oleva tuonti kasvanut huomattavasti absoluuttisina määrinä eikä ainoastaan prosenttimäärinä tarkasteltaessa, tai onko tuonnin edustama markkinaosuus suhteessa yhteisössä todettuun kulutukseen lisääntynyt merkittävästi. Tässä suhteessa sitä seikkaa, että määrä on kasvanut vuoden 1995 3456 yksiköstä tutkimusajanjakson aikaiseen 16 827 yksikköön, voidaan pitää absoluuttisten määrien huomattavana lisääntymisenä. Tuonnin edustama markkinaosuus on kasvanut vuoden 1995 2,1 prosentista tutkimusajanjakson aikaiseen 7,7 prosenttiin. On syytä todeta, että saman ajanjakson aikana yhteisön tuotannonalan hallussa oleva markkinaosuus kaikista elektronisista vaaoista vähentyi 26,1 prosentista 24,9 prosenttiin, mikä vastaa 4,6 prosentin suhteellista taantumaa. Nämä luvut osoittavat, että vahingon määrittämiseen olisi riittänyt jo pelkkä Kiinasta peräisin oleva tuonti.

170 Lisäksi ja vaikka vahinko olisi voitu todeta pelkän Kiinasta peräisin olevan tuonnin perusteella, on tutkittava ne vaikutukset, jotka aiheutuivat CAS Corp:n viennin jättämisestä sen tuonnin kumuloidun määrän ulkopuolelle, joka oli peräisin tarkasteltavina olleista kolmesta maasta. Neuvosto on vastaukseensa laatinut tästäkin taulukon ja vertailee siinä yhteisön tuontia jättäen CAS Corp:n suorittaman tuonnin huomiotta. Vastatessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen neuvosto on antanut CAS Corp:ia koskevia tietoja ja täydentänyt kyseistä taulukkoa tältä osin. Se on myös oikaissut sitä istunnossa.

Muutetut tiedot	Alkuperäiset tiedot (kaikki tarkasteltavina olleet maat)	Uudet tiedot (kaikki tarkasteltavina olleet kuitenkin siten, ettei Etelä-Korean osalta ole otettu huomioon CAS Corp:n vientiä)
Tutkimuksen kohteena olevan tuonnin määrä	Kasvu: vuoden 1995 14 853 yksiköstä 33 063 yksikköön tutkimusajanjakson aikana	Kasvu: vuoden 1995 11 273 yksiköstä 29 248 yksikköön tutkimusajanjakson aikana
Tuonnin määrän kasvu	123 %	159 %
Tuonnin edustama markkinaosuus	Kasvu: vuoden 1995 9,2 %:sta 15,1 %:iin tutkimusajanjakson aikana	Kasvu: vuoden 1995 7,0 %:sta 13,4 %:iin tutkimusajanjakson aikana
Alihinnoittelun maakohtainen hajonta	Kiina 0—52 % Taiwan 60—65 % Etelä-Korea 30—50 %	Kiina 0—52 % Taiwan 60—65 % Etelä-Korea 30—32 %
Alemman segmentin tuonti (arvio)	Kasvu 14 407 yksiköstä 32 071 yksikköön	Kasvu 10 935 yksiköstä 28 671 yksikköön
Määrän kasvu (alempi segmentti)	123 %	162 %

- 171 Tästä taulukosta, johon sisältyviä tietoja kantaja ei ole kiistänyt ja jonka määrää ja viennin markkinaosuutta koskevat tiedot ilmenevät asiakirjoista, ilmenee, että kaikkien tarkasteltavina olleiden maiden viennin määrä yhteisöön, kuitenkin siten, ettei Etelä-Korean osalta ole otettu huomioon CAS Corp:n vientiä, kasvoi 159 prosenttia sen 123 prosentin sijasta, joka saatiin, kun viimeksi mainitun yhtiön vienti otettiin huomioon, ja lisääntyi vuoden 1995 11 273 yksiköstä tutkimusajanjakson aikaisiin 29 248 yksikköön. On myös huomattava polkumyynnillä tapahtuneen viennin merkittävästi lisääntyneen sitä absoluuttisina määrinä tarkasteltaessa, kun taas CAS Corp:n vienti on pysynyt melkein vakiona. Tarkasteltavina olleista maista tapahtuneen yhteisöön tuonnin edustama markkinaosuus ilman CAS Corp:sta peräisin olevaa tuontia nousi 7 prosentista 13,4 prosenttiin, mitä on pidettävä merkittävänä kasvuna. Koska CAS Corp:n viennin edustama markkinaosuus on vähennetty, muiden tuottajien markkinaosuuden lisääntyminen oli sitäkin merkittävämpää.

- 172 Myöskään ei ole näytetty toteen sitä, että ne päätelmät, jotka neuvosto esitti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksesta yhteisön samanlaisten tuotteiden hintoihin ja ne päätelmät, jotka koskivat tämän tuonnin vaikutuksia yhteisön teollisuudenalalle, olisivat voineet merkittävästi muuttua, jos neuvosto olisi jättänyt tutkimuksensa ulkopuolelle sellaiselta viejältä peräisin olevan tuonnin, joka ei ollut harjoittanut polkumyyntiä.
- 173 Näin ollen on pääteltävä, että neuvoston menettely, kun se otti tarkasteltavina olleista kolmesta maasta peräisin olevan tuonnin huomioon siten, että CAS Corp:sta peräisin oleva tuonti olisi jätetty huomiotta, olisi joka tapauksessa riittänyt näyttämään toteen vahingon syntymisen. Tästä seuraa, että sen virheen, jonka yhteisön toimielimet ovat tehneet ottamalla huomion myös CAS Corp:sta peräisin olevan tuonnin, ei voida katsoa ratkaisevasti vaikuttaneen neuvoston vahingon olemassaolosta tekemiin päätelmiin.
- 174 Näin ollen tämän virheen toteaminen ei riitä aiheuttamaan riidanalaisen asetuksen kumoamista.

5. Kolmas osa: päätelmä, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalalle oli aiheutunut merkittävää vahinkoa

- 175 Ne perustelut, jotka kantaja on esittänyt toisen kanneperusteen kolmannen osan tueksi, voidaan jakaa neljään osaan, joita kutakin tutkitaan seuraavassa erikseen.

a) Alustavien ja lopullisten tietojen välinen ero

Asianosaisten lausumat

- 176 Kantaja väittää, että sille 4.10.2000 päivätyn kirjeen liitteellä tiedoksiannettujen vahinkoa koskevien tietojen, jotka oli esitetty vuoden 2000 huhtikuussa laaditussa

taulukossa (jäljempänä huhtikuussa 2000 laadittu asiakirja) ja 21.9.2000 päivätyssä tiedonannossa sekä riidanalaisessa asetuksessa olevat tiedot ovat keskenään ristiriitaisia. Nämä tiedot koskevat sen mukaan muun muassa myynnin määrää yhteisössä, markkinaosuutta, myyntihintaa yhteisössä ja yhteisön teollisuudenalan työllisyyttä, ja tämän ristiriidan vuoksi ne eivät perustu sellaiseen selkeään ja vastaansanomattomaan näyttöön, jota perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa vaaditaan.

177 Kantaja katsoo, että sen olisi pitänyt pystyä pitämään komission yhteisön tuotannonalalle ilmoittamia tietoja oikeina, koska komissio yleensä tarkistaa alustavat päätelmät eikä yleensä salli tietojen muuttamista tarkistuksen jälkeen. Kantajan mukaan kyseiset tiedot, jotka on ilmoitettu kantajalle useita kuukausia tutkimuksen aloittamisen jälkeen, ovat ratkaisevan tärkeitä päätettäessä, ovatko yhteisön toimielimet asianmukaisesti näyttäneet toteen, että yhteisön teollisuudenalalle oli aiheutunut merkittävää vahinkoa.

178 Neuvosto väittää ensinnäkin, ettei tätä perustetta voida ottaa tutkittavaksi, sillä se ei millään tavoin liity väitettyyn ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantaja pyrkii neuvoston mukaan kiertoteitse moittimaan yhteisön toimielimiä siitä, etteivät nämä olleet antaneet sille riittävää lopullista ilmoitusta jättäessään vastaamatta kantajan esittämiin kysymyksiin, jotka koskivat alustavien ja lopullisten tietojen välistä ristiriitaa. Toissijaisesti tämä väite on neuvoston mukaan perusteeton, sillä ainoa asian kannalta merkityksellinen kysymys on se, onko riidanalaisesta asetuksesta ilmeneviä lopullisia tietoja tulkittaessa tehty ilmeinen arviointivirhe.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

179 Väitteestä, jonka mukaan tätä kanneperusteen osaa ei voida ottaa tutkittavaksi, on riittävää todeta, että, toisin kuin neuvosto väittää, se liittyy väitettyyn ilmeiseen arviointivirheeseen. Oletettaessa, että yhteisön toimielimet olisivat erheellisesti

nojautuneet virheellisiin tietoihin, ne olisivat tällöin tulkinneet tosiseikkoja epäasianmukaisesti ja näin ollen voineet tehdä ilmeisen arviointivirheen. Näin ollen tämä kanneperusteen osa voidaan ottaa tutkittavaksi.

- 180 Aineellisen kysymyksen osalta on todettava, että komissio on 4.10.2000 päivätyllä kirjeellään antanut kantajalle tietoja eräästä huhtikuussa 2000 laatimassaan asiakirjassa olleen taulukon ei-luottamuksellisesta versiosta, joka neuvoston mukaan sisälsi vahinkoa koskevat alustavat päätelmät. Tietyt huhtikuussa 2000 laaditun asiakirjan tiedot erosivat 21.9.2000 päivätyssä tiedonannossa ja riidanalaisessa asetuksessa olevista tiedoista. Nämä tiedot koskivat muun muassa myynnin määrää yhteisössä, markkinaosuutta, myyntihintaa yhteisössä ja yhteisön tuotannonalan työllisyyttä.
- 181 Asiakirjoista ilmenee, että yhteisön tuottajat eivät olleet samaa mieltä huhtikuussa 2000 laadittuun asiakirjaan sisältyvistä vahingon osatekijöitä koskevista tietyistä tiedoista. Yhteisön toimielimet ottivat tällöin yhteisön teollisuudenalan 6.4.2000 pidetyssä kokouksessa ja myöhemmässä kirjeenvaihdossaan esittämät huomautukset huomioon.
- 182 Tältä osin on riittävää todeta, että, kuten neuvosto perustellusti huomauttaa, polkumyynnitutkimus on todellisuudessa jatkuva prosessi, jonka kuluessa lukuisia päätelmiä tarkistetaan koko ajan uudelleen. Näin ollen ei ole mahdotonta, että yhteisön toimielinten lopulliset päätelmät eroavat jonakin tutkimuksen tietyinä ajankohtana esitetyistä päätelmistä. Alustavia tietoja voidaan näet määritelmän mukaan muuttaa tutkimuksen kuluessa. Kantajan väite, jonka mukaan ristiriitaisuus ilmentäisi jollain tavoin kyseisten tietojen objektiivisuuden ja luotettavuuden puuttumista, ei ole perusteltavissa. Lopuksi on syytä korostaa, että vahingon on näytettävä syntyneen hetkellä, jolloin suoja-toimenpiteiden käyttöönottamista koskeva toimi toteutettiin (yhdistetyt asiat C-121/86, *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon ym. v. neuvosto*, tuomio 28.11.1989, Kok. 1989, s. 3919, 34 ja 35 kohta).

183 Tähän oikeuskäytäntöön tukeutuen on syytä todeta, että alustavien ja lopullisten päätelmien välistä eroavuutta koskevilla kantajan väitteillä ei ole tämän asian kannalta merkitystä.

184 Näin ollen ensimmäistä väitettä ei voida hyväksyä.

b) Vahingon tiettyjen osatekijöiden arviointi

Asianosaisten lausumat

185 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen päätellessään, että markkinaosuuksiin, samankaltaisen tuotteen myyntihintoihin ja kannattavuuteen liittyvät tiedot osoittivat huomattavan vahingon syntyneen. Viimeksi mainituilla korostetaan niiden taloudellisten tekijöiden erilaista kehitystä, jotka liittyvät menettelyyn osallistuneiden yhteisön tuottajien tilanteeseen vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

186 Kantaja väittää markkinaosuudesta, että tiedoissa olleiden ristiriitaisuuksien vuoksi ei ole mahdollista katsoa, että niihin liittyvät päätelmät perustuivat paikkansapitäviin seikkoihin.

187 Kantaja toteaa myyntihinnoista, että elektronisten vaakojen kolmen segmentin hintojen kehitykseen liittyvän tekijän poissulkemisella on jätetty huomiotta kyseisen tuotteen käsite, sellaisena kuin se ilmenee riidanalaisen asetuksen 10 ja 11 perustelukappaleesta, sekä näiden kolmen segmentin keskinäinen vaihdettavuus. Kantaja korostaa tältä osin, ettei aikaisempien polkumyyntimenettelyjen aikana

todettua segmenttikohtaista tutkimusta ole tehty. Se viittaa tällä lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa 26 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 993/93 (EYVL L 104, s. 4) 73 perustelukappaleeseen ja lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Singaporesta ja Etelä-Koreasta peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonnissa 30 päivänä huhtikuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1103/93 (EYVL L 112, s. 20) 36 perustelukappaleeseen. Neuvosto on sen mukaan joka tapauksessa rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa segmenttikohtaisen tutkimuksen suorittaessaan, sillä kyseisellä artiklalla ei sallita sitä, että samankaltaisen tuotteen eri segmentit arvioidaan erikseen.

- 188 Lisäksi kantaja huomauttaa, että viime aikoina annetuissa elektronisten vaakojen lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta annetuissa asetuksissa huomioon on otettu hintojen painotettu keskiarvo pikemminkin kuin segmenttikohtaisesti määritetyt keskimääräiset myyntihinnat. Se viittaa tältä osin asetuksen N:o 468/2001 42 perustelukappaleeseen ja asetuksen N:o 469/2001 52 perustelukappaleeseen.
- 189 Vielä kantaja kiistää neuvoston päätelmän, jonka mukaan myyntihinnat olisivat laskeneet ja neuvoston väitteen, jonka mukaan tiedot, jotka osoittivat myyntihintojen nousseen 17 prosentilla, ovat virheellisiä. Se toteaa, että viimeksi mainittu toteamus on ristiriidassa riidanalaisen asetuksen 83 perustelukappaleen kanssa, ja katsoo, että tämä ristiriita todistaa sen, ettei vahingon toteaminen perustunut kiistattomaan näyttöön.
- 190 Neuvoston olisi pitänyt perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan perusteella tutkia keskimyynnitunnit yhdessä näihin hintoihin vaikuttavien tekijöiden, kuten tuotantokustannusten alenevan kehityksen, joka kantajan mukaan mainitaan riidanalaisen asetuksen 122 perustelukappaleessa, kanssa. Lisäksi kantaja toteaa yhteisön toimielinten viimeaikaisen käytännön osoittavan, että yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät tutkitaan yhdessä varsinaisten hintojen kanssa sen määrittämiseksi, saattavatko tuotantokustannuksissa tapahtuvat muutokset vaikuttaa yhteisön

teollisuudenalan myyntihintoihin. Se viittaa väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöön-
otosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ferromolybdeenin tuonnissa
3 päivänä elokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1612/2001 (EYVL
L 214, s. 3) 80 ja 81 perustelukappaleeseen.

- 191 Kantaja katsoo myös, että kannattavuuden osalta on selvä ristiriita, joka rasittaa
neuvoston vahinkoa tuottamattomasta hinnasta esittämää määritelmää. Sen mukaan
koska yhteisön teollisuudenalan saama voittomarginaali tutkimusajanjakson aikana
oli noin 10 prosenttia, neuvoston olisi pitänyt päätellä, että kokonaiskannattavuus oli
riittävä. Se katsoo, että 10 prosentin suuruinen voittomarginaali on sellainen
voittomarginaali, jonka yhteisön toimielinten mukaan yhteisön teollisuudenala voi
luottaa saavansa elektronisten vaakojen myynnistä Euroopan talousyhteisössä ilman
polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Kantaja katsoo, että voiton lisääntyminen
näyttää suureksi osaksi johtuvan tuotantokustannusten voimakkaasta alentumisesta.
- 192 Neuvosto kiistää, että markkinaosuuksia, myyntihintoja ja yhteisön teollisuudenalan
kannattavuutta koskevien taloudellisten tekijöiden arvioinnissa olisi tapahtunut
ilmeinen arviointivirhe.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 193 Aluksi siitä seikasta, että kantaja perustaa lausumansa alustavien ja lopullisten
tietojen väliselle erolle, on muistutettava, että tämä peruste on hylätty edellistä
perustetta tutkittaessa.

— Samankaltaisen tuotteen myyntihinta

194 Neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 83 perustelukappaleessa, että elektronisten vaakojen myyntihinnat laskivat ylemmässä segmentissä 11 prosenttia, keskitason segmentissä 18 prosenttia ja alemmassa segmentissä 17 prosenttia. Vastatessaan erääseen kantajan polkumyyntimenettelyn aikana esittämään huomautukseen, jonka mukaan keskimyyntihinnat kaikkien elektronisten vaakojen osalta olivat nousseet tarkasteluajanjakson aikana, neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 83 perustelukappaleessa, kuten myös komissio oli toisin sanoin tehnyt 23.10.2000 päivättyssä kirjeessään, että ”tämä hintojen näennäinen nousu johtui kuitenkin täysin tuotevalikoimassa tapahtuneista muutoksista (eli tuotesegmenttien myyntimäärien merkittävistä muutoksista vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä)”.

195 Neuvosto on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen antamassaan vastauksessa perustellut sitä eroa, joka oli alustavan laskelman, joka huhtikuussa 2000 laaditussa asiakirjassa osoitti kaikkien elektronisten vaakojen myyntihinnan nousseen 17 prosentilla, ja lopullisen laskelman, josta puolestaan ilmeni selvästi, että hinnat olivat laskeneet kunkin erikseen tarkastellun segmentin osalta, välillä. Neuvoston vastauksesta ilmenee, että komissio muutti alustavaa laskelmaa kolmella tavalla, jotka yhdessä selittävät hintakehityksestä saadut erilaiset tulokset. Huhtikuussa 2000 laaditussa asiakirjassa esitetystä laskutoimituksessa oli virhe, sillä siihen olisi pitänyt ottaa vain myynnit riippumattomille osapuolille, mikä ei heijastanut taulukossa käytettyä laatimistapaa. Tästä syystä huhtikuussa 2000 laaditussa asiakirjassa mainittiin myyntihintojen nousu, vaikka — siitä syystä että siinä tehty laskelma osoitti myyntimäärien lisääntyneen 35 prosentilla ja liikevaihdon kasvaneen 27 prosentilla — saadun tuloksen olisi pitänyt osoittaa myyntihintojen laskeneen 6 prosentilla, joka vastasi indeksilukua 94, kun tämä luku lasketaan hintakehityksen laskennassa yleisesti käytettävällä tavalla, jossa myynnin koko arvo kunakin vuonna jaetaan sen kokonaisuudella (127/135) ja jossa indeksiluku 100 vastaa tutkimusajanjakson alkua (1995). Komissio on myös hieman tarkistanut myyntimäärän kehittymistä koskevaa laskemaa. Vaikka huhtikuussa 2000 laaditussa asiakirjassa esitetty laskelma osoittaa myyntimäärien lisääntyneen 35 prosentilla, tämä lisäys oli sekä neuvoston että komission lopullisessa laskelmassa enää 29 prosenttia (ks. riidanalaisen asetuksen 79 perustelukappale). Tämä muutos on tietenkin vaikuttanut hintakehi-

tyksestä tehtyyn laskelmaan. Koska liikevaihto kaikkien elektronisten vaakojen osalta oli kasvanut 27 prosentilla (ks. 80 perustelukappale), tämän kasvun ja kokonaismyymintämäärien kasvun välinen suhde oli 98 prosenttia (127/129), eli kokonaishinta oli laskenut noin 2 prosentilla. Komissio on laskenut hintakehityksen tuoteryhmittäin eikä kaikkien tuotteiden osalta, mikä selittää hintakehitystä koskevan, jäljelle jäävän eron.

196 Lisäksi neuvoston vastauksesta ilmenee, että tilastotieteilijöiden hyvin tunteman ilmiön mukaan silloin kun tuotteeseen kuuluu erilaisia ryhmiä, kokonaishintakehityksen laskenta (joka perustuu määrien ja myyntiarvojen kehittymiseen) vääristyy, jos myyntihinnat ja myyntimäärän kehittyminen eroavat huomattavasti toisistaan eri ryhmissä. Koska näin oli asian laita nyt esillä olevassa asiassa, komissio laski hintakehityksen kunkin tuoteryhmän osalta. Kuten edellä 127—131 kohdassa on katsottu, ryhmäkohtainen tarkastelu ei ole perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan vastaista.

197 Näin ollen näissä olosuhteissa yhteisön toimitelimiä ei voida moittia siitä, että ne olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne eivät ole käyttäneet laskentatapaa, jolla pyritään laskemaan hintojen painotettu keskiarvo. On joka tapauksessa pakko todeta, ettei asiakirjoissa ole sellaisia seikkoja, jotka kumoaisivat sen laskelman, jonka mukaan myyntihinnat ovat kaikissa tuoteryhmissä laskeneet noin 2 prosentilla vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana sen sijaan että ne olisivat nousseet alustavassa laskelmassa esitetyn tavoin 17 prosentilla.

198 Asian kannalta merkitystä ei ole sillä kantajan väitteellä, jonka mukaan hintakehitystä olisi pitänyt tutkia yhdessä hintaan vaikuttavien tekijöiden, kuten tuotantokustannusten ja kyseisen tuotteen tuottavuuskustannusten kehittyminen yhteisössä, kanssa. Vaikka yhteisön toimitelimet ovatkin joskus voineet tutkia muitakin tekijöitä hintaa tutkiessaan, on syytä huomauttaa, että tämä tutkinta on tapauskohtaista ja että näin ollen se voi olla erilainen eri tapauksissa. Joka tapauksessa ja kuten neuvosto on todennut, tekijät, joihin kantaja vetoaa, on otettu huomioon, kun kannattavuutta on arvioitu ja kun neuvosto on tehnyt vahinkoa koskevat

loppupäätelmänsä. Näin ollen on todettava, että yhteisön toimielimet ovat kuin ovatkin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa edellytetyin tavoin tutkineet ”hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä”.

— Kannattavuus ja euron käyttöönoton vaikutus

199 Neuvosto on riidanalaisen asetuksen 89 perustelukappaleessa todennut, että ”yhteisön tuotannonalan kokonaiskannattavuus ei tutkimusajanjaksona ollut tasolla, jota se olisi voinut kohtuudella odottaa, koska polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaikutti hintoja alentavasti”. Kantajan mukaan tämä päätelmä on ristiriidassa riidanalaisen asetuksen 131 perustelukappaleen kanssa, josta ilmenee, että yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuuden varmistamiseen tarvittiin 10 prosentin voittomarginaali, ja sen 84 perustelukappaleen kanssa, jossa todetaan, että ”vaoista saatu myyntitulos parani kokonaisuutena katsoen vuoden 1995 alhaisen kannattavuuden tasolta noin 10 prosenttiin tutkimusajanjaksona”, kun sitä vastoin ”alemmassa segmentissä tulos sen sijaan heikkeni vuoden 1995 alhaisen kannattavuuden tilanteesta merkittäviin tappioihin tutkimusajanjaksona (noin 20 %)”.

200 Neuvosto väittää siis perustellusti, että tämä myyntitulos oli kaikki asianhaarat huomioiden vain vähimmäisedellytys yhteisön teollisuudenalan jatkumiselle, sillä se ei nyt esillä olevassa asiassa ollut riittävä ottaen huomioon se vaikutus, joka euron käyttöönoton odotuksella oli. Komissio on 21.9.2000 päivätyn tiedonannon 4.4.7 kohdassa selittänyt, että yhteisön teollisuudenalan normaalitulos oli 10 prosenttia. Yhteisön teollisuudenala ei kuitenkaan ollut saavuttanut tätä tasoa niinä vuosina, jotka edelsivät euron käyttöönoton odotuksen aiheuttamaa vaikutusta. Tutkimusajanjakson aikana yhteisön teollisuudenalan kannattavuus oli sitä vastoin tasolla, joka riitti takaamaan sen elinkelpoisuuden, sillä sen myyntimäärä kasvoi kyseisen vaikutuksen vuoksi.

201 Näin ollen on syytä todeta, että, kuten riidanalaisen asetuksen 85—88 perustelukappaleesta ilmenee, yhteisön toimielimet ovat neutralisoineet euron käyttöönoton odotuksen aiheuttaman vaikutuksen kannattavuuteen katsomalla, ettei kannattavuus olisi ollut riittävää ilman kyseistä vaikutusta. On syytä muistuttaa, että polkumyyntitullin käyttöönottoaminen on toimenpide, jolla on tulevaisuuteen kohdistuvia vaikutuksia. Näin ollen on syytä todeta, että yhteisön toimielimet ovat niillä olevan laajan harkintavallan vuoksi voineet jättää huomiotta euron käyttöönoton vaikutukset yhteisön teollisuudenalan kannattavuutta koskevassa tutkimuksessaan ilmeistä arviointivirhettä tekemättä.

202 Näin ollen tätä toista väitettä ei voida hyväksyä.

c) Huomattavan vahingon syntyminen ja tosiseikkojen arviointi

Asianosaisten lausumat

203 Kantaja väittää, että kun neuvosto on tutkinut markkinoiden jakautumiseen ja keskiarvohintojen kehittymiseen liittyviä tekijöitä kaikkiin kolmeen segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakojen osalta ja katsonut, että yhteisön teollisuudenalalle aiheutuu huomattavaa vahinkoa, se ei ole objektiivisesti arvioinut tosiseikkoja, jotka kantajan mukaan osoittavat, että yhteisön teollisuudenalan markkinaosuudet olivat lisääntyneet vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja että tuotantokustannukset olivat samanaikaisesti alentuneet. Neuvosto on lisäksi rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 8 kohtaa siitä syystä, ettei sen vahinkoa koskevien päätelmien olisi pitänyt perustua näihin tietoihin.

204 Neuvosto huomauttaa, että kantaja toistaa tässä samat perustelut, jotka se on esittänyt toisen kanneperusteen toisen osan yhteydessä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 205 Kantaja esittää tässä ne samat perustelut, jotka on jo käsitelty ja hylätty edellä 127—131, 180—184 ja 198 kohdassa.
- 206 Kolmatta väitettä ei näin ollen voida hyväksyä.

d) Euron käyttöönoton odotuksen aiheuttaman vaikutuksen alkaminen ja sen huippukohta

Asianosaisten lausumat

- 207 Kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt selvän arviointivirheen arvioidessaan euron käyttöönoton odotuksen aiheuttamaa vaikutusta yhteisön teollisuudenalan tilanteeseen. Kantajan mukaan riidanalainen asetus ei perustu selkeään ja kiistattomaan näyttöön, eikä siihen sisältyvä tutkinta ole objektiivista siitä syystä, että ne seikat, joiden nojalla yhteisön toimielimet ovat tutkineet euron käyttöönoton odotuksen aiheuttamaa vaikutusta, ovat ristiriidassa toimielinten tekemien päätelmien kanssa. Lisäksi kantaja huomauttaa kannattavuuden parantumisen ja euron käyttöönoton välisistä väitetyistä yhteyksistä, että kyseinen kasvu johtuu alhaisemmista kustannuksista eikä euron käyttöönoton odotuksesta.
- 208 Neuvosto toteaa, ettei kantajan väitteellä ole merkitystä asian kannalta, koska se ei riitautaa euron käyttöönoton vaikutuksen olemassaoloa sellaisenaan, vaan ainoastaan

sen ajallisen määrittämisen. Kantaja ei ole näyttänyt toteen, että yhteisön toimielinten esittämä arviointi olisi virheellinen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

209 On syytä todeta, ettei kantaja ole kiistänyt euron käyttöönoton vaikutusta sellaisinaan, vaan se on kiistänyt sen näytön pätevyyden, joka on ollut neuvoston arvioinnin taustalla kun se on määrittänyt tämän vaikutuksen alkamiskohtaa ja sen huippukohtaa.

210 Euron käyttöönoton odotuksen aiheuttama vaikutus alkoi yhteisön toimielinten mukaan vuonna 1997, kun taas kantaja katsoo sen alkaneen vuonna 1998, viitaten Bizerban tutkimuslomakkeeseen 17.11.1999 antaman vastauksen ei-luottamukselliseen lyhennelmään. Tämän asiakirjan I.1 kohdassa todetaan, että "euron käyttöönotto on onneksi aiheuttanut kysynnän väliaikaisen kasvun vuoden 1998 viimeisestä kolmanneksesta lähtien". Bizerban 10.4.2000 päivätyssä kirjeessä todetaan, että "yhteisön myynnin liikevaihto on euron käyttöönottamisen vuoksi alkanut hieman kasvaa vuonna 1998 ja tutkimusajanjakson aikana", ja että "[elektronisten vaakojen] yhteisön kokonaismarkkinat [olivat] kuitenkin valmistautuneet paljon suurempaan, vähintään 50 prosentin suuruiseen kasvuun vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana siitä syystä, että [elektroniset] vaa'at [odotetusti] vaihdetaan kun euro otetaan käyttöön". Graafisesta esityksestä, jonka Bizerba on liittänyt 10.4.2000 päivätyyn kirjeeseensä, ilmenee, että kaikkien elektronisten vaakojen myynti kasvoi vuodesta 1996 lähtien. Näin ollen on todettava, että Bizerban toimittamat tiedot ovat osittain ristiriitaisia ja joka tapauksessa epävarmoja.

211 Koska yhteisön toimielinten on polkumyynnitutkimuksissa tutkittava kaikki ne seikat, jotka yhteisön teollisuudenala niille esittää, on mahdollista, että riidanalai-

sessä asetuksessa olevat tiedot, jotka ilmentävät viimeisimpiä tietoja, eroavat jonkin yrityksen tietynä ajankohtana esittämistä tiedoista varsinkin silloin kun näissä tiedoissa on ristiriitaisuuksia tai epä johdonmukaisuuksia, kun otetaan huomioon yhteisön toimielimille tällä alalla kuuluva laaja harkintavalta. Kuten Bizerban 10.4.2000 päivätyistä toteamuksista ilmenee, yhteisön elektronisten vaakojen markkinat ovat kokonaisuudessaan voimakkaasti kasvaneet vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Näin ollen on todettava, että neuvosto saattoi perustellusti katsoa, että euron käyttöönoton odotuksen aiheuttaman vaikutuksen alkaminen oli havaittavissa jo vuonna 1997. Kantaja ei myöskään ole esittänyt näyttöä, joka osoittaisi yhteisön toimielinten tässä suhteessa erehtyneen.

- 212 Yhteisön toimielimet katsovat, että euron käyttöönoton vaikutuksen huippukohta oli vuonna 1999, kun taas kantaja katsoo sen olleen vuoden 2001 aikana, viitaten yhteisön tuotannonalan toimittamiin tietoihin.
- 213 Se seikka, etteivät yhteisön toimielinten esittämät päätelmät täysin vastaa kaikkia yhteisön tuotannonalan esittämiä huomautuksia, ei merkitse sitä, että yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen. Komission 4.10.2000 päivätyn kirjeen 7.4 kohdasta ilmenee, että komissio oli perustanut ennusteensa niihin tietoihin, jotka yhteisön teollisuudenala oli esittänyt euron käyttöönoton vaikutuksesta. Neuvosto muistuttaa vastineessaan, että yhteisön toimielimet olivat tämän tutkimuksen perusteella ennakoineet euron käyttöönoton odotuksen aiheuttaman vaikutuksen olevan voimakkaimmillaan vuonna 1999. Lisäksi on syytä huomata, että yhteisön tuottajien kantelusta ilmenee niiden todenneen, että euron käyttöönoton vaikutusten odotettiin häviävän vuosien 2000 ja 2003 välisenä aikana. Vaikka riidanalaisessa asetuksessa esitettiin, että euron käyttöönoton vaikutuksen huippukohta olisi saavutettu vuonna 1999, siinä todetaan myös, että myynnin väliaikainen kasvu oli kestänyt vuoteen 2000 asti. Sen 64 perustelukappaleessa todetaan nimenomaisesti, että euron käyttöönoton vaikutuksesta tietty myynti oli

siirtynyt yhdeltä ajanjaksolta (2001—2004) toiselle (1997–2000). Riidanalaisen asetuksen mukaan euron käyttöönoton vaikutus ei siis vielä vuonna 1999 ollut hävinnyt.

214 On syytä todeta, ettei kantaja ole esittänyt sellaista näyttöä, joka osoittaisi, että yhteisön toimielinten ennusteet olisivat olleet selvästi virheellisiä ja etteivät ne olisi perustuneet selkeään näyttöön. Myöskin on syytä todeta, ettei kantaja ole näyttänyt toteen sitä, miten se, että euron käyttöönoton aiheuttaman vaikutuksen olisi katsottu alkaneen vuoden 1998 lopulla ja sen huippukohdan olleen vuonna 2001, olisi vaikuttanut neuvoston vahingosta tekemiin päätelmiin. Joka tapauksessa euron käyttöönotto tuotti vaikutuksensa tutkimusajanjakson aikana.

215 Näin ollen neljättä väitettä ei voida hyväksyä.

216 Tästä syystä toisen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä.

6. Neljäs osa: yhteisön toimielinten tekemä selvä arviointivirhe niiden määrittäessä tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin määrää

a) Asianosaisten lausumat

217 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat perusasetuksen 3 artiklan 5 kohtaa rikkoen tehneet ilmeisen virheen määrittäessään tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin määrää. Tutkimuksen kohteena olleista maista peräisin olevien elektronisten vaakojen alihinnoittelumarginaali suhteessa yhteisön vaakoihin oli näet selvästi suurempi kuin tosiasiallinen polkumyyntimarginaali. Polkumyyntikäytännön mah-

dollisella poistamisella ei olennaisesti muuteta alihinnoittelumarginaalia. Kantaja siis väittää, että polkumyyntimarginaalia ja alihinnoittelumarginaalia on verrattava keskenään. Se katsoo, että tällainen vertailu saattaa osoittaa vahingon aiheutuneen muista tekijöistä kuin polkumyynnistä.

- 218 Neuvosto kiistää, että yhteisön toimielimillä olisi velvollisuus toimittaa vertailu alihinnoittelumarginaalin ja polkumyyntimarginaalin välillä, sillä nämä kaksi käsitettä ovat hankalasti verrattavissa. Polkumyyntimarginaalia jo sinänsä on aina pidettävä merkityksellisenä, jos se ylittää perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vähimmäistason, olipa tosiasiallinen alihinnoittelumarginaali mikä hyvänsä.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 219 On huomautettava, ettei perusasetuksessa säädetä, että polkumyyntimarginaaleja pitäisi verrata alihinnoittelumarginaalien kanssa, ja että tilanteessa, jossa polkumyyntimarginaali on pienempi kuin alihinnoittelumarginaali, tällainen vertailu osoittaisi, ettei yhteisön teollisuudenalalle aiheutunut vahinko johdu polkumyynnistä, vaan muista tekijöistä, kuten viejien saamista luonnollisista kustannuseduista.

- 220 Yhteisön toimielimiä ei näin ollen voida moittia siitä, etteivät ne tällaista vertailua ole toimittaneet. Perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan mukaan silloin kun alihinnoittelua tutkitaan suhteessa yhteisön teollisuudenalan samanlaisen tuotteen hintaan, on harkittava, mikä vaikutus polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla on hintoihin, kun taas perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyyden kaltaisia tekijöitä tutkittaessa arvioidaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön teollisuudenalaan. Neu-

vosto on esittänyt alihinnoittelua koskevan tutkimuksensa riidanalaisen asetuksen 72—74 perustelukappaleessa, ja riidanalaisen asetuksen 90 perustelukappaleessa se on tutkinut tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyyden siten kuin edellä on todettu. Vahinkoa määrittäessään se on siis hyvinkin ottanut huomioon yhden perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädetyistä tekijöistä, eikä sen ole ollut tarpeen verrata sitä tässä suhteessa alihinnoittelumarginaaliin.

221 Näin ollen toisen kanneperusteen neljäs osa on hylättävä perusteettomana.

7. Viides osa: Eurostatin lukuja huomioon otettaessa tapahtunut perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen

a) Asianosaisten lausumat

222 Kantaja väittää, että neuvoston päätelmä, jossa se on katsonut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävää vahinkoa, on tehty perusasetuksen 3 artiklan 3 kohtaa, kun sitä luetaan yhdessä perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan kanssa, rikkoen, koska neuvosto on vahingon määrää määrittäessään viitannut sellaisiin Eurostatin tilastoihin, jotka koskevat nyt kyseessä olevasta tuotteesta eroavien tuotteiden tuontia.

223 CN-koodia 8423 8150 vastaava luokittelu käsittää tuotteet, jotka eivät kuulu menettelyn soveltamisalaan, sillä sovelletulla liittymisperusteella tarkoitettiin kaikkentyyppisiä vaakoja, joiden kuormitusraja oli alle 30 kiloa ja jotka oli tarkoitettu vähittäiskaupan käytettäviksi. Kantaja huomauttaa neuvoston myöntäneen, että CN-koodi 8423 8150 kattaa muutkin kuin elektroniset vaa'at.

- 224 Kantaja viittaa myöskin kantelun tehneiden yhteisön tuottajien toteuttamasta markkinatutkimuksesta ilmeneviin tietoihin, joiden mukaan Kiinasta peräisin olevasta, edellä mainittuun CN-koodiin luokitellusta tuonnista vain 50 prosenttia koski riidanalaisen asetuksen kohteena olevia elektronisia vaakoja.
- 225 Kantaja kiistää neuvoston toteamuksen, jonka mukaan kaikki saatu näyttö osoitti, että tutkimuksen kohteina olevista maista vietiin vain elektronisia vaakoja. Kantajan mukaan tutkimuksen kuluessa eri osapuolet ovat esittäneet alustavaa näyttöä siitä, ettei Eurostat ollut luotettava lähde elektronisten vaakojen tuonnin määrää määrittäessä. Kantaja toteaa CN-koodilla 8423 8150 tapahtuneesta tuonnista, että koska tutkimuksessa yhteistyössä toimineet viejät ja tuojat veivät ja toivat ainoastaan elektronisia vaakoja, ne eivät voineet todistaa, että muiden tuotteiden tuonti oli sekin tapahtunut kyseisellä koodilla. Lisäksi kantajan mukaan komissio oli selvillä, että Kiinassa oli muidenkin kuin elektronisten vaakojen valmistajia. Koska nämä muut vaa'at eivät kuitenkaan olleet tutkimuksen kohteena, ei voitu olettaa, että kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat olisivat tutkimuksen aikana olleet yhteistyössä komission kanssa. Vielä kantaja huomauttaa, että Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrä olisi pitänyt määrittää suhteessa kolmea kiinalaista viejää koskeviin tarkistettuihin tietoihin. Kantajan mukaan kantelun liitteenä olevat Eurostatin tiedot, jotka liittyvät keskimääräisiin tuontihintoihin, osoittavat selvästi, että Eurostat ei ollut luotettava lähde Kiinankaan osalta. Kantaja huomauttaa, että useat tekijät osoittavat, ettei Eurostatin tietojen käyttäminen ollut asianmukaista.
- 226 Lopuksi kantaja huomauttaa, että neuvosto on useissa viimeaikaisissa polkumyyntimenettelyissä vahinkoa määrittäessään kiistänyt Eurostatin tilastojen merkityksen, koska se CN-koodi, johon kyseinen tuote kuuluu, sisälsi tuotteita, jotka eivät olleet vireillä olevan menettelyn kohteena. Se viittaa näin muun muassa lopullisen polkumyöntitullin käyttöön otosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tiettyjen Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien

katodisädekuvaputkien tuonnissa ja polkumyynnin menettelyyn päättämisestä Liettuasta, Malesiasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan tuonnin osalta 17 päivänä lokakuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2313/2000 (EYVL L 267, s. 1) 35 perustelukappaleeseen. Kantajan mukaan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tämän lähestymistavan asiassa C-315/90, Gimelec ym. vastaan komissio, 27.11.1991 antamallaan tuomiolla (Kok. 1991, s. I-5589, 13 ja 14 kohta).

- 227 Neuvosto ei kiistä sitä, että CN-koodia 8423 8150 sovelletaan myöskin muihin kuin tutkinnan kohteina oleviin vaakoihin ja että Eurostat ei tee eroa kyseiseen koodiin kuuluvien eri mallien välillä. Neuvosto toteaa kuitenkin, että kaikki saatu näyttö, tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden viejien ja tuojien esittämä näyttö mukaan lukien, osoitti, että tutkimuksen kohteena olevat maat veivät ainoastaan elektronisia vaakoja. Neuvosto toteaa lisäksi, että yhteisön toimielimet ovat saaneet tietoja vain alle 50 prosentista kokonaistuontia, mikä oli johtunut viejien, erityisesti kiinalaisten viejien, äärimmäisen vähäisestä yhteistyöstä. Sen seikan nojalla, että Kiinasta peräisin olevasta tuonnista oli ollut saatavilla ainoastaan rajoitettuja tietoja, ei voida päätellä, että neuvosto olisi ylittänyt harkintavaltansa rajat perustaessaan arviointinsa Eurostatin antamiin tietoihin.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 228 Kantaja väittää, että kun yhteisön toimielimet ovat määrittäneet tuonnin määrän Eurostatin tilastojen perusteella, vaikka ne olivat selvillä siitä, että CN-koodiin 8423 8150 sisältyi muitakin tavaroita kuin elektroniset vaa'at, ne eivät ole perustaneet tuonnin määrää koskevia päätelmiään kiistattomaan näyttöön. Näin ollen tutkiessaan Eurostatin tietojen käyttämistä tuonnin määrää määritettäessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rajoittaa tutkimuksensa tähän erityiseen seikkaan.

229 Kantaja vetoaa tässä suhteessa edellä 226 kohdassa mainittuun asiassa Gimelec ym. vastaan komissio annettuun tuomioon (13 ja 14 kohta). Yhteisöjen tuomioistuim on tuossa asiassa katsonut seuraavaa:

”Komissio oli oikeassa käyttäessään perustana tutkimuksestaan ilmeneviä erityisiä tietoja, vaikka nämä tiedot eivät vastanneetkaan yhteisön tilastoja, joihin kantajat ovat nojautuneet. Komissio on todennut kantajien sitä kiistämättä, että yhteisön tilastot eivät voi tarjota mitään näyttöä, koska niissä sähkömoottorit luokitellaan sellaiseen tariffiryhmään, johon kuuluu myös muita tuotteita.

Tästä seuraa, että komissio on määrittänyt riidanalaisen tuonnin määrän nojautuen sellaisiin tietoihin, jotka kohtuudella voivat olla sen käytettävissä.”

230 Tästä oikeustapauksesta ilmenee, että yhteisön toimielimet eivät tee ilmeistä arviointivirhettä, kun ne nojautuvat sellaisiin tietoihin, jotka kohtuudella voivat olla niiden käytettävissä. Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, etteivät niiden osapuolten, joita asia koskee, antamat vastaukset sido yhteisön toimieliimiä silloin kun tutkimukseen liittyvän yhteistyön määrä on vähäinen ja kun yhden tai kahden sellaisen yrityksen, jota asia koskee, antamia tietoja ei voida pitää edustavina (ks. tämän suuntaisesti asia T-161/94, Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695, 65 kohta).

231 Yhteisön toimielimet ovat nyt esillä olevassa asiassa katsoneet, että siitä huolimatta, että CN-koodi 8423 8150 voi sisältää myös muita tuotteita kuin elektronisia vaakoja, kuten myymälä- ja tarkistusvaakoja, tässä tutkimuksessa oli sopivaa käyttää Eurostatin tietoja määritettäessä tarkasteltavina olleista maista peräisin olevan tuonnin määrää, sillä tutkimuksen aikana komissiolle ei ollut toimitettu tietoja siitä, että tarkasteltavina olleista maista olisi tuotu yhteisöön muita kuin elektronisia vaakoja.

232 Neuvosto on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen vastatessaan täsmentänyt, etteivät yhteisön toimielimet olleet käyttäneet Eurostatin tietoja sellaisinaan. Komissio oli nimittäin todennut, että Eurostatin esittämä, Kiinasta vuosina 1995 ja 1998 sekä koko tutkimusajanjakson aikana peräisin olleen tuonnin määrä oli aivan liian suuri ja että Eurostatin esittämät hinnat olivat aivan liian alhaisia. Esimerkiksi vuodelta 1995 Eurostat oli ilmoittanut keskihinnaksi 7 euroa yksikköä kohden. Näin ollen oli selvää, etteivät nämä hinnat voineet vastata kokonaisia elektronisia vaakoja, vaan ne koskivat osien tuontia. Tästä syystä komissio oikaisi Eurostatin tietoja. Neuvoston mukaan tuonnin määrä saatettiin näillä komission oikaisuilla todennäköisemmille yksikkötasoille, jotka näyttivät kohtuullisilta kun otettiin huomioon tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden kiinalaisten viejien mainitsemat luvut, se, missä määrin Kiinan markkinat olivat osallistuneet yhteistyöhön ja kantelun tehneen yhteisön tuotannonalan arviot. Komissio käytti tutkimuksessa tietoja, jotka kantajalle oli ilmoitettu 21.9.2000 päivättyllä tiedonannolla. Neuvoston mukaan kantaja oli ollut selvillä Eurostatin bruttotietojen oikaisemisesta, mutta ei ollut sitä riitauttanut. Se oli vain väittänyt, ettei komissio ollut näyttänyt toteen, että Eurostatin tietoihin ei sisällynyt muita tuotteita kuin elektronisia vaakoja.

233 Neuvosto on vastauksessaan myös ilmoittanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle Eurostatin tiedot, joiden nojalla oikaisu oli tehty. On todettava, että nämä luvut eroavat niistä Eurostatin tiedoista, jotka yhteisön teollisuudenala oli liittänyt kanteluunsa. Tämän ristiriitaisuuden selvittämiseksi neuvosto on istunnossa selittänyt, että koska Eurostatin lukuja tarkistetaan jatkuvasti, Eurostatin bruttotiedot, joita käytettiin silloin kun komissio oli tutkimuksensa loppuvaiheessa, eivät ole samoja kuin kantelun jättämisaikana käytettävissä olleet tiedot.

234 Neuvoston ilmoittamista Eurostatin tiedoista ilmenee, että Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrä oli tutkimusajanjaksolta 47 658 yksikköä. Komission oikaisun jälkeen käyttämä luku oli 16 827 yksikköä. Näin ollen sen sijaan, että komissio olisi käyttänyt lukuna 63 894 yksikköä, joka Eurostatin mukaan edusti tutkimuksen kohteena

olleiden kolmen maan vientiä, se käytti myös pienempää lukua, 33 063 yksikköä. Samalla tavoin vuoden 1995 osalta Eurostatin tiedoissa arvioitiin, että Kiinasta peräisin oleva tuonti olisi 21 289 yksikköä, kun taas komissio käytti lukuna 3 456 yksikköä, ja kun Eurostat päätyi yhteensä 32 686 yksikköön tutkimuksen kohteena olleista kolmesta maasta peräisin olevan tuonnin osalta, komissio arvioi viimeksi mainittujen määräksi 14 853 yksikköä.

- 235 Riidanalaisen asetuksen 63, 70 ja 71 perustelukappaleesta ilmenee, että Eurostatista peräisin olevia tietoja käytettiin arvioitaessa yhteisön kulutusta, tuonnin määrää ja tämän jälkeen markkinaosuuksia. Neuvoston esittämien selitysten mukaan kyse on siis oikaistusta tiedoista, joiden mukaan tuonnin kokonaismäärä oli 33 063 yksikköä tutkimusajanjakson aikana.
- 236 Riidanalaisen asetuksen 105 perustelukappaleesta ilmenee kuitenkin, että tutkimusajanjakson aikana yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat veivät yhteisöön lähes 15 000 yksikköä, josta 97 prosenttia kuului alempaan tuotesegmenttiin.
- 237 Näin ollen on syytä todeta, että tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ja Eurostatin oikaistujen tietojen välillä on huomattava ero. Neuvosto vetoaa tältä osin siihen, että viejien ja erityisesti kiinalaisten viejien yhteistyö oli ollut vähäistä. Istunnossa se on täsmentänyt, että Kiinan vaa'antuottajien yhteenliittymän selvityksen, jota neuvosto ei ole ehdottanut liitettäväksi asiakirjoihin, mukaan viisitoista yhtiötä jakoi markkinat. Näistä viidestätoista yhtiöstä ainoastaan kolme toimi tutkimuksen kuluessa yhteistyössä. Neuvoston mukaan suurin osa näistä yhtiöistä ei siis ollut tutkimuksen aikana toiminut yhteistyössä ja Eurostatin niiden tietojen valossa, jotka osoittivat erot tosiasiallisesti todetun ja kirjattujen tietojen välillä, yhteisön toimielimillä oli hyvä syy ajatella, että suuri osa näistä yhtiöistä harjoitti vientiä ja etteivät ne toimineet yhteistyössä.

238 Tässä suhteessa on syytä muistuttaa, että perusasetuksen 18 artiklassa säädetään, että jollei yhteistyötä ole, päätelmät voidaan tehdä sellaisten ”käytettävissä olevien tietojen perusteella”, jotka on ollut tarkistettava, jos mahdollista, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten tuontia koskevista virallisista tilastoista.

239 Myöskin on syytä muistuttaa, että nyt esillä olevassa asiassa, kuten riidanalaisen asetuksen viidennestä perustelukappaleesta ilmenee, yhtä taiwanilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa lukuun ottamatta kaikki vientiä harjoittavat tuottajat, jotka yhteisön teollisuudenalan tuottajat olivat maininneet kantelussaan, näiden joukossa kolme kiinalaista yhtiötä, ovat tosiasiallisesti toimineet tutkimuksen aikana yhteistyössä. Se seikka, että yhteisön teollisuudenala oli maininnut vain nämä kolme kiinalaista yhtiötä kantelussaan, ei merkitse sitä, ettei markkinoilla olisi ollut muita kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia. Yhteisön toimielimiä ei näin ollen voida moittia siitä, että ne katsoivat, että tietyt vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet toimineet yhteistyössä. Tältä osin on todettava, että kantaja on istunnossa todennut, että Kiinan vaa’antuottajien yhteenliittymän selvitys oli liitetty komission kyselylomakkeeseen annettuihin vastauksiin. Asiakirjoissa ei kuitenkaan ole tällaista selvitystä. Vastatessaan kyselylomakkeen siihen kysymykseen, joka koskee markkina-talouden ehdoin toimivan yrityksen aseman myöntämistä, kantaja on maininnut elektronisten vaakojen kuusi pääasiallista tuottajaa, näiden joukossa kolme yhteistyössä ollutta yhtiötä.

240 Siitä kantajan lausumasta, jonka mukaan kyseistä CN-koodia sovelletaan myös muihin tuotteisiin kuin elektronisiin vaakoihin, on todettava, että komissio on perustellusti oikaissut Eurostatin tietoja, sillä se katsoi, että tällä koodilla oli tuotu muita tuotteita (toisin sanoen tässä tapauksessa varaosia), ja se on lopulta pitänyt oikeana lukuna 33 063 yksikköä. Tämän jälkeen yhteisön toimielimet eivät ole saaneet sellaisia erityisiä tietoja, joiden mukaan tähän lukuun olisi sisältynyt muidenkin tuotteiden kuin elektronisten vaakojen tuonti. Kantaja ei myöskään ole esittänyt tästä minkäänlaista näyttöä. Tällaisessa tilanteessa komissiolla oli oikeus katsoa, että, vaikka kyseistä koodia sovellettiin muihin tuotteisiin, luku 33 063 yksikköä edusti vain elektronisten vaakojen tuontia. Tältä osin on syytä muistuttaa siitä laajasta harkintavallasta, joka yhteisön toimielimillä on, ja siitä, että

kantajan tehtäviin kuuluu edellä 119 kohdassa mainituin tavoin esittää sellaista näyttöä, jonka nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi todeta neuvoston tehneen ilmeisen arviointivirheen. Kantaja ei kuitenkaan ole esittänyt tällaista näyttöä.

- 241 Nyt esillä olevan asian olosuhteissa on syytä katsoa, että yhteisön toimielimet eivät ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä käyttäessään Eurostatin oikaistuja tietoja tutkiessaan kulutusta yhteisössä ja määrittäessään tarkasteltavina olleista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärää sekä yhteisön ja tuojien markkinaosuutta.
- 242 Näin ollen toisen kanneperusteen viidettä osaa ei voida hyväksyä. Tästä syystä toinen kanneperuste hylätään kokonaisuudessaan.

C Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa on rikottu

1. Johdanto

- 243 Kantaja väittää, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa tekemällä ilmeisen arviointivirheen syy-yhteyttä määrittäessään.

244 Syy-yhteyttä käsitellään riidanalaisen asetuksen 98—

116 perustelukappaleessa. Riidanalaisen asetuksen 115 ja 116 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Todettu hinnan alittavuus ja asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuden huomattava kasvu osuvat ajallisesti yksiin yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden menetysten ja sen myyntihintojen alenemisen kanssa, mistä syystä on pääteltävä, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli synnä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

Tämän perusteella pääteltiin, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Vaikka muutkin tekijät ovat voineet vaikuttaa tilanteeseen, ne eivät ole luonteeltaan sellaisia, että ne poistaisivat polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.”

245 Kantaja esittää kolmannen kanneperusteensa tueksi useita perusteluita. Nämä perustelut ovat suurimmaksi osaksi samoja kuin toisen kanneperusteen yhteydessä tutkitut vahingon määrittämistä koskevat perustelut. Näin ollen tarvittaessa viitataan edellä oleviin kohtiin. Kantajan lausumat voidaan jakaa neljään osaan.

2. Ensimmäinen osa: kannattavuus

a) Asianosaisten lausumat

246 Kantaja katsoo sen, että yhteisön teollisuudenalan kannattavuus oli selvästi parantunut vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, todistavan, ettei polkumyynnillä tapahtuneella tuotteiden tuonnilla ole ollut vaikutusta. Neuvoston

riidanalaisen asetuksen 102 perustelukappaleessa esittämä toteamus kielteisistä vaikutuksista ”yhteisön tuotannonalan kannattavuuteen” oli ristiriidassa riidanalaisen asetuksen 84 perustelukappaleessa olevan tiedon kanssa, jonka mukaan ”saatu myyntitulos parani kokonaisuutena katsoen vuoden 1995 alhaisen kannattavuuden tasolta noin 10 prosenttiin tutkimusajanjaksona”.

247 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

248 Riittää kun todetaan, että kantaja jättää ottamatta huomioon euron käyttöönotosta aiheutuvan vaikutuksen. Tältä osin viitataan edellä oleviin 199—202 kohtaan, joissa on osoitettu, että tämä väite, joka liittyy pikemminkin vahinkoon kuin syy-yhteyteen, on perusteeton.

3. *Toinen osa: myyntihintojen kehitys*

a) Asianosaisten lausumat

249 Kantaja väittää, ettei ylempään ja keskitason segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakamallien hintojen lasku ole voinut johtua tarkasteltavina olleista maista peräisin olevasta tuonnista. Neuvosto itsekin on katsonut, että keskitason ja ylempään segmenttiin kuuluvien vaakojen tuonti yhteisöön oli määrältään vähäistä. Neuvosto oli unohtanut tutkia ja selittää sen, että keskitason segmentin hinnat olivat laskeneet

jopa enemmän kuin alemmassa segmentissä, ja että ylempässä segmentissä hinnat olivat myös laskeneet lähes samassa suhteessa.

250 Kantajan mukaan hintojen lasku johtui todellisuudessa siitä klassisesta ilmiöstä, jonka mukaan elektronisten tuotteiden hinnalla on luonnollinen taipumus laskea teknologian edistyessä. Yhteisön toimielimet olivat jättäneet tutkimatta keskitason ja ylempään segmenttiin tuotantokustannusten kehittymisen arvioimalla tuonnin vaikutusta näihin segmentteihin kuuluvien elektronisten vaakojen hintakehitykseen. Lisäksi kantaja väittää, että ylempään ja keskitason segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakojen hintojen lasku ei ole aiheuttanut näiden segmenttien kannattavuuden heikentymistä. Se huomauttaa, että kannattavuus on sitä vastoin parantunut.

251 Kantaja toteaa, että yhteisön toimielimet eivät ole asianmukaisella tavalla ottaneet huomioon sitä seikkaa, että suurkäyttäjien esiintulo on ostovoiman painopistettä siirtämällä vaikuttanut hintojen laskuun. Kantaja katsoo, että arviointivirhe on tehty siinä, että yhteisön toimielimet ovat ottaneet huomioon sellaisten yhtiöiden rakenteissa tapahtuneet muutokset ja/tai fuusiot, jotka eivät kuulu yhteisön teollisuudenalaan. Näin menetellessään yhteisön toimielimet eivät ole osoittaneet, että supermarketketjujen ostovoiman kasvu ei ole aiheuttanut riidanalaisen asetuksen 113 ja 114 perustelukappaleessa mainittua huomattavaa vahinkoa.

252 Kantaja väittää lisäksi, että sen toteennäyttämiseksi, että kussakin kolmessa ryhmässä tapahtunut väitetty hintojen lasku aiheuttaa tosiasiallisesti huomattavan vahingon samankaltaiselle tuotteelle, on tarpeen myös osoittaa, että nämä hinnan laskut vaikuttavat kannattavuuteen kaikissa näissä kolmessa ryhmässä. Kantaja huomauttaa, että yhteisön teollisuudenala on kirjannut huomattavia voittoja ja että, hintojen laskiessa mutta voittojen pysyessä riittävällä tasolla, tuonnin aiheuttamaa huomattavaa vahinkoa ei ole olemassa. Kantajan mukaan yhteisön tuottajien saama oligopolistinen voitto on voinut vähentyä tuontikiilpailun olemassaolon vuoksi.

253 Neuvosto kiistää kantajan väitteet.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

254 Siitä väitteestä, jonka mukaan yhteisön toimielimet eivät ole ottaneet huomioon tuottavuuden kasvun vaikutusta myyntihintoihin, on riittävää todeta, että tämä kysymys on jo käsitelty edellä 198 kohdassa, jossa on todettu, ettei tällä väitteellä ole tämän asian kannalta merkitystä. Väite, jonka mukaan ylempään ja keskitason segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakamallien hintojen lasku on johtunut tuotantokustannusten merkittävästä alentumisesta, on sekin käsitelty edellä 198 kohdassa. Aiheuttamisvaikutuksesta, jota kuvataan riidanalaisen asetuksen 88 perustelukappaleessa, jonka mukaan ”polkumyynnillä tapahtuva tuonti on vaikuttanut hintoja alentavasti myös keskitason segmentissä ja ylempässä segmentissä, koska kunkin tuotesegmentin hinnoilla on väistämättä vaikutuksia muiden segmenttien hintoihin”, on syytä todeta, ettei kantaja ole esittänyt sellaisia seikkoja, joiden nojalla neuvoston tutkimusta voitaisiin pitää vääränä. Kuten riidanalaisen asetuksen 114 perustelukappaleesta lisäksi ilmenee, yhteisön toimielimet ovat tutkineet tuottavuuden kasvun vaikutuksen hintoihin muita tekijöitä tutkiessaan. Kantaja ei ole näyttänyt toteen, miten yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen kun ne ovat todenneet, että tuottavuuden parantaminen ei ollut poistanut kyseistä syy-yhteyttä.

255 Suurkäyttäjien esiintuloa koskevasta väitteestä on todettava, että, kuten kantaja itsekin on myöntänyt, neuvosto on tutkinut tämän tekijän. Riidanalaisen asetuksen 113 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Suurkäyttäjien (eli suurten supermarketketjujen) merkkinäosuus on kasvanut merkittävästi kaikkialla yhteisössä samalla, kun pienten käyttäjien määrä on vähentynyt. Tämä rakennemuutos on lisännyt tuotetta käyttävän tuotannonalan ostovoimaa kokonaisuutena katsoen ja on todennäköisesti painanut keskimääräisiä hintoja jossain määrin alaspäin.”

256 Neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 114 perustelukappaleessa seuraavaa:

"Kuten johdanto-osan 59 [perustelu]kappaleessa todettiin, myös yhteisön tuotannonalan rakenne on muuttunut merkittävästi tarkastelujakson aikana. Yritysten määrän vähentyminen ja — — 90 [perustelu]kappaleessa mainittu tuottavuuden parantaminen ovat olleet keinoja sopeutua näihin muutoksiin. Todettiin, että yhteisön vähittäiskaupparakenteen muutoksista johtuva sisäinen kilpailu yhteisön markkinoilla ei poista sitä syy-yhteyttä, joka vallitsee polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä."

257 Neuvosto on näin nyt esillä olevassa asiassa tutkinut suurkäyttäjien esiintulon. Väittäessään, että arviointivirhe on tehty siinä, että yhteisön toimielimet ovat ottaneet huomion sellaisten yhtiöiden rakenteissa tapahtuneet muutokset ja/tai fuusiot, jotka eivät kuulu yhteisön teollisuudenalaa, kantaja tulkitsee virheellisesti käsitettä "yhteisön tuotannonala". Sen mukaan tämä käsite kattaa vain tutkimukseen osallistuneet yhteisön tuottajat. Kuitenkin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaan "yhteisön tuotannonalalla" tarkoitetaan samankaltaisten tuotteiden tuottajia yhteisössä kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta.

258 Kantajan sen väitteen osalta, jonka mukaan yhteisön toimielinten on näytettävä toteen hintojen laskun vaikutus kannattavuuteen jokaisessa kolmessa ryhmässä, viitataan edellä oleviin 127—131 kohtaan. On riittävää todeta, että, kuten neuvosto väittää, yhteisön toimielimillä ei ollut minkäänlaista velvollisuutta tutkia vahinko ja syy-yhteys erikseen jokaisen tuotesegmentin osalta. Kuten riidanalaisen asetuksen 84 perustelukappaleesta ilmenee, alemman segmentin malleille, jotka edustivat 97:ää prosenttia kokonaistuonnista, on aiheutunut erityisen vakavia seurauksia siitä syystä, että yhteisön tuotannonalalle on alemmassa segmentissä aiheutunut olennaisia tappioita tutkimusajanjakson aikana.

259 Näin ollen ei ole näytetty toteen, että yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen.

4. Kolmas osa: alihinnan laskenta

a) Asianosaisten lausumat

260 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat laskeneet alihinnan vain alempaan segmenttiin kuuluvien elektronisten vaakamallien osalta ja että tästä syystä ne yhteisön toimielinten esittämät toteamukset, jotka liittyvät syy-yhteyteen, eivät sovellu yhteen samankaltaisen tuotteen määrittämisen kanssa.

261 Neuvosto kiistää kantajan väitteen.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

262 Riidanalaisen asetuksen 73 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat myivät yhteisöön pääasiassa alempaan tuotesegmenttiin kuuluvia malleja (niiden osuus oli yli 97 prosenttia kokonaismäärästä). Tehdyissä laskelmissa ei siksi ole otettu huomioon keskitason segmenttiin ja ylempään segmenttiin kuuluvien mallien pienehköjä myyntimääriä, koska niitä ei pidetty edustavina.”

263 Komissio on todennut 21.9.2000 päivätyssä tiedonannossa, että ”alihinnoittelumarginaalit ja ne marginaalit, jotka on laskettu suhteessa kohtuullisella voitolla lisättyihin tuotantokustannuksiin, on lojaalin vertailun takaamiseksi laskettu käyttämällä yhteisön tuotannonalan tuottamia ja myymiä samankaltaisen tuotevalikoiman alimpaan ryhmään kuuluvia malleja”. Koska alempaan tuotesegmenttiin kuuluvien mallien osuus oli 97 prosenttia tarkasteltavina olleista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä, on katsottava, että yhteisön toimielimet saattoivat laskea alihinnan vain alemman segmentin osalta ilmeistä arviointivirhettä tekemättä. Lisäksi on syytä todeta, että kaikki kantajalta peräisin oleva tuonti kuului alempaan segmenttiin ja että tästä syystä muiden segmenttien alihintaa ei olisi voitu laskea kantajan osalta.

264 Näin ollen tämä väite on perusteeton.

5. Neljäs osa: markkinaosuus

a) Asianosaisten lausumat

265 Kantaja asettaa kyseenalaisiksi markkinaosuuden kehittymiseen liittyvät tiedot. Sen mukaan markkinaosuuden ja tuonnin määrän kehittymistä olisi pitänyt tarkastella absoluuttisin termein. Se väittää, ettei tarkasteltavina olleista maista peräisin olevan tuonnin määrän kasvu vaikuttanut yhteisön teollisuudenalan myynnin määrään ja että tämän saman tuonnin määrä oli laskenut vuodesta 1997 lähtien. Kantaja vetoaa siihen, että yhteisön teollisuudenalan myynnin määrällinen kehitys oli hyvin suotuisaa. Lisäksi muut yhteisössä toimivat toimijat näyttivät olevan yhteisön markkinoiden tärkeimpiä toimijoita. Kantaja huomauttaa lisäksi, että yhteisön toimielimet eivät ole huomioineet sitä, että tuodut tuotteet on kulutettu progressiivisesti ja että näin kulutusta koskevat tiedot eivät pidä paikkaansa. Kantaja huomauttaa yhteisön toimielinten esittämiin tietoihin tukeutumalla osoittaneensa, että tarkasteltavina olleista maista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonti oli lisääntynyt vähemmän kuin kulutus ja että niiden markkinaosuus alkoi pienentyä

vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kantajan mukaan yhteisön teollisuudenalalta peräisin olevien tuotteiden myynnin määrä on sitä vastoin kasvanut ja tämän teollisuudenalan markkinaosuus on pysynyt muuttumattomana.

266 Neuvoston mukaan markkinaosuus on jo määritelmänkin mukaan suhteellinen käsite, joka perustuu myynnin ja kulutuksen vertailuun. Neuvoston mukaan yhteisön teollisuudenalan myynnin kasvu johtui absoluuttisin luvuin ilmaistuna euron käyttöönoton vaikutuksesta. Kantajan väitteestä, jonka mukaan tarkasteltavina olleista maista peräisin olevan tuonnin merkittävin lisääntyminen oli tapahtunut vuosien 1995 ja 1996 aikana, neuvosto toteaa, että tämä oli aiheutunut varastointivaikutuksesta ja että vuonna 1996 tapahtunutta tuontia ei heti sen saavuttua yhteisöön ollut välittömästi kulutettu. Se huomauttaa, että varastoista huolimatta tuonti ei vähentynyt ja että tämä todistaa sen, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti pystyy tunkeutumaan yhteisön markkinoille.

267 Neuvosto kiistää lisäksi väitteen, jonka mukaan vahinko olisi itse asiassa ollut muiden sellaisten yhteisön tuottajien aiheuttama, jotka eivät olleet tukeneet kantelua. Se huomauttaa, että kaksi muista tärkeimmistä tuottajista tuki alussa kantelua eikä eräs kiinalaisen tuottajan suuri tytäryhtiö, Mettler Toledo, voinut myötävaikuttaa vahingon syntymiseen siitä syystä, että sillä oli kohtuulliset hinnat.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

268 Neuvosto esittää riidanalaisen asetuksen 81 perustelukappaleessa seuraavat seikat:

"Yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön markkinoista pieneni 26,1 prosentista vuonna 1995 24,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana eli 4,6 prosenttia, kun

huomioon otetaan kaikki vaakamallit. Yhteisön tuotannonalan osuus alempaan segmenttiin kuuluvien vaakojen markkinoista pieneni puolestaan 21,8 prosentista vuonna 1995 17,1 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana eli 22 prosenttia.”

269 Riidanalaisen asetuksen 100 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Yhteisön markkinoiden kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana 35 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi kuitenkin vain 29 prosenttia, kun taas tuonti tarkasteltavina olevista maista kasvoi 123 prosenttia.”

270 Riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleessa todetaan lopuksi seuraavaa:

”Kuten johdanto-osan 81 [perustelu]kappaleessa selostettiin, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 4,6 prosenttia tarkastelujaksolla. Tarkasteltavina olevista maista tulevan tuonnin markkinaosuus sen sijaan kasvoi samana ajanjaksona 9,2 prosentista 15,1 prosenttiin.”

271 Kantajan kannekirjelmässä on kolme taulukkoa, jotka perustuvat 21.9.2000 päivätyssä tiedonannossa ja riidanalaisessa asetuksessa oleviin tietoihin ja jotka liittyvät yhteisön teollisuudenalan myynnin määrään absoluuttisin luvuin ilmaistuna sekä yhteisön teollisuudenalan ja tarkastelun kohteina olevien maiden markkinaosuuksiin. Jäljempänä on syytä esittää uusi taulukko, joka sisältää näiden kolmen taulukon tiedot ja josta lisäksi ilmenee kunkin lajin tietojen suhteellinen kehitys. Tämä taulukko on laadittava ottaen huomioon se, että CAS Corp:sta peräisin olevaa tuontia, joka ei ollut tapahtunut polkumyynnillä, ei olisi pitänyt ottaa huomioon.

	1995	1996	1997	1998	TA	Kehittymi- nen pro- sentteina
Yhteisön teollisuuden- alan markkinaosuus	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	- 4,6
Kulutus yhteisössä	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Yhteisön teollisuuden- alan myynnin määrä	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Muiden toimijoiden myynnin määrä yhteis- össä	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Kokonaistuonti	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Kiinasta, Etelä-Koreasta ja Taiwanista peräisin oleva kokonaistuonti*	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Kiinan, Etelä-Korean ja Taiwanin markkina- osuus*	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Muu tuonti	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	- 6

* Toinen rivi osoittaa tilanteen ilman CAS Corp:sta peräisin olevaa tuontia.

272 Kantaja yrittää näillä tiedoilla osoittaa, että yhteisön teollisuudenalan myynnin määrä oli vakaasti ja merkittävästi kasvanut koko tarkasteluajanjakson ajan, ja vaikka yhteisön teollisuudenala olisikin menettänyt osan markkinoistaan suhteellisin luvuin ilmaistuna, tämä menetys ei ollut voinut aiheutua tarkasteltavina olevista maista peräisin olevasta tuonnista, sillä nämäkin maat olivat menettäneet markkina-
osuuksiaan.

273 On todettava, ettei kantajan väitteisiin voida yhtyä. Myynnin määrää suhteessa yhteisön kulutukseen ei näet voida ilmaista absoluuttisesti, koska markkinaosuus on suhteellinen, prosenttilukuna ilmaistava käsite. Edellä olevista tiedoista ilmenee, että yhteisön teollisuudenalan markkinaosuus oli vuonna 1995 26,1 prosenttia ja tutkimusajanjaksona 24,9 prosenttia, mikä edustaa 4,6 prosentin suhteellista laskua.

Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus oli vuonna 1995 7 prosenttia ja tutkimusajanjaksona 13,4 prosenttia, mikä edustaa 91 prosentin suhteellista lisäystä.

274 On todettava, että 13,4 prosentin suuruista markkinaosuutta voidaan pitää riittävän suurena osoittamaan, että tarkasteltavina olevista maista peräisin olevalla tuonnilla on voinut olla vahingollinen vaikutus yhteisön teollisuudenalaaan (ks. vastaavasti asia T-51/96, Miwon v. neuvosto, tuomio 30.3.2000, Kok. 2000, s. II-1841, 106 kohta). Lisäksi vaikka yhteisön teollisuudenalan myynnin määrä olikin tarkasteluajanjakson aikana noussut 29 prosentilla, tämä lisäys ei suhteellisesti vastaa kulutuksen kasvua, joka oli 35 prosenttia samana ajanjaksona. Näistä luvuista ilmenee selvästi, että yhteisön teollisuudenalan markkinaosuus taantui, kuten neuvosto väittää. Tarkasteltavina olevista maista peräisin olevien elektronisten vaakojen tuonti kasvoi noin 159 prosentilla tarkasteluajanjaksona. Kantaja väittää virheellisesti, että muut toimijat näyttävät yhteisön markkinoiden tärkeimmiltä toimijoilta. Niiden myynnin määrä kasvoi vain 29 prosentilla saman ajanjakson aikana.

275 Kantajan väitteestä, jossa se katsoo, että jos vuotta 1996 ja tutkimusajanjaksoa verrattaisiin, lopputulos olisi erilainen muun muassa siten, että polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus olisi 4 prosenttia pienempi, on todettava, että vaikka katsottaisiinkin, että tarkasteltavina olevista maista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus olisi vähentynyt, voidaan todeta, että otettaessa ajanjakson alkamiskohdaksi vuosi 1996, tämän tuonnin markkinaosuus, eli 13,4 prosenttia tutkimusajanjaksona, pysyi merkittävänä (ks. vastaavasti edellä 274 kohdassa mainittu asia Miwon v. neuvosto, tuomion 106 kohta).

276 Lisäksi on syytä todeta, että tulokset vaihtelevat aina sen mukaan, mitkä ajanjaksot on valittu tietojen tutkimista varten. Tutkinnan ajallinen kohde on nyt esillä olevassa asiassa valittu siten, että se kattoi vuoden 1995 ja tutkimuksen päättymisen (vuosi 1999) välisen ajanjakson. Kuten neuvosto toteaa, parhaita ja luotettavimpia tietoja kulutukseen ja laajemminkin markkinaosuuksiin liittyvän muuttujan määrittämi-

seksi ovat koko tutkittua ajanjaksoa koskevat kokonaistiedot. Näin on yhdyttävä neuvoston siihen käsitykseen, jonka mukaan nämä tiedot vahvistavat, että yhteisön teollisuudenalan markkinaosuuksien menettämisen ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuksien kasvun välillä oli selvä ja merkittävä keskinäinen yhteys syy-yhteyden kannalta tarkasteltuna.

277 Tältä osin on myöskin syytä muistuttaa, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta, kun ne polkumyynnimenettelyssä päättävät, mikä ajanjakso otetaan huomioon vahinkoa määritettäessä (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, Kok. Ep. XI, s. I-161, 86 kohta). Kantaja ei nyt esillä olevassa asiassa ole riitauttanut itse tarkasteluajanjakson valintaa eikä osoittanut, että yhteisön toimielimet olisivat ylittäneet harkintavaltansa rajat ottamalla huomioon vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson vahinkoa arvioidessaan.

278 Näin ollen kolmannen kanneperusteen neljättä osaa ei voida hyväksyä.

279 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole kyennyt näyttämään toteen, että yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen syy-yhteyttä tutkiesaan. Näin ollen ne eivät ole rikkoneet perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa.

280 Tästä syystä kolmas kanneperuste on hylättävä.

D Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksessa säädettyjä menettelysääntöjä on rikottu

281 Neljäs kanneperuste sisältää pääasiallisesti kolme osaa, joissa vedotaan menettelyyn liittyviin säännönvastaisuuksiin.

1. Ensimmäinen osa: perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan rikkominen

a) Asianosaisten lausumat

282 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 20 artiklan 4 kohtaa, koska komissio ei ole ilmoittanut kantajalle tiettyjä tosiseikkoja ja asianhaaroja, joiden nojalla se aikoi ehdottaa neuvostolle lopullisten tullien käyttöönottoa.

283 Huolimatta kantajan esittämästä lisätietopyynnöstä komissio oli jättänyt vastaamatta kysymyksiin numerot 2, 3, 4, 6, 10, 11 ja 12, jotka kantaja oli sille esittänyt 29.9.2000 päivätyssä faksissaan, eikä näin ollut mahdollistanut sitä, että kantaja olisi voinut tehokkaasti puolustaa etujaan. Kantaja väittää tutkimuksessa esitettyjä toteamuksia koskeviin kysymyksiin annetuista komission vastauksista ilmenevän, että yhteisön toimielimet ovat tahallaan kieltäytyneet antamasta sille tietoja ja estäneet kantajaa käyttämästä puolustautumisoikeuksiaan.

284 Neuvosto väittää, että komissiolla on velvollisuus ilmoittaa ne olennaiset tosiseikat ja asianhaarat, joiden perusteella se aikoo ehdottaa neuvostolle lopullisten polku-

myyntitoimenpiteiden käyttöönottamista, koska näistä tiedoista on hyötyä osapuolille näiden puolustaessa etujaan. Osapuolen, joka pitää näitä tietoja riittämättöminä, on, jatkaa neuvosto, kehotettava komissiota selvittämään niitä. Se huomauttaa, että jos komissio vastaa lisätietopyyntöön ja jos tämä osapuoli pitää vastausta riittämättömänä, sen on tuotava tämä seikka selvästi esille. Lisäksi neuvosto huomauttaa, että vaikka komissio ei olisikaan toimittanut joitakin sellaisen osapuolen, jota asia koskee, pyytämiä tietoja, tämä ei sinänsä aiheuta lopulta toteutettujen toimenpiteiden kumoamista, sillä osapuolen, jota asia koskee, on toteennäytettävä, että tämä vaikuttaa tosiasiallisesti sen kykyyn puolustaa tehokkaasti etujaan.

285 Neuvoston mukaan kantajan väitteet ovat perusteettomia, sillä se ei ole selittänyt, miksi se ei ollut kyennyt tehokkaasti puolustamaan etujaan, joten näitä väitteitä ei voida ottaa tutkittaviksi. Toissijaisesti neuvosto väittää, että komissio on vastannut näihin kysymyksiin asianmukaisesti ja niiden edellyttämin tavoin. Neuvosto väittää vielä, että kantajan vastauksessaan esittämät selitykset eivät liity asiaan eikä suurinta osaa niistä voida tutkia, sillä ne sisältävät uusia tosiseikkoihin liittyviä väitteitä, jotka olisi pitänyt esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle kannekirjelmässä.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

286 Neljännen kanneperusteen ensimmäisen osan tutkimatta jättämistä koskevasta väitteestä on riittävää todeta, että kantajan väitteet täyttävät työjärjestyksen 44 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset, joten ne voidaan ottaa tutkittaviksi.

287 Komissiolle perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa asetetulla velvollisuudella ilmoittaa yrityksille, joita polkumyymintimenettely koskee, ne tosiseikat ja oleelliset asianhaarat, joiden perusteella se aikoo ehdottaa polkumyymintullien käyttöönottamista, pyritään takaamaan tällaisen menettelyn kohteina olevien yritysten

puolustautumisoikeudet (asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok. 2002, s. II-4897, 131 kohta). Nyt esillä olevaa, tämän säännöksen rikkomiseen perustuvaa kanneperustetta on siis tulkittava siten, että siinä väitetään pääasiallisesti, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu riidanalaisen asetuksen antamiseen päättyneen hallinnollisen menettelyn aikana.

288 Aluksi on syytä todeta, että puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen on yhteisön oikeuden peruseriaate (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3187, 15 kohta; yhdistetyt asiat T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2461, 81 kohta ja asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. II-4137, 55 kohta).

289 On syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen mukaan yrityksille, joita polkumyynniasetusta edeltävä tutkimusmenettely koskee, on hallinnollisen menettelyn aikana annettava mahdollisuus tehokkaasti esittää kantansa väitetyjen tosiseikkojen ja asianhaarojen todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio on käyttänyt polkumyynnin ja siitä yhteisön teollisuudenalalle aiheutuvan vahingon olomassaoloa koskevan väitteensä tukena (edellä 288 kohdassa mainittu asia Al-Jubail Fertilizer ja Saudi-Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 17 kohta; edellä 288 kohdassa mainittu asia Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, tuomion 83 kohta; edellä 288 kohdassa mainittu asia Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomion 55 kohta ja edellä 287 kohdassa mainittu asia Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomion 132 kohta).

290 Nämä edellytykset on kirjattu perusasetuksen 20 artiklaan. Komissiolla on perusasetuksen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla velvollisuus toimittaa muun muassa polkumyynnitutkinnan kohteena olevan tuotteen viejälle lopullinen ilmoitus niistä tosiseikoista ja oleellisista asianhaaroista, joiden perusteella se suunnittelee esittävänsä neuvostolle lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista. Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa säädetään, että lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ja tavallisesti viimeistään

kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiseikkoja tai asianhaaroja sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiseikkoihin ja asianhaaroihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

- 291 Polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1; jäljempänä vanha perusasetus) voimassaollessa yhteisön toimielinten toimittamien tietojen riittävyttä oli arvioitava suhteessa pyydettyjen tietojen yksityiskohtaisuuteen (ks. vastaavasti edellä 288 kohdassa mainittu asia Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, tuomion 93 kohta).
- 292 Lopullisen ilmoituksen, jolla pyritään mahdollistamaan se, että ne osapuolet, joita asia koskee, voisivat tehokkaasti esittää kantansa hallinnollisessa menettelyssä, riittämättömyys aiheuttaa lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottamisesta annetun asetuksen pätemättömyyden vain silloin, kun nämä osapuolet eivät tämän laiminlyönnin vuoksi ole kyenneet tehokkaasti puolustamaan etujaan (edellä 288 kohdassa mainittu asia Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomion 55 ja 73 sekä 81—84 kohta).
- 293 Näiden periaatteiden valossa on siis tutkittava, onko kantajan puolustautumisoi-keuksia loukattu tutkimusmenettelyn aikana.
- 294 Nyt esillä olevassa asiassa komissio toimitti 21.9.2000 kantajille tiedonannon niistä tosiseikoista ja asianhaaroista, joiden perusteella aikoi ehdottaa neuvostolle 13,1 prosentin suuruisen lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottoa kantajan valmistamien elektronisten vaakojen tuonnissa. Kantajalle annettu määräaika

huomautusten esittämiseen päättyi 11.10.2000. Kantaja pyysi 29.9.2000 päivätyllä faksilla komissiolta lisätietoja. Komissio vastasi tähän pyyntöön kahdella kirjeellä, jotka oli päivätty 29.9.2000 (polkumyyntiin liittyvät kysymykset) ja 4.10.2000 (vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat kysymykset). Kantaja pyysi 4.10.2000 päivätyllä faksilla, kuitenkin ennen komission samana päivänä päivätyä kirjettä, sen määräjän pidentämistä, joka sille oli annettu huomautusten esittämistä varten. Komissio kieltäytyi jatkamasta määräaikaan 5.10.2000 päivätyllä faksilla. Kantaja esitti 10.10.2000 päivätyllä kirjeellä polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevat huomautuksensa. Komissio vastasi 10.10.2000 päivätyyn kirjeeseen 11.10.2000 polkumyyntiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta. Tuolloin se muun muassa hyväksyi väitteet, jotka kantaja oli esittänyt myyjien palkoista, ja alensi polkumyyntimarginaalin 13,1 prosentista 12,8 prosenttiin. Komissio esitti 23.10.2000 loput kommenttinsa 10.10.2000 päivätyistä kirjeistä.

295 Jotta voitaisiin arvioida, onko kantaja voinut tehokkaasti puolustaa etujaan, on tutkittava ne vastaukset, jotka komissio on antanut kuhunkin kysymykseen, johon se kantajan mukaan ei ole riittävästi vastannut.

296 Kysymyksellä nro 2 kantaja halusi selvittää ”voidakseen kommentoida normaaliarvon ja vientihintojen keskinäistä vertailtavuutta — — mitä oikaisuja vientihintoihin ja indonesialaisen tuottajan kotimaan markkinoiden myyntihintoihin [oli] tehty”.

297 Komissio selitti vertailua 21.9.2000 toimittamassaan tiedonannossa (liitteessä A oleva 2.c kohta) seuraavasti:

”Normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu perustuu arvoon vapaasti tehtaalla ja samassa kaupan portaassa (jakelija/jälleenmyyjä). Tällöin olemme käyttäneet viitteenä yhtiöönne liittyviä tietoja sellaisina kuin ne on meille esitetty kysely-

lomakkeeseen antamassanne vastauksessa. Komissio on ottanut erot huomioon yhtiönne ehdottamin tavoin oikaisuina; olemme oikaisseet 1 prosentilla hintaa, joka on laskutettu kyseistä myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten erojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukaisesti.”

- 298 Komissio antoi 29.9.2000 päivätyssä kirjeessään lisätietoja käytettyjen indonesialaisten mallien teknisistä ominaisuuksista. Lisäksi komissio selitti, ettei fyysisten ominaisuuksien eroavuuksien nojalla ollut tehty oikaisuvia korotuksia; tämä koski kotimaanmyyntiä ja viitemallin, eli mallin TEC SL-2200, myyntiä vientiin. Komissio selitti myös, että mallin TEC SL-2200 koko myynti oli laskutettu käyttäen perustana arvoa vapaasti tehtaalla. Komissio selitti 11.10.2000 päivätyssä vastauskirjeessään 10.10.2000 päivätyyn kirjeeseen, jossa kantaja väitti, ettei komissio ollut onnistunut ottamaan huomioon fyysisiä eroja normaaliarvon määrittämisessä käytetyn mallin ja kantajan viemien erilaisten mallien välillä, seuraavaa:

”On huomautettava, että, kuten [kantajan] toimenpidekohtaisesta luettelosta ilmenee, ei ole varmaa, että markkina-arvossa olisi väitetyin tavoin virhe, joka mahdollisesti edellyttäisi fluoroivalla näytöllä varustetun [elektronisen vaa’an] ja toisen digitaalinäytöllä (LCD) varustetun mallin välisen normaaliarvon oikaisemista. Olemme huomanneet, että samaa fluoroivalla näytöllä varustettua mallia on myyty alhaisempaan hintaan kuin malleja, joilla ei ole tätä ominaisuutta. Kantelunne siis hylätään.”

- 299 Komissio jatkoi tuon kirjeen 2 kohdassa todeten seuraavaa:

”Muistutamme teitä lisäksi, että, kuten olemme 29.9.2000 päivätyssä kirjeessämme jo todenneet, normaaliarvoihin ei fyysisten ominaisuuksien, kuten paristokäyttöi-

syyden, suoran 'PLU'-avaimen, 'fold-up'-näytön jne., joita on [kantajan] vientimalleissa mutta ei TEC:n mallissa SL-2200, eroavuuksien nojalla ole tähän mennessä tehty oikaisuvia korotuksia. Näiden olemassa olevien erojen vuoksi polkumyynnitulli voitaisiin määrätä korkeammaksi."

300 Tuon saman kirjeen 3 kohdassa komissio on vielä selittänyt, että jos se olisi noudattanut kantajan ehdottamaa lähestymistapaa polkumyynnimarginaalia laskiesaan, se olisi päätyntä suurempaan marginaaliin kuin omaa lähestymistapaansa soveltaessaan.

301 Kantaja on nyt esillä olevassa asiassa vedonnut kyseistä myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten eroihin. Tämä tekijä on hyväksytty, kuten 21.9.2000 päivätyin tiedonannon liitteessä A olevasta 2.c kohdasta ilmenee. Tiedonannon antamisen jälkeen kantaja on esittänyt kysymyksiä tuotteiden fyysisistä ominaisuuksista. Kuten edellisessä kohdassa on osoitettu, komissio on riittävästi selittänyt, miksi se ei ollut tehnyt oikaisua fyysisten ominaisuuksien erojen vuoksi.

302 Näin ollen on katsottava, että kantaja tiesi, mitä malleja komissio oli käyttänyt normaaliarvoa määrittäessään. Sille oli myös riittävästi ilmoitettu niistä syistä, joiden vuoksi fyysisissä ominaisuuksissa olevien erojen takia ei ollut tehty oikaisuja. Komissio pidättäytyi nimittäin tietoisesti tekemästä korottavia oikaisuja, jotka olisivat aiheuttaneet suuremman marginaalin. Kantaja tiesi myös, että hintoja oli verrattu samassa kaupan portaassa. Kantaja ei myöskään ole vaatinut muita oikaisuja. Se kykeni näin ollen tehokkaasti puolustamaan etujaan 29.9.2000 päivätyistä faksistaan ilmenevän kysymyksen nro 2 osalta.

303 Kysymykset nro 3 ja 4 koskevat myyjien palkkojen oikaisua, jonka komissio teki alun perin kantajan vientihintaan ja jonka vaikutuksesta vientihinta laski kasvattaen näin polkumyyntimarginaalia.

304 Kuten 29.9.2000 ja 11.10.2000 päivätyistä kirjeistä ilmenee, komissio ei tehnyt myyjien palkkoihin perustuvaa oikaisua polkumyyntitullin lopullisessa laskennassa. Se nimittäin pienensi polkumyyntimarginaalia 11.10.2000 päivätyssä kirjeessä 13,1 prosentista 12,8 prosenttiin. Näin se siis teki kantajalle edullisemman päätöksen ja hyväksyi täysin sen tältä osin esittämät lausumat. Näin ollen ei enää ole syytä tutkia, vastasiko komissio asianmukaisesti kantajan kysymyksiin nro 3 ja 4.

305 Kysymyksessään nro 6 kantaja esitti seuraavat seikat:

”JKM Consultingin komissiolle 14.4.2000 osoittamassa kirjeessä todetaan seuraavaa: ’Kuten tässä kokouksessa [sovittiin], Bizerba ja Avery Berkel tulevat täydentämään yhtiönsä erillistä vastausta luottamuksellisessa ja ei-luottamuksellisessa muodossa, ja ilmoitan siitä teille komission toimipaikkaan.’ [Kantaja] haluaisi tietää, mitä seikkoja Bizerba ja Avery Berkel tuolloin oikein esittivät yhtiönsä erillisessä vastauksessa.”

306 Komissio vastasi 4.10.2000 päivätyssä kirjeessään seuraavaa:

”Komission yksiköt ovat keskustelleet yhteisön teollisuudenalan kanssa oheen liitetyistä vahingon syntymistä osoittavista seikoista. Yhteisön teollisuudenala on tuolloin lähettänyt huomautuksia, joista olette saaneet jäljennökset ei-luottamuksellisten asiakirjojen mukana.”

307 Kantajan kannekirjelmään liittämiensä asiakirjojen joukossa on eräs Bizerban 10.4.2000 päivätty, 14.4.2000 saatu kirje, jossa se esittää vahinkoa koskevat kommenttinsa. Tässä kirjeessä Bizerba antaa lisätiedot, joihin JKM Consultingin 14.4.2000 päivätystä kirjeestä viitataan. Avery Berkeliltä peräisin olevista tiedoista on todettava, ettei tuon yhtiön kirjettä ole niissä asiakirjoissa, jotka kantaja on liittänyt kannekirjelmäänsä, vaikka asiakirjoista ilmenee, että kantaja on tiennyt siitä. Tämä asiakirja, joka on jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle neuvoston vastauksen liitteessä, oli nimittäin saatavilla ei-luottamuksellisissa asiakirjoissa, joista kantaja otti jäljennökset. Neuvosto on vastauksensa liitteenä jättänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tältä osin kaksi pöytäkirjaa, jotka osoittavat, että kantajan laillinen edustaja oli tutustunut ei-luottamuksellisiin asiakirjoihin 14.9. ja 1.12.2000. 14.9.2000 päivätyn pöytäkirjan 12 kohdasta ilmenee kantajan laillisen edustajan ottaneen jäljennökset Avery Berkelin 14.4.2000 päiväystä ja 17.4.2000 saapuneesta kirjeestä. Näin ollen kantajan väite, jonka mukaan "ei-luottamuksellisissa asiakirjoissa ei [ollut] Bizerban ja Avery Berkelin tuon 14.4.2000 päivätyn kirjeen jälkeen tekemiä huomautuksia, joilla olisi täydennetty 'näiden yhtiöiden antamia, kumpaaakin erityisesti koskevia vastauksia'", ja jonka mukaan "niissä oli vain yksi Bizerban 10.4.2000 esittämä huomautus, mutta ei yhtään Avery Berkelin esittämää", ei ole totuudenmukainen. Sekä Bizerba että Avery Berkel lähettivät nimittäin komissiolle kirjeet vuoden 2000 huhtikuun alussa pidetyn kokouksen jälkeen ja täydensivät näin vastauksiaan. Kuten edellä on osoitettu, kantaja sai tiedon näistä kirjeistä.

308 Näin ollen on todettava, että kantaja sai tiedon yhteisön teollisuudenalan jättämiä kaikkia huomautuksia koskevista ei-luottamuksellisista yhteenvedoista kokonaisuudessaan. Näin ollen kantaja kykeni tehokkaasti puolustamaan etujaan 29.9.2000 päiväystä faksistaan ilmenevän kysymyksen nro 6 osalta.

309 Kantaja kysyi kysymyksessä nro 10 komissiolta, oliko se tutkinut, missä määrin punnan korkea vaihtokurssi suhteessa euroon oli vaikuttanut Avery Berkelin kilpailukykyyn euroalueella tapahtuneen myynnin osalta.

310 Komissio vastasi 4.10.2000 päivätyssä kirjeessään seuraavasti:

”Edellä kysymykseen nro 9 annetusta vastauksesta ilmenevistä syistä — — ei ole ollut mahdollista laatia yksityiskohtaista katsausta sellaisista vahinkoa koskevista tiedoista, jotka ilmaisisivat euroalueen ja [sen ulkopuolisen alueen] luvut. [Tietojen kehittyminen, jota oli pyydetty, ei ollut saatavilla, sillä taulukko 4.2.2 oli laadittu yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien toimittamien luetteloiden perusteella toimenpide toimenpiteeltä. Komission yleinen käytäntö on se, että se pyytää toimenpidekohtaiset luettelot vain tutkimusajanjaksolta.] Saatavilla olevien tietojen mukaan on kuitenkin selvää, että vahinkoa on aiheutunut yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien myynnille sekä euroalueella että sen ulkopuolella oleville asiakkaille.”

311 Näin ollen komissio selitti, ettei sillä ollut vahingosta sellaisia tietoja, jotka olisi jaettu euroalueen ja sen ulkopuolisen alueen kesken. Se selitti lisäksi päätelleensä, että vahinkoa oli aiheutunut yhteistyössä olleiden tuottajien (siis myöskin Avery Berkelin) myynnille sekä euroalueella että sen ulkopuolella oleville asiakkaille. Näin ollen se selitti kantajalle, millaisen tutkimuksen se oli tältä osin toimittanut.

312 On katsottava, että komissio on vastannut asianmukaisesti kantajan esittämään kysymykseen ja että se on antanut kantajalle kaikki ne tiedot, jotka viimeksi mainittu tarvitsi voidakseen tehokkaasti puolustaa etujaan. Sitä vastoin kysymys siitä, onko komissio huomionnut tämän tekijän asianmukaisesti, ei liity kantajan puolustautumisoikeuksien noudattamiseen, kuten neuvosto toteaa.

313 Kantaja tiedusteli kysymyksessä nro 11, ”miten komissio — — kykeni määrittämään, että alempaan, keskitason ja ylempään segmenttiin kuuluvien [elektronisten vaakojen] välillä oli selvä ero siten kuin se [oli] tehnyt vahinkoa koskevassa tutkimuksessaan”, koska ”tiedonannon 2.1 kohdassa mainittiin, että ’tutkimus [oli] osoittanut, ettei näiden kolmen segmentin välillä voitu tehdä selkeää eroa sen vuoksi, että lähisegmenttien mallit olivat usein keskenään vaihdettavissa”.

314 Komissio vastasi tähän 4.10.2000 päivätyllä kirjeellään seuraavasti:

”Tässä tutkimuksessa kyseessä oleva tuote on sama kuin aiemmissa tai vireillä olevissa tutkimuksissa käytetty tuote. Kaikki tässä tutkimuksessa vertailut mallit ovat niiden yhteistyössä toimineiden yhtiöiden, joita asia koskee, määrittämiä (olivatpa ne vientiä harjoittavia tai yhteisön tuottajia) ja ne on tarpeellisin osin tarkistettu.”

315 Komissio on näin selittänyt, miten se oli jakanut tuotteen alemman, keskitason ja ylemmän segmentin kesken. Näin ollen on syytä katsoa, että komission vastaus on ollut riittävä takaamaan, että kantaja on voinut tehokkaasti puolustaa etujaan.

316 Lisäksi ja kuten neuvosto perustellusti väittää, alempaan segmenttiin kuuluvat elektroniset vaa’at on erotettu muista elektronisista vaa’oista vain tiedottamistarkoituksessa ja vahingon tarkastelu on kattanut koko tuotevalikoiman (ks. edellä 127–131 kohta).

317 Kantaja on kysymyksessä nro 12 esittänyt polkumyynnin merkittävyyttä koskevat seuraavat huomautukset:

”Tiedonannon 4.4.1 kohdassa todetaan, että ’tutkimus on sisältänyt kaikki perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa erikseen mainitut tekijät’. [Kyseisen asetuksen] 3 artiklan 5 kohdassa mainittua todellisen polkumyynnimarginaalin määrää ei kuitenkaan näytetä tutkitun. Onko katsottu, että tällä tekijällä ei ole ollut tutkimuksen kannalta merkitystä? Kun otetaan huomioon, että komission osoit-

tamat alihinnoittelumarginaalit ovat olleet huomattavia, miten komissio on päätenyt katsomaan, että vahinko on aiheutunut polkumyynnin vaikutuksesta? Onko komissio ottanut huomioon sen, että sellaisella hinnalla tapahtunut tuonti, joka ei ole polkumyyntiä, olisi aiheuttanut saman vahingon, sillä alihinnoittelu oli väitetyn polkumyynnin poistamisenkin jälkeen vielä huomattavaa ja oli pysynyt lähes muuttumattomana useimmilla yhteistyössä toimineilla tuottajilla?”

318 Komissio vastasi tähän 4.10.2000 päivätyssä kirjeessään seuraavasti:

”Kysymykseenne koskee erittäin teoreettista kysymystä, sillä te pyydätte komission yksiköitä kuvittelemaan sellaisen tilanteen, jossa vientiä harjoittavien tuottajien myynti ei olisi tapahtunut polkumyynnihinnalla. Näin ei selvästikään ole asian laita tässä tutkimuksessa. Komission yksiköt ovat kuitenkin tutkineet kaikki ne asian kannalta merkitykselliset tekijät, jotka ovat voineet vaikuttaa yhteisön teollisuudenalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Tiedonannon kappaleessa ’Syy-yhteys’ on vahvistettu tarkasteltavina olevista maista peräisin olevan, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön teollisuudenalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys.”

319 On todettava, että komissio on vastannut asianmukaisesti kantajan kysymykseen nro 12.

320 Edellä esitetyistä syistä neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

2. Toinen osa: perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen

a) Asianosaisten lausumat

321 Kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa, koska ne eivät ole myöntäneet sille kymmenen päivän pituista vähimmäisaikaa tiedonantoa koskevien huomautusten valmistelua varten. Koska komission lopullinen vastaus lisätietopyyntöön toimitettiin 4.10.2000 ja koska kantajalle huomautusten esittämistä varten asetettu aika määrättiin päättymään 11.10.2000, viimeksi mainittu ei ole saanut hyväkseen edellä mainitussa säännöksessä säädettyä määräaikaa.

322 Kantaja huomauttaa ensinnäkin, että neuvosto on jättänyt täsmentämättä sen syyn, jonka vuoksi kantaja oli väärässä väittäessään, että määräaika olisi pitänyt laskea siitä päivästä, jona selvitys saatiin. Toiseksi kantaja kiistää neuvoston tulkinnan, jonka mukaan lopullista lisäilmoitusta olisi pidettävä selvennyksenä ja jonka mukaan osapuolille ei ollut syytä myöntää huomautusten esittämisen kannalta oleellista vähimmäismääräaikaa. Kantajan mukaan tällä tulkinnalla ei oikein oteta huomioon puolustautumisoikeuksia polkumyymintimenettelyssä. Kolmanneksi kantaja väittää, että sen on riittävää näyttää toteen, ettei perusasetuksessa säädettyä pakottavaa määräaikaa ole noudatettu. Lopuksi kantaja väittää, että koska lopullinen ilmoitus vahinkoa koskevista kysymyksistä on annettu 4.10.2000 ja kun Kiinan lakisääteiset vapaapäivät otetaan huomioon, kantaja oli 7.10.2000 asti estynyt esittämästä huomautuksiaan, sillä 7. ja 8.10. oli viikonloppu; sen mukaan sille jäi vain yksi päivä kyseisten huomautusten valmisteluun. Se olisi halunnut tarkistaa muun muassa komission väitteen siitä, että euroalueella myytyjen mallien ja tämän alueen ulkopuolella myytyjen mallien fyysiset ominaisuudet eivät millään tavoin eronneet toisistaan ja että olemassa oli keskenään verrattavissa olevia malleja, samoin kuin 4.10.2000 päivätyn kirjeen liitteessä ilmoitetut kulutukseen liittyvät luvut sekä elektronisista vaaoista eroavien, mutta Eurostatin mukaan samaan koodiin kuuluvien tuotteiden vientiä koskevan näytön. Se toteaa olevan oleellista, että polkumyymintimenettelyssä annetaan ehdottomat vähimmäistakeet puolustautumiso-

keuksista säätämällä muun muassa, että osapuolilla on vähintään kymmenen päivää etujensa puolustamiseen.

323 Neuvosto kiistää kantajan väitteet ja toteaa aluksi, että lopullinen ilmoitus annettiin tiedoksi 21.9.2000 päivätyllä kirjeellä ja että määräajan päättymispäiväksi määrättiin 11.10.2000. Neuvoston mukaan määräaika oli näin pidempi kuin kymmenen päivää.

324 Toiseksi neuvosto huomauttaa, että vaikka kantajan tulkinta määräajan alkamisajankohdasta olisikin oikea, se seikka, ettei sillä olisi ollut kymmentä päivää huomautustensa laatimiseen ei kuitenkaan aiheuta riidanalaisen asetuksen kumoamista. Neuvosto väittää, että kantajan on näytettävä toteen, että se seikka, ettei sillä ole ollut kymmentä päivää selvennyksiä koskevien huomautustensa laatimiseen, on estänyt sitä tehokkaasti puolustamasta etujaan. Neuvosto väittää, että 21.9.2000 päivätty kirje sisälsi kaikki ne tiedot, joita kantaja tarvitsi puolustaakseen tehokkaasti etujaan.

325 Neuvosto väittää lisäksi, että tosiseikkoja koskevat uudet väitteet, eli että kantaja ei ollut voinut kerätä todisteita euroalueella myytyjen mallien ja tämän alueen ulkopuolella myytyjen mallien fyysisten ominaisuuksien eroista eikä kulutusluvuista, on esitetty vasta vastauksen antamisvaiheessa, ja ettei niitä tästä syystä voida ottaa tutkittaviksi. Joka tapauksessa ne ovat sen mukaan perusteettomia.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

326 Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädetään, että ”lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan

määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää”.

- 327 Komissio on nyt esillä olevassa asiassa antanut tiedonannon tiedoksi 21.9.2000 päivätyllä kirjeellä. Määräaika huomautusten esittämiselle määrättiin päättyväksi 11.10.2000 ja se oli näin ollen pidempi kuin kymmenen päivää. Kantaja pyysi 29.9.2000 päivätyllä faksilla komissiolta lisätietoja. Komissio vastasi pyyntöön kahdella erillisellä kirjeellä, jotka oli päivätty 29.9.2000 ja 4.10.2000. Kantaja pyysi 4.10.2000 päivätyllä faksilla määräajan pidentämistä esittääkseen kommenttinsa. Komissio kieltäytyi tästä 5.10.2000 päivätyllä faksilla. Kantaja esitti 10.10.2000 päivätyllä kirjeellä kommenttinsa niistä tiedoista, jotka se oli saanut komissiolta.
- 328 Kantaja vetoaa pääasiallisesti siihen, että sillä olisi pitänyt olla kymmenen päivän pituinen määräaika komission 4.10.2000 päivätystä kirjeestä lukien. Neuvosto puolestaan katsoo, että määräajan on alettava lopullisen ilmoituksen antamisesta, eli 21.9.2000.
- 329 Ennen kuin tutkitaan, onko neuvosto oikeassa väittäessään, että lopullinen ilmoitus annettiin jo 21.9.2000 päivätyllä kirjeellä ja että myöhemmät kirjeet olivat vain pelkkiä selvennyksiä, on tutkittava, mitä seurauksia nyt esillä olevassa asiassa aiheutuisi katsottaessa, että lopullinen ilmoitus annettiin myös 29.9.2000 ja 4.10.2000 päivätyillä kirjeillä.
- 330 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että jos tietyt seikat jätetään mainitsematta lopullisessa ilmoituksessa, tällä ei loukata kantajan puolustautumisoikeuksia, jos on näytetty toteen, että kantaja on saanut tiedon näistä seikoista muussa yhteydessä sellaisena

ajankohtana, että sen on vielä ollut mahdollista tehokkaasti esittää näkemyksensä tältä osin ennen kuin komissio on tehnyt ehdotuksensa riidanalaisen asetuksen antamiseksi (ks. vastaavasti edellä 288 kohdassa mainittu asia *Champion Stationery ym. v. neuvosto*, tuomion 83 kohta).

331 Vaikka kantajalla olisikin pitänyt olla kymmenen päivän vähimmäismääräaika sellaisten mahdollisten huomautusten jättämistä varten, jotka koskivat seikkoja, joita ei mainittu sille 21.9.2000 toimitetussa tiedonannossa, ja vaikka tätä määräaika ei olisikaan noudatettu, tämä asianhaara ei sinänsä voi aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamista. On nimittäin vielä selvitettävä, vaikuttaako se seikka, etteivät yhteisön toimielimet ole myöntäneet kantajalle perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyä määräaika edellä mainittuja lisätietoja koskevien mahdollisten huomautusten esittämistä varten, konkreettisesti puolustautumisoikeuksiin kyseisessä menettelyssä.

332 Tältä osin on syytä todeta, että kantaja on vastatessaan komission sille 21.9.2000 toimittamaan tiedonantoon kiistänyt useita kohtia, näiden joukossa myös edellä mainitut seikat, joiden osalta se on riitauttanut komission vastaukset. Komission 29.9.2000 ja 4.10.2000 päivätyt kirjeet olivat vastauksia kysymyksiin, jotka kantaja oli esittänyt 29.9.2000 päivätyssä faksissaan. Kuten edellä 295—320 kohdassa on osoitettu, kantajan puolustautumisoikeuksia ei näiden kysymysten osalta ole loukattu. Kantaja on lisäksi kyennyt esittämään huomautuksensa niin tiedonannosta kuin komission 10.10.2000 päivätyssä kirjeessään antamista lisävastauksistakin.

333 Kantaja väittää muun muassa, ettei se siinä lyhyessä määräajassa, joka sille oli annettu sen jälkeen kun se oli saanut lisätietoja vahingosta komission 4.10.2000 päivätyllä kirjeellä, voinut koota todisteita siitä, että muitakin tuotteita kuin CN-koodiin 8423 8150 kuuluvia elektronisia vaakoja oli viety Kiinasta ja muista tarkasteltavina olevista maista.

334 Tätä väitettä ei ole syytä hyväksyä. Kantaja näet sai 21.9.2000 päivättyä tiedonantoa lukiessaan tiedon siitä, että komissio oli katsonut, että tälle CN-koodille rekisteröity vienti käsitti vain elektronisia vaakoja. Näin ollen kyse ei ole uudesta ”lopullisesta ilmoituksesta”.

335 Siitä väitteestä, jonka mukaan kantajalla ei ollut aikaa tarkistaa komission 4.10.2000 ilmoittamaa väitettä, jonka mukaan euroalueella myytyjen mallien ja tämän alueen ulkopuolella myytyjen mallien fyysiset ominaisuudet eivät millään tavoin eronneet toisistaan ja että olemassa oli toisiinsa verrattavissa olevia malleja, on todettava, että 21.9.2000 päivätyssä tiedonannossa olevassa taulukossa 4.2.2 komissio on ilmoittanut keskimääräiset hinnat (indeksin huomioiden) jokaiselta segmentiltä euroalueella ja tämän alueen ulkopuolella tukeakseen euron käyttöönoton vaikutuksista esittämäänsä näkemystä. Kantaja on 29.9.2000 päivätyn faksin 8 kohdassa kysynyt seuraavaa: ”[kantaja] haluaisi tietää taulukosta 4.2.2, eroavatko yhteisön teollisuudenalan euroalueella tai tämän alueen ulkopuolella myymien niiden mallien fyysiset ominaisuudet toisistaan, joiden nojalla hintavertailu on tehty.” Komissio vastasi tähän 4.10.2000 päivätyssä kirjeessään todeten, että ”taulukossa 4.2.2 on käytetty toisiinsa verrattavissa olevia malleja eikä oikaisuja tarvitse tehdä fyysisten ominaisuuksien perusteella”. Kantaja toteaa 10.10.2000 päivätyssä kirjeessään vain, että ”euroalueella ja [tämän alueen] ulkopuolella tapahtuneen kantelun tehneiden yhteisön yhtiöiden myynnin suuri hintaero, sellaisena kuin se ilmenee komission asiakirjoista, osoittaa selvästi, että kantelijat ovat menettelleet kilpailunvastaisesti ja että ne ovat estäneet rinnakkaistuonnin yhteismarkkinoille”.

336 Komission annettua 4.10.2000 päivättyyn kirjeeseen sisältyneen vastauksensa, kantaja ei ole edes yrittänyt väittää, että sillä oli ollut epäilyksiä, jotka koskivat euroalueella myytyjen mallien ja tämän alueen ulkopuolella myytyjen mallien fyysisten ominaisuuksien välisiä eroavuuksia ja näiden mallien keskinäistä vertailukelpoisuutta. Näin ollen on syytä katsoa, ettei puolustautumisoikeuksia ole loukattu.

- 337 Huhtikuussa 2000 laadittuun asiakirjaan sisältyvistä luvuista, jotka ilmoitettiin kantajalle 4.10.2000 päivätyllä kirjeellä, on riittävää todeta, että kyse oli alustavista tiedoista ja että ainoastaan 21.9.2000 päivättyyn tiedonantoon sisältyneillä tiedoilla oli merkitystä. Tällä väitteellä ei näin ollen ole merkitystä.
- 338 Näin ollen kantaja kykeni 10.10.2000 päivätyssä kirjeessään ilmaisemaan näkemyksensä sen ja komission välisiin erimielisyyksiin liittyvistä kysymyksistä ja esittämään kaikki ne lausumat, joita se on sittemmin kehitellyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 339 Näin ollen kantaja ei voi väittää, että sen puolustautumisoikeuksia olisi loukattu tutkimusmenettelyssä.
- 340 On myös syytä todeta, että kantaja vetoaa virheellisesti perusasetuksen 20 artiklan 3 kohtaan, jonka mukaan ”jos väliaikaista tullia ei ole otettu käyttöön, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa”. Määräaika, joka vahvistettiin 21.9.2000 päivätyssä kirjeessä, koski esitettäviä huomautuksia eikä sitä sovellettu lopullista ilmoitusta koskevaan pyyntöön.
- 341 Tästä syystä neljännen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

3. Kolmas osa: perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdan ja EY 253 artiklan rikkominen

a) Asianosaisten lausumat

342 Kantaja väittää neuvoston rikkoneen perusasetuksen 6 artiklan 9 kohtaa, koska se ei päättänyt tutkimusta vuoden pituisen määräajan kuluessa. Lisäksi sillä, ettei määräajan ylittämistä ollut perusteltu alalla, joka oli jo aiemmin ollut useiden menettelyjen kohteena, rikottiin EY 253 artiklaa. Kantaja vetoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön (edellä 167 kohdassa mainitussa asiassa NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto annetun tuomion 119–125 kohta ja asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 166 kohta).

343 Kantaja väittää, että yhden vuoden pituinen määräaika on yleinen sääntö. Jollei tätä määräaikaa ole mahdollista noudattaa, tutkimus on päätettävä viidentoista kuukauden kuluessa. Tämä velvollisuus on olemassa erityisesti silloin kun on näytetty toteen, ettei yhden vuoden pituisen määräajan noudattaminen ole mahdollista.

344 Neuvosto kiistää kantajan väitteen ja toteaa, että sen tulkinta on ristiriidassa perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdan selvän sanamuodon kanssa. Yhteisön toimielimillä on ehdoton velvollisuus päättää tutkimukset viidentoista kuukauden kuluessa.

b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

345 Kantajan esille tuomasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan polkumyynnimenettelyn ei pidä kestää pidempään kuin on kohtuullista, mitä on arvioitava suhteessa kunkin tapauksen erityispiirteisiin (edellä 342 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. neuvosto, tuomion 166 kohta), on aluksi muistutettava, että tämä oikeuskäytäntö koski vanhan perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohda.

346 On huomautettava, että perusasetuksen 6 artiklan 9 kohta ei vastaa vanhan perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan a alakohtaa, jossa säädettiin seuraavaa:

”Tutkimus lopetetaan joko sen päätökseen saattamisella tai lopullisella toimenpiteellä. Tutkimus on tavallisesti lopetettava vuoden kuluessa menettelyn aloittamisesta.”

347 Nyt esillä olevassa asiassa sovellettavassa perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta [perusasetuksen] 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja [perusasetuksen] 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.”

348 Toisin kuin vanhassa säännöksessä, perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetään ohjeellisesta määräajasta, jonka pituus on yksi vuosi, ja pakottavasta määräajasta, jonka pituus on viisitoista kuukautta. Nämä kaksi määräaikaa tarkoittavat sitä, että jos yhteisön toimielimet eivät ole päättäneet tutkimusta yhden vuoden pituisen ohjeellisen määräajan kuluessa, perusasetuksella annettujen menettelysääntöjen noudattamiseksi riittää se, että tutkimus päätetään pakottavan, viidentoista kuukauden pituisen määräajan kuluessa, eikä tällöin ole tarpeen tutkia, onko tämä ohjeellisen määräajan ylittävä mutta pakottavaa määräaikaa lyhyempi aika kohtuullinen suhteessa käsiteltävänä olevan asian asianhaaroihin. Näin ollen on todettava, että sitä oikeuskäytäntöä, johon kantaja vetoaa, ei voida soveltaa tapauksissa, joissa viidentoista kuukauden pituisesta velvoittavaa määräaikaa on noudatettu.

- 349 Toiseksi on syytä todeta, että menettely on nyt esillä olevassa asiassa aloitettu 16.9.1999 virallisessa lehdessä samana päivänä julkaistulla aloittamisilmoituksella ja että se on päätetty 27.11.2000 neuvoston antamalla riidanalaisella asetuksella. Tutkimusta ei näin ole päätetty vuoden pituisen ohjeellisen määräajan kuluessa. On kuitenkin selvää, että se on päätetty selvästi ennen viidentoista kuukauden pituisen pakottavan määräajan päättymistä. Yhteisön toimielimiä ei näin ollen voida moittia siitä, että ne olisivat rikkoneet perusasetuksen 6 artiklan 9 kohtaa.
- 350 Kolmanneksi on todettava, ettei yhteisön toimielimillä tällöin ollut velvollisuutta mainita niitä syitä, joiden vuoksi ne olivat ylittäneet yhden vuoden pituisen ohjeellisen määräajan. Näin ollen ne eivät ole rikkoneet myöskään EY 253 artiklaa.
- 351 Tästä seuraa, että myös neljännen kanneperusteen kolmas osa on hylättävä.
- 352 Kaikesta edellä lausutusta seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

- 353 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut, koska tämä on sitä vaatinut.
- 354 Komissio, joka on asiassa väliintulijana, vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Kanne hylätään.**

- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.**

- 3) Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä lokakuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

II - 3790

V. Tiili

jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	II - 3672
Tosiseikat	II - 3681
Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset	II - 3684
Aineellinen kysymys	II - 3686
A Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa sovellettaessa on tehty ilmeinen arviointivirhe	II - 3686
1. Johdanto	II - 3686
2. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan systematiikka	II - 3689
a) Asianosaisten lausumat	II - 3689
b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3690
3. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettu ensimmäinen edellytys	II - 3693
a) Yhdenmukaisten hintojen käyttäminen	II - 3693
Asianosaisten lausumat	II - 3693
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3695
b) Myynti tappiolla	II - 3701
Asianosasten lausumat	II - 3701
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3704
c) Kiinan markkinoilla toteutetun myynnin ja viennin suhde	II - 3707
Asianosaisten lausumat	II - 3707
Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3708
d) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettua ensimmäistä edellytystä koskeva päätelmä	II - 3713
	II - 3791

B	Toinen kanneperuste, jonka mukaan vahinkoa määrittäessä on rikottu perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 5 ja 8 kohtaa sekä tehty ilmeinen arviointivirhe	II - 3714
1.	Alustavat huomautukset	II - 3714
2.	Kuudes osa: perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 8 kohdan rikkominen arvioitaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia samankaltaisen tuotteen osan tuotantoon yhteisössä	II - 3716
a)	Asianosaisten lausumat	II - 3716
b)	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3718
3.	Ensimmäinen osa: perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkominen	II - 3719
a)	Asianosaisten lausumat	II - 3719
b)	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3721
4.	Toinen osa: sellaisen tuonnin huomioon ottaminen vahingon määrittämistä koskevassa tutkimuksessa, joka ei ollut tapahtunut polkumyynnillä	II - 3725
a)	Asianosaisten lausumat	II - 3725
b)	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3727
5.	Kolmas osa: päätelmä, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalalle oli aiheutunut merkittävää vahinkoa	II - 3734
a)	Alustavien ja lopullisten tietojen välinen ero	II - 3734
	Asianosaisten lausumat	II - 3734
	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3735
b)	Vahingon tiettyjen osatekijöiden arviointi	II - 3737
	Asianosaisten lausumat	II - 3737
	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3739
	— Samankaltaisen tuotteen myyntihinta	II - 3740
	— Kannattavuus ja euron käyttöönoton vaikutus	II - 3742

c)	Huomattavan vahingon syntyminen ja tosiseikkojen arviointi	II - 3743
	Asianosaisten lausumat	II - 3743
	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3744
d)	Euron käyttöönoton odotuksen aiheuttaman vaikutuksen alkaminen ja sen huippukohta	II - 3744
	Asianosaisten lausumat	II - 3744
	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3745
6.	Neljäs osa: yhteisön toimielinten tekemä selvä arviointivirhe niiden määrittäessä tosiasiallisen polkumyynnimarginaalin määrää	II - 3747
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3747
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3748
7.	Viides osa: Eurostatin lukuja huomioon otettaessa tapahtunut perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen	II - 3749
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3749
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3751
C	Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 6 kohtaa on rikottu	II - 3756
1.	Johdanto	II - 3756
2.	Ensimmäinen osa: kannattavuus	II - 3757
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3757
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3758
3.	Toinen osa: myyntihintojen kehitys	II - 3758
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3758
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3760
4.	Kolmas osa: alihinnan laskenta	II - 3762
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3762
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3762
		II - 3793

5.	Neljäs osa: markkinaosuus	II - 3763
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3763
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3764
D	Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksessa säädettyjä menettelysääntöjä on rikottu	II - 3769
1.	Ensimmäinen osa: perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan rikkominen	II - 3769
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3769
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3770
2.	Toinen osa: perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdan rikkominen	II - 3781
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3781
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3782
3.	Kolmas osa: perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdan ja EY 253 artiklan rikkominen	II - 3787
	a) Asianosaisten lausumat	II - 3787
	b) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta	II - 3787
	Oikeudenkäyntikulut	II - 3789